

VÎNDÎBÎYAYE

Hîkayeyî

AZAD ARARAT

TEDEYÎ

VÎNDÎBÎYAYA.....	5
NÎŞANE	14
VANÊ: TI ÇIQAS CUYAYÊ NÊ, SENÎ CUYAYÊ, GIRÎNG O.....	37
Ê YÊ KE WAYÎRÊ MÊJÛYÊ XO VEJÎYÊ MÊJÛ ÎNAN RÊ RÎPELÊDE NEWÊ AKENO	52
QEHREMANÊ SASONÎ	71
DEWÊ DE YEW ŞEWE.....	91
VEWRÊS	109
PÎYÊ XERZA	Hata! Yer işareti tanımlanmamış.
MİŞMİŞÊRE	132
XOSER	142
PISÎNGA MIN A QIJKEKE.....	148
O QISAYÎ NÊKENO	154

Nurettîn Bozkurt

VÎNDÎBÎYAYE

Vindîbîyayîş çiqas zehmet o na dinya de. Vindîkerdiş çiqas asan bîyo nê welatî de. Yewo sey meleke bêro vindîkerdiş ra dima her çî çiqas bêwate beno! Arjantîn ra heta Tirkîya, uca ra heta Kurdîstan, her roja şeme de mayî vejîyenê rayîran ser û şinê rasteyan. Wêneyî sêneyan ser de, mojnênê kamerayan, wênekêşan. Bi sebir bi îrade. Merdimîye qet şerm nêkena, nê mayan ver de. Çalakîyanê mayanê şemîye dest pê kerd. Hewteyî bîyêne mengî, mengî

bîyêne serrî û bi serran o çalakî bê mabên dewam kenê. Bi desan serran o her tim wina yo. Ma qe kes şerm nêkeno. Ma ne eyb o, desan serran o na estanike wina dewam kena, bena derg û dila. Nê-nê na estanike nîya rastî ya. Qe kes nêvano Berfo, dakila yewê vindîkerdeyî, se serra vêşî cuyaye. Heta peynîya cuya xo de her tim pers kerd û va:

_Kotî yo lajê mi?

Êdî qe kes qala Berfo Ana nêkeno. Êyê ke waxtêk de qale kerdêne dima xo vîra kerdêne. Ma şima hîsanê aye ser de sîyaset kerd? Eyb o, willa bîlla eyb o. Ma merdimê, ney? Ma bîaqil ê, xo heme gandan ser ra vînenê. Ma aqil qandê çik o? Estanikî! Heme çî estanikî yo. Di ser erdê nê welatî de estanikî bîyê rastî, rastî bîyê estanikî. Têkoşînerdîşê vîst serran ra dima, ez bîya estaniknuştux. Ez hîkayeyan nusnena. La ê yê ke ez nusena heme zî rastikin ê. Ez rastîyan nusena ê benê estanik, ez estanikan nusena ê benê rastî. Ey Homa! Rastî û estanikî çiqas têmîyanek ê, rastî û estanikî kewtê têmîyan, estanik û rastî çiqas têmîyan de yê. Ez estanikan nênusena, nêbîya estaniknuştux û nêbena zî. Çîyî bîyê estanikî, dime ra çîyî merdim zî kenê estaniknuştux. Estanikên şahî, weşî, coşîyan ra dima, ma nika estanikanê êş, azar, cengan nusenê. Ma ne eyb o, afernayîşê cuyayîşî ra dima ma bîmanê bê cuye. Nefesdayîşê her merdimî ra dima ma bînefes bîmanê. Her kesî rê zîman dayîş dima bîzîman mendîş. Estanikî xeylê estê nê welatî de. Rast ê û rastîyan ra vejîyenê, benê estanikê mi, to, ey, aye, înan û ê. Her kurd ke cuyeno dima

xo ra yew estanike ca verdano. Ma ma nêşenê bêestanike bimirê. Ma, ma nêşenê merdişanê bêwext dest ra bireyê. Merdiş ma rê çîyêko rind o, cuyayîş zehmet o. Ma, ma nêşenê cuyayîşî normal kerê. Wa kes vindî nêbo, nêro vindîkerdene. Wa cuyayîş normal bo, merdiş zî fermanê Homa.

Ê vindî yê.

Êyê ke ez do qala ci bikera:

1- Beno ke: Kewtê damê dişmenî, dişmen gule varnayo sey varanî, çend embazanê xo ra pîya şehîd bîyê. Dişmen erd kenayo dekerdo gora bi komî. Ê goristanê ke nika vejîyenê raste, înan mîyan de bê, newe ra kifş benê. Peyê çend serran ra.

2- Beno ke: Yewo bêbext, bêbextî kerdo, dime ra zî....

3- Beno ke: Remayo dima ameyo tepîştîş û....

4- Beno ke: Tometbar bo, mahkema ameya ronayîş û tometê ci ameyo birnayîş ra dime....

Beno ke....

Nînan ha yê her ca de yê. Şîma vînenê. Tena bizanê çîmanê xo akerê. Ha yê heme ca de asenê. Eke şîma bizanê înan ra biewnê, ê xo mojnenê şîma. Her deyîra ke şîma goşdarî kenê ra vengê înan yeno heşnayene. Her nuştayo ke şîma wanenê de nameyê înan ameyo nuştene. Her filîmê ke şîma ewnenê ê tede kay kenê, sey kaykerdox. Eke şîma înan nêheşnenê, nêwanenê, nêvînenê şerm bikerê xo ra, merdimî ra, merdimbîyîşê xo ra. Her qeçeko ke sî erzeno

panzeran pey de, yew gerîla esto, eke şima nêvînenê.... Her qeçek pîlbîyayîşî ra ver, beno gerîla, eke şima nêzanê....

O yo ke ez do tîya de qala ci bikera Nuredîn o. Nameyêko erebkî nayîyo pa. Dewa Hesto de ameyo na dinya ser.

Hesto (Korudağ) kewena Rojawanê Çêrmûge. Çêrmûge ra 25 û Amedî ra 119 km dûr a. Nameyê xo Koyê Hesto ra girewto. Bi texmînî tarîxê dewe reseno 400 serran. Nifûsê dewe 500 o. Bi zaravayê dimilkî qisey kenê. Dewe de wendegehê heşt polî esto û dewanê çorşme ra zî wendekar yenê wendegeh. Mizgefta dewe esta. Rayîra dewe asphalt a, telefon û elektrîk dewe de esto.

Nuredîn dewêka winasî de ameyo dinya. Nameyê marda ci Îmxan a la nasname de nusîyayo Îmhan. Tirkan kayî nameyê marda ey ser de zî kerdo. Nameyê pîyê ci Îsmet o. Marda ci merd a. Pîyê ci şenik mendo do bimiro. Îsmet xora her ke wêneyê ci vînenê, ser hişê xo ra şino. Mi va ya vindîkerdiş zehmet o. Ewqas zahmet o ke merdim wêneyê vindîkerde bivîno, nameyê ci biheşno, rep gineno war ro û xo ra şino. Wayêk û new birayê Nuredînî estê. Nînan ra yew rew ra yo Koyanê Kurdîstanî de yo. Nuredîn 3-4 serrî bi, serra 1975-76 de, keyeyê ci dewe ra bar kerd.

Nuredînî di serrî Rezana Amedî de ravêrnayî. Bêşansî pîştî keye ra, şêlikê keye nêbîyêne coka keye reyna bar kerd şî Torbalîya Îzmîr. Uca de ziwan bi tirkî Nuredîn û keyeyê ci dimilî bî. Çinayê herême modern, kultur zî kozmopolît bî. Nuredîn kurd, çinayê ci kurdî, kulturê ci kurdî yo. Dewlet: Kurdîstan de, bi taybet zî dewan de, tena

bi leşkeranê xo ya asena. La Îzmîr winî nêbî. Polîs û bûrokrasî rew-rew vejîyeno vernîya merdimî. Labelê ne Nuredîn ne zî keyeyê ci, qet polîs û bûrokrasî ra hes nêkerdêne. Înan a embaztî nêkerdêne. Embaztîya memuranê dewlete ra -bekçî bo zî- dûr kewtena cewhera xo ra bî. Wendegêh, wendekarî di çîyên sosret qet cayê xo keyeyê Nuredînî de çine bî. Qandê cû ne Nuredîn ne zî birayanê ci heta peynî nêwendêne. Tayinan panc, tayinan şeş, tayinan zî hewt serrî wendêne la bi çi zehmetî. Badê cû birayan û Nuredîn verê xo da renc. Ereq dayêne, bîyêne rencder.

Merdîm qasî ke pîl beno hend xeripyeno. Qeçekîya xo ra dûr keweno. Museno zurî bikero, çimvêşan beno, ez-ezî ra dima Tirêmcîqas merdimîye manena! Ê yê ke dewan ra şinê metropolan, tayê înan sernî de dewe, ko, bax û baxçeyan xo vîra kenê. Ma Nuro, Nuredînê ma; qe winî nêbî. Qeçekî û hewnê qeçekîya xo qet xo vîra nêkerdî. Pak mend, pîr û pak. Rîyê Nuro de çîlî estbî. Wexto ke game bi game pîl bî nê çîlê rîyê ci de vindî bîy şîy. Wexto ke bi balix, qama ci bîye pêt, bîye semt. Bi aramî û zerrîpakîya xo, bala her kesî anitêne xo ser.

Serranê neway de Kurdistan bî volkan teqîya. Hişê Rayver Apo vilayê heme dinya bî. Mezgê gencan de cayê xo girewt. Gencê ke bi kul û keser pîr bîyê, waştêne kîn û nefreta xo veng kerê. Rayver Apo rayîr akerd. Gencî sey Royê Dijle û Felat, herikîyay gerîla mîyan. Nuredîn zî nînan ra yew bîy. Wext ame, rest di rayîrî, êdî ganî xo rê yew rayîr

weçîno. O wext şî, sey gencanê welatperwer, Rojnameya Ûlke girewt xo dest, keye bi keye, merdim bi merdim geyra û vila kerd. Dimê vîst serran ra hîna zî tayn embazê ci vanê:

_Ez ey qet xo vîra nêkena. Ez ey ra xeylê çî musaya, ey ez winî perwerde kerda ke o qet vîra mi ra nêşino. Ez do her dem ey ra bestaye ba.

Ê serranê newe ra bîyayîşî de xeylî qehremanî estbî. Nê serran de tayn bo zî gewende zî vejîyayêne raste. Serra hezar û newsey û neway û hîrê de Nuro telefon akerd. Hetê bîn ê telefonî de kekoyê ci.

-Alo, sekenê bira, ti senîn ê?

-Ez rind a, weşîya to wazena.

-Ti kotî yê, se kenê?

-Ez Antalya de ya, girweyena.

-Uca dûr o bira, çira şîyê uca?

-Ez mecbur menda, coka ameya tîya.

-Temam bira, sewbîn çî esto çî çin o?

-Şîyayîşê min ê leşkertîya tirkan nêzdî bîyo, ez nêzana senî bikerî. Bêrî Ewropa yan şîrî koyan ser.

-Bira, ma rê Ewropa de ameyox çin o. Xora ez do zî bêrî koyan ser. Ti zî uca ra bê ma koyan ser de yewbînî vînenê.

-Tîya çend embazî estê la ez înan ra bawer nêkena ke vajera mi birişnê koyan ser. Ez nînan ra şik kena. Nê sey mîlîtananê partiye nîyê.

-Teba nêbeno, ez do tîya ra to rê randewu biviraza, ez to agahdar kena ti zî şo cayê randewu û uca ra verê xo bide Koyanê Kurdîstan. Wa randewuya min û to zî koyan ser de bo.

-Wa bo bira, ti zanênê.

Randevu: Roja pancşeme, verê postaxane Torbalî, saete yewendes de bi.

A roje ra dima, se bî bira, qet finê zî ne veng ne zî vaj bira. Erd qelişî, ma dinya ser û bin bîye, tena finê de vaj, se bî çî ame to sere. A roje ra heta na roje, derdan ver de ma gelek car merdî bira. Mezgê ma to ser o, zerrîya ma kulo sîya girewt bira. Tena yew fin, yew qîrdayîşêk, vaj bira vaj: "Ha yo ez o tîya ya". Ma se beno bira.

Nika xeylê biraza û wareza pîl bîyê. Wa agahîya to est bo. Ê qeçekê ke 4-5 serrî de ma ca verdayî bira. Nika qeçekê înan yê 4-5 serrî estê. Persa to kenê, bi persayîşêko bêveng, bêvaj.

Rojê mi yew birazî ra vat:

-Biraza, Nuredîn...

Hîna mi cumle temam nêkerdibî.

Ey vat:

-Xeberêk resta to, çarenusa dedo dîyar bî.

Mi vat:

-Nê biraza nê, mi rê yew fotografê ci birişnê.

Winî fam beno ke ruhê to zerrîya ma heminan de ya.
Zerrîya ma heminan dejena bira, vindîbîyayîşê to dima.

Hîna zî ma yenê vindî kerdene. Koyan, dewan, şaristanan
de. Ma tena ser gorêk de yew kêl wazenî, welateko azad de,
ma ma xeylê çî wazenî!

Ge-gane lênê di tonî verdanê gerîlayan ser. Çalê xorîn û
hîra abenê. Gerîlayî nê çalan ra gêrenê ke leteyêk goşt
peyda bikerê ke pê gorêk bivirazê. Ney, ey merdimîye ney!
Çi çî peyda nêbeno, verçimikêk, leteyêko mîye ya peyda
beno ya nêbeno. Bi nînan zî mezele nêvirazyena. Ma çin
kerdişêko winasî key ameyo dîyene! Vindîkerdişêko winasî.

Fek heme çî ra verdê. Vazdê welatî azad bikerê. Eke
welat azad nêbo do xeylî çî bêro vîndîkerdene.

Ez vîndî bîya

Koyan ser de

Mijî mîyan de

Ez vîndî bîya

Tarîyê kuçanê Amedî de

Destê gonîweran û celadan de

Ez Nuredîn o

Kaşka ra ya

Nuro yo nameyê min ê dîyin

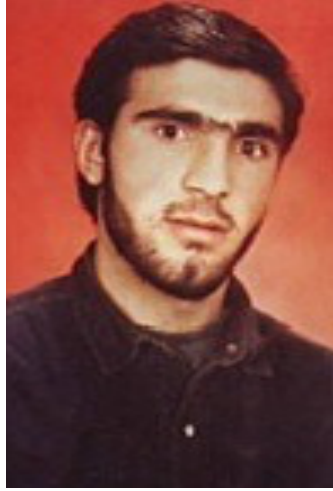
Ez Nurê maya xo ya

La ez vîndî bîya

Ez tena nîya

*Sey mi
Hezarî estê
Ko, gelî
Deşt û çarşiyê şehîranê
Nê welatî de
Ez vîndî bîya
Vîst û di serran ra dim a
Vîndîbîyaye ya
Wext vîndîbîyaye yo
Seba mi
Seba hezaran
Yew kerraya mezele ronê
Verde vinderê
Şîware vajê
Vajê:
To dim a merdimîye vîndî bîya
Êdî ma to ney
Êdî ma merdimîye gêrenê*

Gelîya Balayan, Qendîl, 18.12.2015

Nameyê gerîlatîye:	Korkmaz
Name û peyname:	Ayhan Kartal
Cayê bîyayîşî:	Dewa Karabîvîş, Karayazi, Erzerom
Nameyê maye:	Nacîye
Nameyê pî:	Gîyasettîn
Ca û tarîxo beşdar bîyo:	Îstanbul, 1993
Ca û tarîxo şehîd bîyo:	Çîyayêreşkê, Colemêrg, 1995

Şêwazê şehîdbîyayîşî:

Dişmen, Çîyayêreşkê
ser de operasyon
keno. Şewdir ra
pêrodayîş dest keno
ci. Roje mîyan de zî
pêrodayîş rameno.
Beno şan. Komê
gerîlayan şinê
dişmenî ser ke
dişmen serê girdê
Çêlabeş de yo. Uca de
keweno koma gale
mîyan. Gale ser
dişmenî keno û peynî
de şehîd beno.

Herêmê ke tede xebat kerdo:

Stanbul, Gabar,
Qileban, taburê
hereketî a eyaleta
Botanî

Cayê mezela xo

Çîyayêreşkê, binê
girdê Çêlabeş

Kaşê boverî de bi. Qirşikanê helizî arê dayenê. Bala mi
ante xo ser. Mi, embazo ke mi het de yo ra pers kerd:

-No embaz kam o, Tirêmti rind şinasnenî?

Rohatê Mêrdînîj, fermandarê grûba ma yo, vat:

-E, ez ey rind şinasnena.

Mi va:

-Çi kes o, kam o.

Rohatî cewab da û vat:

-Par, serra 1994, Herêma Qilebanî de mendo, emser newe ame tabura ma ya hereketî. Nîşanê temsîlkerdîşê cuya partî sêne ser de yo.

Min sêneyê ey ra ewna, teba nêasa, Rohatî ramit:

-Ci ra winî meewne, nîşane nêaseno. Nîşane şexsîyetê ey bi xo yo. Seba ke cuya partîye temsîl kerdo, ey rê xelate ameya dayene.

Mi zî va:

-E-e mîyanê embazan de tewr vêşî o bal anceno xo ser. Merdim wazeno tim bi ey ra xoşebere bikero.

Korkmazî kaşî ra xo veracêr da, qirşikî ardî û kulinde de ronayî. Şi cayê koma xo de ronîşt. Yew kitabê Rayber Apoyî girewt xo dest, dest bi wendişî kerd.

Ez ey rind nêşinasnena la o do xo bi mi bido şinasnayene. Ê serran de ma persê taybetî yewbînî ra nêkerdêne. Aîla to senîn a, dewlemend a ya nê? Ti kotî ra yî, kamcîn dewe ra yî? Ti verê ke bibê gerîla to çi gure kerdo ûsn? Ma nê persî yewbînî ra pers nêkerdêne. Zîyadêrî ma qala Rayber Apo kerdêne. Babetê sereke: qeçekî, gencanî û rayberbîyayîşê Apo bi. Sewbîn ma qala Heqî Karer kerdêne. O şehîdo yewin

ê PKK yo. Rayber Apo seba Heqî Karerî vano ruhê min o nimite yo. Dima Mezlûm Doxan, Kemal Pîr, M. Xeyrî Durmuş, serfermandar Mahsum Korkmaz û Bêrîtan. Nê verênanê ma bî. Ma zî waştêne sey înan bibê. Rayîrê azadîya şarî de ma do gonîya xo çilke bi çilke rokerî. Coka ma cuya embazanê xo yê verê nêzanenê. Ma rê çiyê tewr girîng, famkerdişê îdolojîya PKK û cengkerîye bîye. Ma, nêwaştêne sey kurdanê verê, dagîrkeran rê leşkertiye bikerê. Ma waştêne bibî yê xo, komelê xo bindestê dişmenî ra bireynê. Coka ma persê şexsî yewbînî ra pers nêkerdêne. Qandê cû ez cuya Korkmazî ya verê bi holî nêzana.

Ma herêma Fereşîne de bî. Fereşîn wareyêko taybet o. Wareyê Fereşînî ser o yew estanik esta. Tede wina vajîyeno:

_Yew merdim ameyo Fereşîn, mangayê vînenê. Manga zaf xasek a, guwananê aye ra kifşo ke xeylê şit dana. Camêrd wazeno na mangaye bihêrîno. Bazarîye keno. Manga herînenê û gêno şino dewa xo. Demê ra pey vînenê ke manga zeîf bena û sey verê şit nêdana. Camêrd werzeno şino Fereşîn. Şino hetê wayîrê mangaye. Ci ra vano: 'Manga to saxlem nêvejîye zaf şit nêdana'. Wayîrê manga vano: 'Ti raşt vanê winî yo la ti rind bizane mi Fereşîn nêroto to, tena manga rota'.

Ajalan rê, merdiman rê, pêroyê gandan rê Fereşîn zaf hol o. Ma şibî Fereşînê û gerîlatîye kerdêne. Ma tabura hereketî a Eyaleta Botanê bî. Şiyênê heme herêman û çalakî kerdêne. Çalakîyanê qijan ra heta yê girdan.

Wisar rew ma herêma Heftanîn ra kewtî rayîr ser. Ma demê Koyê Cudî de mendî. Uca ra ma amey herêma Besta, ma çend çalakî kerdî. Pey ra ma şî herêma Qileban, cayo ke Korkmazî xelat girewto. Ma Qileban de pratîk kerd. Ma amey herêma Elkê. Uca ra tepîya restî Fereşînî. Verê ma de çi esto, kam mireno kam maneno, kam beno qehreman, kam remeno şino, ma nêzanî.

Ma Fereşîn de nêzdîyê girdê Çêlenîx, nuqtayêka newe de ca bî. Vesazîya ma newe ra ameye viraştene. Rohat bi fermanarê gruba ma, Korkmaz zî bi hetkarê ey. Her embazî çente, çek, kel û melê xo girewt, ame herinda qefleya ke newe ra ameyê pêser. A roje winî ravêraye. Roja bîne vereşan de azayê qefleya ma şî qirşikî arê dayî. Korkmaz nuqte de mend. Wexto ke ma qirşikî verê adircayî de nayî pêser, Korkmazî dest bi girênayîşê anuxî kerd. Ware de gelek wextan demçaya ma çine bîye. Şekir rew-rew peyda nêbîyêne. Ma zî anûx, punk girênayêne û şimitêne. Ma gelek caran pîzeyê xo wina mird kerdêne. Korkmazî anûx girêna, rengê awe bîye zerd. Azayê qefleya ma çemberkî û cematî roniştî. Xoşnawo ke Başûrê Kurdîstanî ra yo, şuşeyî kerdî pir. Şuşeyo yewin da destê Rohatî. Rohatî waşt şuşeyî bido embazê kîştî xo la embazî şuşe nêgirewt û vat:

-Xo rê bigê embaz, noş û can bo.

Rohat reyna şuşe dergê ey kerd la ey nêgirewt. Rohatî yew lete şeker girewt û kerd binê zîwanê xo ke rew ronêvileşîyo. Şekir tayn o û peyda nêbeno. Anûx wareyanê

Kurdîstanî yê bi xêr û ber de xeylê esto. Embazan bi şekerêko tay xeylê anûx şimitêne. A vîste de Xoşnawî kerd ax-ax û vat:

-Eke Kurdîstan azad bibo, ez do çay belaş biroşa.

Korkmazî cewab da ci:

-Ez do verê televîzyonê kurdî de ronîşa û ti zî mi rê çay bîya.

Xoşnaw:

-Sere û çiman ser o, ez do bîyara.

Rohat:

-Şima bawer kenê rojê bêro ma bi çimanê xo televîzyonê kurdî bivînê!

Ma vereşanêko Fereşînî de boya vaş û vilikanê dorûverî ante zereyê xo. Ma kewti peyarayîr ser, restî neqeba Çêlenîxî. Uca ra xo veracêr rasteyê dewa Tengaxanê da. Embazî bi coş têpey şiyênê. Tayê cayan de vaş mîyane ra ravêreno. Roj şî awan, estareyî vejîyayî. Ma ereq danê, espîjî -ke ma ci rê vanê çete- germbîyayîşê laşe ra xo têw danê, cayê xo de qet nêvindenê. Raste xelesîya dima, taburî da kaşê Dewa Melîxa ro. Heme embazî bi taybet ameybî weçînayene. Hetê fikr û fizîkî ra hema vaje qet problemê ma çin bî. Şerkerdişî rê zaf jêhatî bî. Winî gale kerdêne dişmenî ser ke...

Ma amey restî nêzdîyê neqeba dewa Melîxa. Ma tayê bêhna xo girewte, şenik bo zî arasîyayî. Seba ke dişmenî dame ronaya ya nê nas bikerê hîrê embazî vernî de şî. Eke

dame estbo nê embazî femandaran û pêroyê embazan aya kenê. Heme embazî qefle bi qefle ronîştî. Rohat vernîya qefleya ma de ronîştî. Korkmaz peynî de bî. Mi zî paşta xo aznaya çente, çeka BKC xo het de ronaya. Korkmaz werîşt û ame. O yewo derg, semt, bejne barîk bi. Çeka kalaşnîkof dergê mi kerde, bê veng û vaj. Mi kalaşnîkof destê ey ra girewt, ey zî BKC girewt.

Kurdîstanî de gul û vilikî estê. Tayê înan sûr ê. Tayê çîlsûr, tayê zî rengê cîya-cîya yê. Vanê: Gula sûre remza heskerdişî ya. Nêzana winî yo yan nê?

Eke tayê gonî medê erd, erdê Kurdîstanî de gulê çîlsûrî senî kewe benê? Xora şîma zanê, çîlsûrîya gul û vilikan de gonîya şehîdan esta. Peynîya gonî dana şehîdan de vilikî, gulî çîlsûr benê. Na rastîye Rustemê Zalî ra nat wina ya. Merdimî mîlyonan serran geyrayê. Peynî de fam kerdê ke bê welat nêbeno. Badê her kesî xo rê erd-welat weçîna. Bi gonî welat gandar kerd, ruh da ci. Qandê cû wa gul û vilikanê çîlsûr remza şahîdan bê. Gul û vilikê bîn zî sewbîna çî.

Korkmaz zî nê gul û vilikan ra yew o. Sifetê Apogerî ey ra asayêne. Wexto ke embazî şehîd bîyê ma vato: Çira şehîtbîyayîşî ra ver mi qîmetê nê şehîdî nêzana.

Heme sifetê şehîd ê hewlî mezgê ma ra ravêrayêne. La Şehîd Korkmaz wina nêbî, şehîd bîyayîş ra ver ma qîmet dayêne ci. Qîmetdayîş heq kerdibî, gelek heq kerdibî. Coka wexto şehîd bî, badê cû tena ma va hewna rew bî.

A şewe ma şîy restî nuqtaya xo. Girewanî vejîyay şî girdî ser. Şewdirî ra lebat û tevgerî dest pêkerd. Nan pewtene, çay-anux-punk girênayene; punc û çina şutene, karê roje bî. Ma zanayêne na nuqta de zêde nêmanenê. Fermandaranê ma nêvanê la ma rind zanî, ma do şîrê çalakî virazê. Ma tena ca û wext nêzanê.

Ma Melîxa ca verdaye, şîy Çêleceng. Çêleceng cayêko berz o. Sey nameyê xo cayê cengkerdişî yo. No ca sey piştîyêko herayo û bi tapan ameyo pê. Tam mîyane ra şiverê şona resena girdê Leyzoke. Nêzdî ey de zî Çîyayêreşkê esto.

Ma wexto amey Çêleceng, xo pêrodayîş ra zî hadre kerd. Eke dişmen bêro ma danê piro. Şewe ra ma şînê girdan ser, dame ronanê. Eke dişmen bêro ma do pirodê. Embazan xo baş hadre kerdo. Ameyîşê herême ra pey ma wazenî çalakîyêka serkewte bikerê. No mabên de ez vajerî; hêzên xocayî zî nêzdiyê ma de yê. Înan ma rê çarwe ardêne. Werdê ma tena goşt o. Eke çend kîlo ardî bikewo ma dest kenî mirtoxe û wenî. Bi qirşikê helizî goşt rind nêno pewtene. Ma vêşane tîkeyanê goştî nêcawenî û dekenê pîzeyê xo. Ez nînan seba gerrekerdişî nêvana. Ez wazena nê çîyî bêrê zanayene. Ma zaf azad ciwîyenê. Îradeya ma heminan sey pola ya. Şîrnex bo Colemanî bo ser embazan tapo bikerê; embaz xo rê sey heqaret vînenê. Eke bextewerî, manewîyat, weşîye çin bo, se bikerî maddîyatî. Bêserbestî maddîyat çi rê beno? Wa serbestî est bo û werd zî goşt bo, ma hol nîyo!

Çêleceng de ceng nêvejîya, ma pero pîya têpey kewtî paraye ser û şî. Rayîr sey piştîya û qîyame yo. Veracêrê ci çin o. Kendalê ke vewre ra ameyê pê rovilêşîyayê, erd zî berz o. Ware yo. Coka xeylê berz o. Hênîyî peyda nêbenê. Ma hîrê saete bêvindertene tim şî. Embazî nêedizyenê. Çinîbiyayîşê hênîyan ma rê teyşanîya. Fermandaran tabur vinderna, na rey pêroyê embazan cayê xo de ronîştî û piştîya xo aznayê çenteyanê xo. Tayê embazan cixare pîşt û viste ta. Tayê embazan zî seba ke fekê înan wişk bibî, nêwaştêne cixarê biancê. Fermandarêk vat:

-Wa her kome ra yew embaz bêro, ma şîrê beno ke awe peyda bikerê.

Embazan mîyan de bî munaqaşa. Tayê vanê awe esta tayê zî vanê awe çin a. Seba ke hamnan o berey o hênîyê wisarî nêherikîyênê. No mabên de estorî amey, estorê azad, estorê ware, estorê girdî, piştî hera. Nêzdîyê ma de vindertî. Her çiqas şewe bo zî heybeta înan dîyar a. Çend embazan vatêne:

_Ma do nê estoran ra çendan bigîrê, çenteyanê xo bar bikerê û espar bibî.

Nê embazî kewtî estoran pey, dime ra yew estoro xasek tepîşt. Embaz Vedatî çenteyê xo na piştîya estorî ser o, pêt şidêna. Mîye vileyê estorî ra girê daye. Sereyê mîye zî kokê gurizî ra girêda. Êdî ma pawibê embazanê ke şîyê awe yê. Estorî sereyê xo têşana, hîrr a. Xaftila dest bi remayîşî kerd. Embaz Vedatî da pey la çi heyf ke nêtepişt. Nê estorê waran bî. Wayîranê înan ê serbest verdaybî. Ware de ê xo bi xo

çêrayêne. Ê bîbî sey gerîlayan. Minetê kesî nêanitêne. Winî zaf qelaw bîbî ke, nêameyêne zept kerdene. Estoran çargamkî geyrayîşê xo domna. Çenteyê embaz Vedatî se bî kes nêzano. Embazê ke şîbî hênî ser, awe arde. Her embazo ke şîbî awe bîyaro, ame qefleyê xo het. Embazan bi rêze awe şimite. Korkmaz peynîya koma ma de bî. Wexto ke bîdonê awe rest ci, fekê xo na ser fekê bîdonê awe, bîdon binî ra şenik hewa da. Qultek awe ya şimite ya nêşimite, bîdon fekê xo ra dûr vist. Xoşnawê kîştê xo ra va:

-Nê bide Azadî, wa bişimo.

Xoşnaw bîdon girewt û dergê mi kerd. Ez xeylê şermaya. Mi fam kerd çirê wina keno. Seba ke ser doşa mi de BKC, çente de zî hîrê sey qerşunî estê, o awe dano mi la reyna zî mi rê şerm bî. Mi zî sey Korkmazî kerd. Yew qulte awe şimite û bîdonê awe da embazanê bînan ke ê zî fina diyine awe bişimê. Badê awe şimitene ma kewtî parayîr ser, dest bi şîyayîşî kerd, bêveng, têpey. Vernî ra ferman ame, vatêne:

_Aşme vejîya, wa mesafe vîst metre bo, beno ke vernî de dişmen dame ronabo. Wa embazî aya bê.

Embazê vernî yeno hetê embazê peyê xo, fek nano goşê ci ser û nê fermanî resneno ci. O zî embazê peyê xo rê vano. Wina ferman şino reseno heta peynîye.

Hedef Çîyayêreşkê bî la bî şewdir ma nêrestî cayê xo. Ma a roje nêzdîyê girdê Leyzokê de mendî. Femandaran di newalê qijî tespît kerdî. Yew newale de cinî yew newale de zî camêrdan xo bi ca kerd.

Perojîye de ma rê roşan bî. Embazan her qefle rê çar kulmî ardî bare kerdî. Lewe de zî riwenê boçikê çarweyan. Mirtoxa ameye pewtene. Ma çorşmeyê yew nalmîkeya gird û heraye de amey pêser. Qefleya ma new tene bî. Tenê hîrê koçikê ma est bî. Qandê cû ma bi rêze bi koçikan mirtoxa werde. Seba ke mirtoxa huşk a ma pêra awe zî şimenê. Tena yew bîdonê ma esto. Heme embazî fekê xo kenê ci û awe şimenê. Kes nêweş zî nêkeweno. Seba ke hewa pak o, awe pak a, erd pak o. Xora embazî pîrûpak ê. Tena wazenê şarî azad bikerê, cuya înan weşêr bikerê. Embazî zûrî nêkenê, neheqî nêkenê, malê kesî nêtirenê, nengî û nengîşoran, zewtan nêçînenê. Tena dişmenî kişenê, naye rê zî çare esto. Wa dişmen welatê ma ra şiro, ma qet ey nêkişenê. Ma naye ra vêşî pakî bena? Çinayê ma zaf lîmin bî, ge-ge hîrê mengî ra dime ma şayê çinayê xo û xo bişuyê. Xoz a şaristanan mîyan de peymeyê pakî sey yewbîn nîyê. Şaristanan de çinayê merdîman zaf pak ê la....

A roje vereşanî de tekmîl est bî. Ma amey pêser, kesî teba nêva, tena Rohatî Xoşnaw rexne kerd ke Xoşnawî zaf yarenî kerdêne.

Tekmîlî ra dima, Xoşnawî engîştê xo porê xo mîyan ra kerdî û vat:

-Eke ez yarenî nêkera nêşena bicuya. Cuyayîş bi yarenîyan beno weş.

Rohat cewab da ci û va:

-Cidî be xo rê! Çira to resmîyetê de qisey nêkerd?

Wina vat lê bi rîyê wîyaye vat. Korkmazî zî ramit û vat:

-Resmî bo ne resmî bo hema xo rê huyeno û yarenîye keno.

Mi zî vat:

-Embazînê, se beno wa bibo merdim nêşeno xo Xoşnaw ra aciz bikero. Hema fek ci ra vera dê.

Xoşnaw, perwerde û çalakîyan de zaf cidî û serkewte yo la sewbîna yarîker o. Çeka B-7 şewe de, bê nîşan, zaf weş xebitneno. Wexto ke roket çekeno meterîsan raste ra wedarneno.

Tekmîlanê qefleyan ra dima yê fermanedaran zî ame girewtene. Rohat nêşî tekmîlan. Korkmaz şî û ame. Embazê koma ma ardî pêser û vat:

-Vîstêka bîne ma kewenê pîyarê ser û şînê wa embazî xo hadre bikerê.

Ma fina kewtî rayîr ser û şî, e-e ma şî, xora gerîla tim û tim şîna. Xo vîra mekîn, her şîyayîşêk bîyayîşêk o.

Ma restî Çîyayêreşkê, yew kaşêko ververê Peyanusî de vindertî. Dewa Peyanusî de zî qereqol û yew girdo ke leşkeran ser de xo bi ca kerdo esto. Dewe de qorîcî zî estê û hemverê ma de ceng kenê. Hêzê taburê hereketî xo taldeyê kerran de ca kerd. Hêzê xocayî ame nêzdîyê ma cayêko destdaye de xo bi ca kerd. Rew-rew fermandarî yenê têhet, kombîyayîş virazenê. Tayê komî nuqta ra vejîyenê, tayê komî yenê nuqta. Êdî rind fam beno ke ma û hêzên xocayî do pîya çalakî virazê. Xora humarêk zaf gerîlayî amayê

pêser. Naye ra zî fam beno ke çalakîye do gird ba. Senî bî se embazan tayê erzak zî peyda kerd. Şewe binê kerrayêda girdî de embazan dest bi nan pewtene kerd. Girewan şî ser girdî ke pawitene bikerê. Hêşedar vejîyayo kerran ser, çorşme kontrol keno. Embazê bînî kom bi kom rakewtî.

Şewe ravêrde nêzdîyê şewdir o. Embazê ke nan pewtenê hewna pewtişê nanî nêqedênaybî. Xaftila ser serê Çîyayêreşkê ra vengê teqyayîşî ame. Vengê kalaşnîkof û bombeyan. Vengê bombeyan ra fam beno ke embazan û leşkerê tirkan kewtê têmîyan nêzdî ra ceng kenê. Hêşedar û nanopewjan vazda ke embazan, hêşar bikerê. Qefle bi qefle embazî aya kerdî. Her qefleya ke weriştê serî de kel û mel arê day. Nan û barê zêde ca de mendî. Femandarî embazî qafle bi qafle rişnay. Qefleya ma berey weriştibî. Coka femandarê tabure Rohat û Korkmazî rê vat:

-Kel û melê erd de mendo arê biderê û bêrîn.

Korkmaz û Xoşnaw şî nan arê da. Rohat cayê qefleyan kontrol kerd ke teba ca de mendo yan nê mendo. Mi zî BKC girewt xo dest, tewre şana piştîya xo, şîya cayêde destdaye. Korkmaz, Xoşnaw, Rohat hesterî bar kerdêne. Embazê tabure şîyê. Ma zî nêzanê kamcîn hetra şîrê. Korkmazî veng mi da. Ez şîya hetê ey. Korkmazî vat:

-Embazî kamcîn het ser ro şî?

Mi vat:

-Ez nêzana.

Rohat tayn bi hêrs:

-Ti senî nêzanê embazî kamcîn hetî ser ro şîyê.

Mi cewab da ci:

-Na şewe, na haybure de kam zano embazî kamcîn het ra şîyê.

Rohatî êdî vengê xo nêkerd. Ma embazê ke ca de mendê, ardî pêser. Galgale ame kerdene, wext zî çin o. A vîste de Rohatî vat:

-Mi dima bêrîn. Se beno wa bibo.

Rohat vernî de Korkmaz peynî de ma kewtî rayîr ser, nê-nê ma geme ra şinê rayîrî ra nêşinê. Rohat geme ra cayanê talde weçîneno û şino. Ma het de di hesterî zî estê. Erzakê tabure zî bi ma ra yo. Demê ra dima dinya şenik roşn bîye. Sere de şopa payê embazan asa, o wext Rohatî vat:

-Ma rast ameyê, embazî vernîya ma de yê.

Winî zî vejîya. Ma çend sey metre şî nêşî, embazî asayî. Asayîşê embazan ra zerrîya ma zî rehet bîye. Ma restî embazan.

Embazê ma yê ke a şewe girewan bî, dişmenî ra ver resenê girdî. Wexto ke dişmen yeno, pê hesenê, mesafeyêka nêzdî ra danê piro. Dişmen peyser remeno. Fermandarê taburê înan rê vano:

_Girdî ca verdê.

Embazî zî girdî ra yenê war. Dima fermandarê tabure vînenê ke xeletî kerdo, na fin zî embazan rê vano:

_Şirê girdî bigîrê.

Embaz bi neçarî şinê gale ser tepe kenê û destê dişmenî ra vejenê.

Demo bî şewdir embazî qefle bi qefle girdan ser de vila bîy. Însîyatîf destê dişmen ra vet. Gemeyêka hera de pêrodayîşan dest pêkerd. Helîkopterî zî amey û tewrê pêrodayîşan bîy. Embazan game bi game hetê Peyanus ra şî hetê Fereşîn. Cayêde ne weş ra wexto ke ma ravêray, dişmen dûrî ra qerşun teqna, suîkast kerd, la teba bi embazan nêbî. Ma cayê xeternak ravêrna. Amey ververê Fereşîn. Rohat û çend embazî şî girdêko muhîmî ser. Korkmaz kewt vernîya ma, ma şî ser girdêko bîn. Heta peroj uca de mendî. Peroj de embazan veng ma da, ma şî het embazan. Embazan nuqtayêka newe ronaybî.

Êdî vereşan o, heta o wext qet embazî şehîd û dirbetin nêbîbî. Na ma rê serkewtiş a. Seba ke dişmen bi nimitkî amebîy, vaşt çorşmeyê ma bigîro û ma çin bikero. No planê dişmenî sernêkewt. Ma kewtîbî dame la ma xo bi destê dişmenî ra vet.

Ma nuqtaya newe de, verê yew kerra de, cematkî çembere viraşte û ronîştî. Hêşedar veng ma da û vat:

-Cêr ra merdimêk û hesterî yenê.

Embazan yewbînî ra pers kerd û vat:

_Tirê mî kam o, çi kes o, çi çî geyreno?

Ma camêrd û hesterî şopnayî. Rast ame nuqta mîyan.

-Selamûn aleykûm.

Korkmaz:

-Aleykûm selam. Se bî dedo, çira ameyî tîya? Ti vînenî pêrodayîş esto.

Dedo:

-Ez vînena-vînena, şima namusê ma seveknenê. Homa şima rê dost û yar bo. Homa quwete bido şima.

Korkmaz:

-To senî zana ma tîya yê?

Dedo:

-Çimê ma şima ser o yê. Şima se bikerî ma vînenî. Şima şirê kotî ma zanî qeçekînê. Şima edizyayî, veyşanî, teyšanî; qandê cû mi şima rê tayn erzak ardo. Barê hestirî ronê, berey o ez do şirî.

Korkmaz:

-Bê ronîşe biarasîye dima şo.

Dedo:

-Nê embaz nê ganî ez şirî. De haydê xatirê şima.

Se metre dûrî kewt nêkewt dedo verê çimanê ma de vindî bî. Ma kerd nêkerd êdî o nêdî. Embazan vat:

_No çi bî, o kokim çi kes bî. Bi rastî zî Fereşîn ra ame!

O xizir bî, ewlîya bî, meleke bî, ez nêzana la çîyêko ame serê ma normal nêbî.

Erzako ke dedo ardbî mîyan de nan, makarna, penîr, toraq ûêb estbîy. Taynê ci embazan werd û o bîn zî wedard. Seba ke êdî şan o. Embazî do bêrê, veyşan û tayşanê. Wexto ke ê amey ma înan rê surprîz kenê.

Qefleyêda embazan deşte ra şîye hetê dewa Melîxa. Uca ra şinê girdî ser, embazan seveknenê. Wexto bî şewe ma şinê înan het, înan zî ma pawenê. Nuqta de ez şîya ser kerrayêda sîya ye. Ser serê kerre nê, kişte ra cayêko winî estbî ke sey kursî bî. Ez uca roništa. Mi pišta xo aznaye kerre. Qorê xo kerdî derg. Seke merdim biwazo biarasîyo winî. Ez û tîje ameyî têcim. Berqê tîje çimê mi nêdejneyî, ez kerda rehet. Verê mi de rasteyê Fereşîn bîyênê derg şiyênê. Mîyanê raste de dewa Fereşîn esta. Peyê raste ra Girdê Kunaw, hetê çepî ra Çêlenîx rind aseno. Serserê hurdmîna ra Girdê Serhesin sey hêlî vinderto. Aso de tayn ewrî estbî. Aso zerd bî. Eke tîje tîkê bîn şîye awan rengê ewran bî sûr. E, sûr, sûrîya sey gonîya merdimî, sey vilikanê nê welatî. Nêzana çira ma hende sûrî ra hes kenî. Menzere winî xaseke bîye ke ez xo ra şîya. Destê mi şatike de bestayî, çimê mi nêmgirewte, mi ewna ha ewna la qet ci ra mird nêbîya. Embazî, dişmen, operasyon, kiştiş, merdiş teba mezgê mi de nêmend. Mi boya xasekîya xozaye ante zereyê xo, mi waşt tîje mîyan de vindî bibî. Bibî sûr, çîlsûr.

Yew ame nêzdî mi bî. Mi bi çimanê xo nêdîyênê la hîs kerdênê. Mi nêwaşt çimanê xo tîje ra abirnî. O ame nêzdîyê mi û vindert. Ez binê çiman ra vîna. Ge ewneno mi ra ge tîje ra, ge-gane cehd keno wazeno bêro mi het de xo bimeredno la vindeno reyna ewneno. Vîstike ra dima bê veng tê bi tê ame kišta mi de ronişt. Pišta xo aznaye kerre, qorê xo derg kerdî. Mi hîna sereyê xo nêtadayo ser. Ez hîna

zî nêzana ke kamcîn embazo ameyo mi het. Zereyê mi de bî meraq, mi pîzeyê xo de vat:

_Tirê m no kam o. Her kam bo embazê min o, ayb o ez ci ra nêwnena, xêr ameyîşê ey nêkena.

Mi destê xo vera day. Serê xo çarna, na fin zî o mi ra nêwneno. Ti vana qey tîje mîyan de helîyayo şîyo. Sere de huya dima mi ra ewna û vat:

-Kamcîn ressam şeno na menzeraye biresimno! Na menzeraye nêna resimnayene, yena ciwîyayene.

Mi vat:

-Çi veng û vaj...

Ey vat:

-Embazî serê girdan ra ameyî war. Her kes tîya yo. Taxim û fermandarê yewîneye ameyê pêser, kenê galgale. Ganî ma çalakî virazê.

-Tirê m nameyê mi lîsteya çalakîkeran de nusnenê? Ez ewro zêde nêedizîya.

Tîje şenik-şenik xo verda peyê koyî, ewrî zerdî ra dima bî sûr, sûrî ra dima zî bî çîlsûr. Ma pawenê ke venga ma biderê. Yew embaz asya, ver bi ma ame la heta cayê ma nêame. Panc metre dûrî ra venga mi nê Korkmazî da û vat:

-Embaz Korkmaz, fermandarî venga to danê.

Korkmaz werîşt, zaf aram bî, reyê tîje reyê mi ra ewna, xatir nêwaşt û şî.

Dinya bîye tarî, embazê çalakîker şî ke çalakî bikerê. Ma zî, êyê ke nêkewtêne çalakîye mîyan, kewtî geme mîyan, vaş û leman mîyan ra şî ke xo rew biresnê Melîxa. Ganî ma biarasîyê, şewdir ra beno ke reyna pêrodayîş dest pêbikero. Mi şîyayîşî rey de embazêk ra pers kerd:

-Korkmaz kamcîn kome de yo?

Ey vat:

-Koman mîyan de nîyo, hetê kordîne de maneno. Meraq meke şehîd nêbeno.

Roja çarine komê çalakîker amey restî ma. Înan ra yew zî Xoşnaw bî. Mi destê ey toqa kerd, dima destê ey tepîşt, ant kîşte ro. Xoşnawî nîyetê mi fam kerd û vat:

-Xembar mebe, êrîşî mîyan de şehîd kewtiş, her kesî rê nêbeno nesîb. O şêrgele bi winî zî şî dişmenî ser.

-O hetê fermandarê tabure de bî, sergêrîya çalakîye de cayê xo girewtibî, ma se bî ke şehîd kewt?

-Ê Serxwebûnê bênamusî ti şinasnenî. Ma nêzdî hedef bîy dima nêwaşt koma gale de şîro dişmenî ser. Embazan cayê ey bedilna. Waştêne yewo bîn bikewo herinda ey, a vîste de Korkmazî xo eşt vernî û vat: 'Ez do bikewî koma gale'. Wina kewt koma gale mîyan. Xora ma pîya bî. Embazan na fin zî B-7 da mi. Ma xo zaf nêzdî dişmenî kerd. Korkmaz vernîya mi de bî. Mi B-7 teqna roket şî gina meterîs û meterîs rijya. Xora meterîs zî zaf saxlem nêbî. Bi teqnayîşê mi B-7 ra Korkmaz zî werişt ke şîro meterîsî ser, meterîsêko bîn ra dişmenî bi çeka lav roket eşt. Roket ame

gina sêneyê Korkmazî ra. Embazanê bîn gale kerdêne dişmenî ser. Ma hîrê meterîsî çin kerdî. Hewt leşkerî kiştî. Dima ma apey amey.

Her kes nêşeno sêneyê xo bido roketan ver. Xo bido kiştiş. Tayê nîşane nanê sîneyê xo ser. Êrîş kenê şinê dişmenî ser. Benê adir, benê gonî, benê sûr, çîlsûr.

Na çalakîye ra dima, operasyon apey şî. Komêka embazan şî meyîtê Şehîdî girewt ard Girdê Çêlabêş bin de wedarna.

Nê serranê peynî de xeylê cayan de goristanê cangorîyan amey viraştene. Fereşîne de zî goristan virazya. Dişmen şino nê goristanan teqeno. Bombe ser de varneno. Şehîdbîyayîşê Korkmazî ra nata xeylê serrî ravêrayî. Dişmen esteyanê ma zî rehet nêverdano.

Ganî ma xo kîp bikerê. Nê dişmenî biqewirnê ke gul û vilikê çîlsûrî êdî rehet rakewê.

Şehîd Xoşnaw

Nameyê gerîlatîye	Xoşnaw
Name û peyname	Wirya Evdela Osman
Cayê bîyayîşî	Hewlêr
Nameyê maye	Gulê
Nameyê pî	Evdela
Mêjûyê tewrê bîyene	1993
Cayê şehîd bîyene	Dewa Deknal, Garisa, Botan
Mêjûyo şehîd bîyo	14.05.1998

Şehîd Rohat

Nameyê gerîlatîye	Rohat
Cayê biyayîşî	Mêrdîn
Mêjûyo tewrê bîyo	1993
Ca û mêjûyo şehîd bîyo	06.11.1995, Garisa, Botan

**VANÊ: TI ÇIQAS CUYAYÊ NÊ, SENÎ
CUYAYÊ, GIRÎNG O**

Nameyo gerîlatîye: Şîyar Êlih

Name û peyname: Selahattin Atacan

Cayê maya xo ra bîyo: Êlih

Nameyê maye: Ayşen

Nameyê pî: Ahmet

Mêjûyo tewrê bîyo: 1998

Cayê tewrê bîyo: Mawa, Eskîf

Mêjûyo şehîd bîyo: 04.10.1999

Eyalet: Botan

Seba vîrardişê şehîd Şîyar Êlih

Bi taybet di sey serreyê peyênî de têkoşînî ameyê dayene. Şorişê kurdan tam serkewte nêbîyê la kurdî bin zî nêkewtê.

Rayber Apo kurdî aver vistî û nika ra serkewtişê xo qetî kerd. Ê ke bêhesab tewrê nê têkoşînê bîyê, serkewtiş qetî kerdo, bihezaran şehîd ê.

Tîya de ez do ê şehîdan ra yewî binusî.

Şehîd Şîyar! Ez do qala vîyarteya ey a komelkî bikerî. Qala cografyaya ke tede bîyo pîl bikerî. Qala tarîxê ey bikerî.

Şîyar êlihij o. Êlih, da-se serrî ra ver yew dewe bî. Vanê: “Wextêk de varan xeylî vareno û dewe kewena ver laserî”. Badê cû dewa Êlih newe ra ronîyena. Bena gird û hûmarê merdîman zî beno vêşî. Coka Êlih kenê qeza, Sêrt ra girê danê. La êlihijî Sêrt ra vêşêr xo ser bi Amed ra zanênê.

Êlihî de serranê hezar û new sey û pancas de, petrol dîyeno. Naye ra dime hûmarê merdîman beno vêşî. Hezar û new sey û neway ra dime, dewî yenê veng kerdene. Badê cû hûmarê merdîman dahîna beno zêde. Demo ke koçeran rê şîyayîşê wareyan qedexe beno, eşîretî yenê Êlih de ca benê. Nika zî roje bi roje şaristanî de hûmarê merdîman vêşêr beno.

Cografya Êlih zafane deşt a û bi xêr û ber a. Petrolê Êlih vêşane Koyê Raman de vejîyeno. Koyê nê cayan sey Botan û Xerza berz nîyê. Raman koyêko di lete yo, leteyêk ra vanê Ramanê Rojakewt ê bînî ra zî vanê Ramanê Rojawan. Koyê

Raman xeylê derg o. Êlih ra dest pêkeno şino reseno heta Eskîf. Mabeynê Êlih û Kubînî de Koyê Qîre esto. No ko sey piştî yo û xeylê derg o. Qîre derg beno şino heta vera Eskîfî û uca zî Ramanê Rojakewtî ra beno yew. Royê Dîcle, Laya Êlih, û Laya Hezo zî layê ke erdê Êlîhî ra vêrenê yê.

Erdê Êlihî ser de zaf eşîretî estê. Zîyaderîyê nufusê xo kurd ê tenê vakurê ci de mehelmî estê. Hetê bawerî ra musulman ê. Sey rêzila têdima dewê êzîdîyan zî estê. Nê Kubînî û Îstasyon de yê. Beyntarê Kubînî û Koyê Ramanî de zî dewî estê.

Dewan ra barkerdîş û Êlih de ameyîşê pêser ra pey, cuya sosyal Êlihî de ser û bin bena. Her serre xeylê merdim, sey gurekarê werzî şinê şaristananê rojawanê Tirkîya. Tekstîlê Îstanbulî zî karkeranê xo tîya ra peyda keno. Eşîretê koçeran û eşîretê xocayî êdî kewtê têmîyan. Tayn qezayanê Mêrdînî ra zî merdîman koçê Êlîhî kerdo.

Êlih cayo ke şehîdê pîl Mezlûm Doganî tede xebat kerdo yo. Femandaro gird Egîd zî Mezlûm Doganî resna yo. Dime ra Şehîda Deyîrbaze Mîzgîn zî Êlih resnaya û a bîya sembolê kurdan. Îdolojîya PKKê û şêwazê cuya ci ke Mezlûm Dogan keye bi keye geyrayo û vila kerdo, nika resayo bi mîlyonan şêligî (kîtle).

Destpêkê ra heta roja ma ya ewro Êlih xeylî şehîd dayo têkoşîne, xeylê şorişgêr zî dano. Fina yewine -sey temsîlkarê kurdanê welatperwer- Êlih de Edîp Solmaz bîyo serekê şaredarî. A nika zî bi têkoşînê xo yê sîyasî, Êlih kela

welatperwerî ya. A yewe ra Êlihî vanê: “Deşta Êlih halêna Apoyija ya”.

Yew deweke kaşê Ramanê Rojawan de esta, Şîyar na deweke ra yo. Semedo ke deweke de şêlikê (geçîm) înan nêbeno, keye bar keno yeno taxa Yawuz Selîm. Şîyar tîya gerîlayan ra têkîlî ronano û wextêko derg hetkarîye keno. Dima yeno tepîstene û keweno hepisxane. Hepisxane ra vejîyeno û cuya xo ya asayî rameno la qet nêwazeno xo rê cuya taybet rayîr fîno. Çünke o do cayo ke mendo ra têkoşîne dewam bikero.

Ez zî serra hezar û new sey û neway û heşt ra heta di hezar î, herêma Mawa de bîya. Mi karê deşte zî kerdêne. Eyaletanê Amed, Mêrdîn, Xerza, Botan ra kesî nêşa bikewê Êlihî mîyan. (Serranê da-di hezar û des î de, beno ke fermandarê alay bo, televîzyonan de vatbi: “Serra hezar û new sey û neway û hewt de yew terorîst zî mi Êlih de nêverda”.) Ma zî serra hezar û new sey û neway û heşt Koyê Mawa de galgale kerd û bire girewte ke bikewê Êlih. Seba bi cakerdişê na bire, ma xo verda deşte.

Wexto ke ma amey deşte, ma rê têkîlîyêka saxlem ganî bi. Ma pêroyê têkîlîyan verê çiman ra vîyarnayî, ma welatperwer yan zî xebatkarê xocayî gêrenê. Tam nê wextî de ma rê ame vatene ke yew hepisxane ra vejîya yo, wazeno şima bivîno. Ma zî saete û roje ciresnaye ke dewa Keferzajor de yewbînî bivînê. Dem bî şan ma stare ra vejîyay û şîy keyeyê ke ma dewe de seba pêdîyînî dîyar kerdbîy. Keye de yewêko qelaw, alişkê ci sûr ke dima zî

nameyê ci do bibo Şîyar ma dî. Mi pîzeyê xo de vat: “Qelawbîyayîşê ci seba ke hepisxane de mendo yo”. Ma qala çi karî kerd, embazê ma vat: “Beno”. Na zî seba çi bî mi nêzana. Nameyê ci Selahattîn bî û ma derg û dila pîya qiseyî kerdî. Ma çi vat, ey vat beno, ma çi waşt ey vat, çiman ser. Ma galgale kerdişê ey ra mird nêbîy. Bîye berey la hîna zî ma pîya xoşebere kerdêne. A şewe ma çiqas xoşebere kerd zî mi rê çîyêk sey kêmi bo ame. Çîyê ke ma do bikerê embazêko xocayî rê giran bî. Şîyaro ke a şewe her çîyî ra vat “e” rê mi persêk pers kerd û vat: “Ti beşdarê gerîla nêbenî”? Ey zî vat: “E, ez şena beşdar biba, hema şima senî wazenê wa winî bo”. A vîste de nê qiseyan ra dima wateyê mendişê ma ê keyeyî de nêmend. Stare de ma do xeylê qisey bikerê û yewbînî bişinasnê. Keye ra ma nan û pêwer girewt û da piro şî stare.

Cuyayîşê ma yo şorişgêrî û gerîlatîye bi Şehîd Şîyar ra wina dest pêkerd. Ti vana qey pawibê tayinan bî ke bêrê ey rê vajê: “Bê bibe gerîla”. Hewnê ey de zewaj û keye ronayîş çin bî, ey tena waştêne şarê kurdî rê xizmet biko. Hêşîrîye ra dima hêrsê ey vera dişmanî vêşêr bîbi.

Rojê keyeyê de mi palaska heta peynî derg kerd, mîyaneyê Şîyarî de mîye zî çin bîye la reyna zî sereyê palaska ser pîzeyê ey ra nêrestî yewbînî. Mi û wayîrê keyeyî ma pîya yarenî kerd. Wayîrê keyeyî vat:

_Embaz, Şîyar xeylê qelaw o.

Mi zî cewab da ci û vat:

„Do zeîf bibo, do bibo bejin barî”.

Çend menga ra dima, qama Şîyar bîye barîk, ey xo kîloyanê xo ra xelisna. Çünke ma mabeynê Mawa û Êlihî de kewtî mîyanê pratîkêko bizehmet.

Seba hewcedarîya rêxistinê, tewrêbîyîşê Şîyarî edetî nêbî. Bê ke perwerde binyatî yê cengawerî, yê îdolojîk û sîyasî bivîno, raste-rast kewtî pratîkî mîyan. O bi xo seba ke xebat kerdibî û hepisxane de mendibî, heta radeyek zanayîşê ci estbî. Kêmanîya ey hetê perwerdeyê cengawerî ra zaf bî la na zî her ke ma şî Koyê Mawa, embazan perwerde cengkerîye da ey.

Şexsîyetê Şîyar bala pêro embazan antêne xo ser. Embazêko zerrîzîz û nefspêt bî. Ti vana qey ney qet dewlet û desthilatî nêşinasna yo, winî şexsîyetêko xozayî bi. Embaz Şîyar mendênê merdimê verê afernayîşê hîyerarşî û çînan, winî kesayetêka edetî bi. Xerîbê cuya ko û gerîla bi, naye zî bala embazan antêne. Bi no halê xo embazan mîyan de bale antêne. Coka embazan bi keyfweşî hetkarîya ey kerdêne. Şîyarî zî pîlîye nêkerdêne û her tim waştêne xo bimusno cuya gerîlatîye. No halê embaz, hewayêko cîya da nuqtaya ke embaz tede manenê. Nê halî de hem o bi xo bi moral û coş tewrê pratîk bîyêne, hem zî embazî motîve kerdêne. Pratîka ma ya mabeynê bajar, deşt û koyan ra vîyartêne de, Şîyar xeylî gandar û bi hereket bî.

Şewêk Êlihî de ma waşt şîrê keyeyêk, ma amey resay keyberê keye la keye de kes çin bîy. Bereyîya şewe de ma bêçare kuçe de mendî. Keyeyî estê ke ma şîrê la ê cayêko

dûr de yê. Germayîya serra hezar û new sey û neway û new de dişmen zî bi zirîpoşan kuçeyan de geyreno. Heta ke ma dest ra yeno, kuçeyanê kîşte ra şinê û taldeyan de vindenê. Ma fikirîyenê ke şîrê kamcîn keyeyî. Peynî de ma şî banêko hîrê qatî pey de vindertî. Ca talde bîy û seveknayîşî ra destdaye bi. Mi cigeyrayîşêk kerd û dî ke binê banî de çarweyî estê. No hewlîye ra îşaret bîy. Çunke Êlih de tena koçer çarwe weyî kenê. Eke ban ê koçeran bo xora koçer zî se ra neway welatperwer ê. Eke keye ê koçeran bo ma rê verara xo akenê, wayîr vejîyenê. Mi goş na ser televîzyonî ke qata dîyine oda ronîştene de yo, sey ma waşt, hêvî kerd, winî zî vejîya, keye televîzyonê ma goşdarî keno. Televîzyonî ra vengê kirdaskî berz beno.

Mi sereyê xo de çîyî çarnayî, tadayî û planê xo yê pratîkî Şîyar ra vatî. Ey zî mi rê cewab da, vat:

_Çira nêbeno.

Badê cû kewt hereketî mîyan. Seba ke Şîyar hîna nêşino gerîlayan coka o do şîro keyberê keye biceno û xo sey bazirganê çarweyan bido şînasnayene; no mabên de o do fam kero ke keye keyeyêko senîn o. Eke keye destdaye bo a şewe û roja bîne ma do keye de bimanê. Embaz Şîyar şî la berey kewt, nêame. Ez zî meraq kena xobixo vana: “Tirêmse bî, tayinan pê girewt”. Hema a vîste de gencêk koşe ra vejîya û vengê mi da vat:

_Embaz bê ma şîrê zere.

A hel de ez rehet bîya û mi vat:

_Temam, şansê ma ame were.

Çunke genco ke venga mi da, sey dostê mi yê çewres serrî bo qisey kerd. Na zî mojnena ke keye aşnayê gerîlayan û şorişgêran o. Ma şî ode de roniştî, ti mevaje ke Şîyar û keyeyî yewbînî verê ra şinasnenê. Verê ke ez şîrî zere, keyeyij û Şîyarî dest bi xoşebere kerdbî.

Ancî şewê, çarês şewîya aşmî de -naye gerîla rê xeylê xeter a- kaşê Koyê Raman de şînê. Goşanê mi de problem esto. Seba ke teqemenî zaf nêzdîyê mi de teqayê. Piroblemê winasî yê Embaz Şîyarî çin o. Şîyar, vengan rind hesneno la ez nê. Wexto ke ma kaş ra şînê, ganî ma neqebêko nêzdî tompê ra ravêrê. Tomp û neqeb cayêde winî yo ke dişmen şeno bêro û dame rono. Wexto ke ma nêzdî tompî û neqebî bî, dûrbînê roje ke destê mi de yo -dûrbînê ma yê şewe çin o la roşnîya aşmî de ma şayê bi dûrbînê roje zî keşif bikerê-mi keşif kerd. Mi çiyêk nêdî. Dime ra ez vernî de Şîyar peyê mi de ma şî û amey neqebî ser o. A hel de Embaz Şîyar venga mi da û vat:

_Embaz Azad, tompî ser ra veng yeno.

Nê qiseyan ra dima, bi ewnayîşa tompî ra mi vat:

_Vazde.

Çunke ke tompî ser de mi hereket dî. Qasî se metre ma vaz da dima, ma roniştî û Şîyarî pers kerd vat:

_Tirêma çi bî?

Ma nêzanayêne. Eke leşkerê dişmen bo o mesafe de mumkin nîyo ma nêvîno, qerşun merzo ma. Tirêma leşkerê

dişmen newe restibî tompî ser, xo ca kerdêne, coka nêşa ma bivîno? Werz zî payiz bi, nê werzî de velgbirî şewe ra yenê velg birnenê, heran ra bar kenê û benê. Wexto nêzdî dewe benê dinya beno roşn. Wexto ke merdim nê heran vînenî, ti vana qey herî nê dar a rayîr ra şîna. Seba ke velgezinî bin de her nêaseno.

Mi cewabê Şîyarî da û vat:

_Dîmenê ke ma dî û vengê ke ma heşna; beno ke vengê dewijan bo.

Badê cû ma weriştî û kewtî pîyarê ser o. Roşnîya aşmî şewe kerdo sey roje. Roşnîya aşmî de menzere zî xeylê weş bîy, merdim pê zerrîweş bîyêne. Nê şîyayîşî ra dima ma restî starê xo yê bin erd û kewtî zereyê ci.

Ez vana wextî şewe û roje cîyakerdiş, qîm nêkeno. Şewe û roje esto la nînan ra vêşêr roşnîya aşmî zî esta. Çunke, roje heme çî bi şikleke aseno, şewe de zî şiklêke cîya. Merdim çîyan bivîno zî şewe de heme çî tarî yo, sîya yo. La roşnîya aşmî de, ez vajim aşmîya çarês şewe de zî, asnayî xeylê cîya yo. Ne tam tarî yo, ne zî tam roşnî ya. Tayn roşt tayn zî tarî yo. Halê xoza û yê gerdûn yê winasî, tesîr ser halê merdimî yê ruhî û hîsî keno. Roje -bitaybet deştan de-dişmen hîna zal û serwer o. Coka roje dişmenê gerîla yo. Şewe de gerîla beno serwerê serwera. Şewe de bi çiman vînîtiş ra vêşêr, hîs vejîyenê vernî. Şewên bin ewrê reş û varanî de gam eştîş, çîyêde mucîze yo, seba gerîla; la gerîla nêvindena şîna, her şewe de şîna şîna û şîna. Wexto ke şew bin çîlaya aşmî de bo; tewr verê vejîyayîşa aşmîya çarês

şewe yeno vînîtiş ke asnayîya aşme her werz û cayî de tewir bi tewir a. Vejîyayîş ra dima awanşîyayîşa aşmî yeno dîyene. Aşme vejîyena û şina awan la gerîla hîna zî şîyayîş de ya, şina no sere ra o sereyê welatî. Şehîd Şîyar şewê bi roşntîya aşmî ra hes kerdêne û her mence ke aşme vejîya hîna vêşî şîyar bîye, ko, deşt û şaristanî de.

Keyeyê şehîd sey keyeyê pêroyê kurdan o. Ma, pî, way û birayî. Ê ke zewejyayê keye ra cîya bîyê û xo rê keye rona yê. O ke newe zewaj kerdo, odayêka keye de het ma û pîyê xo de maneno. Heta ke qor bêro yê bînî pergal wina dewam keno. Oyo ke verê zewaj kerdo keye ra cîya beno, oyo ke newe zewaj kerdo keyeyê pî û maya xo de maneno. Ma û pî way û birayî eke ma çember hera kerê; dedza û dedkeyna, xalza û xalkeyna, emike û qeçekê ci; hemine xeylê gonîşîrîn, merdiman ra vêşêr merdim bîy. Çünke fêlbazîye yê hîyerarşî, çînayetî, sermayedarî cuya înan leymin nêkerdibîy.

Şîyar û ez ma yew çente wegirewtêne, cuya mi a gerîlatîye de tena embaz Şîyar a mi çente bi nêmedarîye wegirewt o. Çente de kel û mel ê Şîyar û yê mi est bî. Nînan zî albûmê resiman, hewcedarîyên ardîş terdîşkerdişî ûsn bî. Çente de zîyadêrî ma erzak hewanayêne.

Embaz Şîyar êdî bîbî wayîrê ezmunî û şayê grup deşte ra bibo koyî ser o. Ey hem geme şinasna hem zî zanayêne ke senî hereket bikero. Ma zî xetê ameyîşa cengkeranê newe rayvistibî. Nê xetan ra o wext xeylê embazî ameyêne û tewrê gerîlayan bîyêne. Şanêk de hem Adana ra di embazî

amey ke tewrê gerîlatîye bibê hem zî grubêka ma ame ma het. Ma ronîştî gor na rewşe plan rona. Ez do gruba ke ameya ma het de bimana. Embaz Şîyar zî do bi Embaz Nasirî ya cengawerê neweyî biberdayêne Koyê Mawa ro. Embazî pêr û pîya ronîştî û galgale kerdêne ke şîyayîşî de ganî hîna vêşî bala xo biderê ser çiyî. Kesî nêwaşte berdişê grube de kemaneyî vejîyo. Bi taybet seba cenkkeranê newe hîna baldar bîyayîş feraseta embazan a. Embazî xo ra vêşî tedbîrê cengaweranê newî genê. Gerîlatîye de no feraset serekîn o.

Hîna mi nameyê înan pers nêkerd bi, tarîtîya şewe de hîna mi rîyê înan nêvîna bi, nê di şorişger ma Şîyar û Nasir a ray fînayî û ageyray ser karê xo.

Ma roja bîne deşte de cayê de vindertî. No cayî ra rayîr zî asena. Saet bî des. Mi rayîr ser de hereketê ne edetî dî û bala xo da ser, peyra dûrbîn girewt xo dest û maşîneyên ke şînê ra ewna. Maşîne yê leşkerî bî û bilez şîyêne. Bêserûber şîyayîşê înan bala mi ant. Ma a vîste de rewşe ra fam nêkerd, ma nêzana çi yo, se beno. Wexto bî şan ma cayê xo ra vejîyay û şî dewijan het. Dima fam bî ke Şîyar û embazanê ci şehîd bîyê. Ma na serebûte cigeyrayîş kerd. Grûbe dewê ra nan, şamik û penîrî genê û şînê cayê ke şehîd bîyê.

Winaya gerîlatîye. Her dem ver bi nedîyarîye şînê. Kam zano şewra do çi bibo, zeqê tîje do bi xo ra çi bîyaro gerîla ser de. Ma cigeyrayîş xorîn kerd. Ganî ma bizanê çi bî sebeb ke embazî şehîd bîy. Naye ra dime ma şenî verê şehadetanê

newîyan bigîrê. Semeda şehîd bîyayîşê embazan zî ma wina tespît kerde: cayo ke embaz şewe şînê manen ê, keweno vera tompê eskeran ke uca zî termal kamera esta. Dişmen şewe de dîmenê embazan bi termal kamera vînenê, heta şewra teba nêkeno, paweno. Şewra wexto ke zerqî akewtî, cayêde berz ra xo vera ser embazan dano ke cayê înan zî kaş de yo û seba cengî destdaye nîyo. Şîyar û Nasir bi çeke, bi dişmen a pêrodayîş kenê. Her di embazê bînî hîna çinayê gerîlatîye xo ra nêdabi.

Tarîx de û roja ewro zî, qandê şarê kurd, Koyanê Kurdîstan herdem sey maye bîyêne. Naye seba gerîlayanê Partîye Karkeranê Kurdîstanî hîna vêşî ravêreno. Gerîla wexto ke bi dişmen a ame têduşt, wazeno verara maya xo de bo. Seba mirdîya xo ceng bikero û heyfa tarîxî û ewroyî bigîro.

Çi heyf! Cayo ke Şîyar û embazanê ci hereket kenê nême ra nême deşt o. Hewa zî wexto ke roşn bo, çîyêko bêro kerdiş çin o. Her di embaz nêma saete ceng kenê di eskerê dişmenî kişenê. Yewo teymen di eskeran zî kenê dirbetin.

Şan de tinazî kerdiş/ şewra ra vinî kerdişê/ gananê ganê xo/ ma gan xo ver dano/ janê winasî ver de/ eke sînaye mebo/ vera amac û ciwîyayîşêko girdî de.

Vanê: “lula biqul vejîya, camêrdîye xeripîya”. Na vate ra dime, nêzana teknolojiyê ceng yê raverşîyo ra merdim vajo çî. Cengê çaxê ma yê asîmetrîk tarîxê cengan de cengêko tewr nêcamêrdaneyo. Cengê tewr hîsan ra dûr û hov na seserre de yeno kerdiş û do bêro kerdiş.

Teknolojîyo ke raver fînenê, tarîxê merdimîye de dewro tewr barbar ano raste û do bîyaro zî. Embaz Şîyar û Nasir, embazanê bînan, ke hîna boya koyan nêantibî zereyê xo, vera teknolojîyê ke nêverdano merdimîye nefes bigîro de, têkoşîno newe ra bîyayîşî, mana fîzîkî de peynî ard. Înan xo zerrîya şar û merdimî de, ke mîlenyûm ra çend mende mendibî, nameyê xo bi herfanê zerrnên nuşt. Deşmenî teknolojîyo ke newe afernenê anê Kurdîstan de ceribnenê la têkoşînê ma zî dewam keno. Embaz Şîyarî bi rêbazê şaran û bi heqê xo ya meng bi meng, serre bi serre, têkoşîne ramit. Gerîlayan ewro vera teknolojîyo tewr aver de, ver bi termal kamerayan, bi sîwane cewab danê û teknolojî bêtêsîr kenê. Mi vat ya, têkoşîno seba şarî û biheq, bedelê ci gonî bo zî çare nêqedîyenê, êyê ke her tim gil û berzanê Kurdîstanî de têkoşîn kenê.

Peyê şehîd kerdîşê Şîyar û gruba ci, meyîtanê înan anê qereqolo ke nêzdîyê cayê serebûtî yo. Meyîtan hema winî seraser kenê gor û taye wele çekenê ser o. Tayê cayanê meyîtan teber de maneno. Naye zî eskeranê tirkan kerdibî ke vera meyîtan de tim bêrêzîye.

Peyê şehadeta Şîyarî, ganî ma xeber bidayêne keyeyê ci ke meyîtê ci destê dişmenî ra bigîrê. Labelê naye rehet nîya. Keyeyê ra merdim vajo: “Lajê şîma şehîd bîyo.” merdim hetê hîsan ra ser û bin beno. Labelê çareyêko cîya zî çin o ke merdim bikero. Şewê wext berey o, mi telefon girewt xo dest û nêzana mi se vat. Telefon birayê şehîdî akerd la o bi mi ra vêşêr aram bî. Çîyê ke mi waşt vajim ey ca de fam

kerd. Ti vanî qey pawibê nê agahî bî. Bertek nêmojna û bi aramî telefon pa da.

Birayê Şehîd Şîyarî newe zewejya bî. Beno ke qeçekê ci yê newe maya xo ra bibo, nameyê Şîyar pa no û her ke veng ci da Şîyar bîyaro xo vîr.

Gorê Şehîd Şîyarî dewa ke nêzdîyê Êlih a, Bileyder de ya.

Embaz, cuya to ya kilm û şorişgêrî de, erjayê ke to aferna yenê pêser, gird benê. Xora a ya girîng zî na ya. Vanê: “Ti çiqas cuyaya nê, senî cuyaya, girîng o. Ti zî bîyê nînan ra yew.

Bi hêvîya ke rojê bêrî kêla to maç bikerî.

*Mi no nuşte tirkî ra tadayo.

Ê Yê Kê Wayîrê Tarîxê Xo Bivejîyê Tarîx Înan Rê Rîpelêko Newe Akeno

Nameyê gerîlatîye: **Mezlûm Cudî**

Name û peyname: **Kudbettîn Yîgît**

Ca û tarîxê maya xo ra bîyo: **Kanîyamezin, Eskîf, Êlih,
1973**

Herêmê tede mendo: **Zaxros, Badînan, Botan, Mêrdîn,
Xinêre**

Tarîxê şehadetê: **06.07.2006**

Wareyê Fereşînî; cayo hem hewz hem zî hîra. Labelê werz payiz o cayo hîra êdî kewe nîyo. Ca xeylê hîra yo la xoza sey veyvika zerde xo têbesdayo, her ca zerdvaş o. Rengê zerdî ti vana qey firçeyê ressamî ra vejîyo her ca neqeşna yo.

O şîyêne, qala Mezlûmî kena o yo ke peynameyê ci Cudî yo. Yew gelîye ra veracor şîyêne. Ganî bireso gilê koyî û dêmbido.

Embazê Mezlûmî şîbîy dewa korucuyan ser o çalakî virazê. O zî bi grûba xo ra şîbî yew neqebê girîng de dame ronabîy. Nika peyser ameyêne.

Femandaro ke çalakîye rê sergêrî kerdêne, rew-rew rewşa Mezlûmî pers kerdêne. Peyra zî vatêne “Aman ha uca cameverde”. Mezlûm zî ci rê vatêne: “Heta dişmen pa nêno meyîtê ma ser, nêşeno tiya ra ravêro”. Watayê na qiseye zî wina bî: “Eke dişmen bêro, se beno wa bibo, do cayê xo nêverdo”. Heta çilkeya peynî yê gonîya xo, bi grûba xo ra xo ver ro bido. Eke şehîd bibê o wext dişmen şeno bêro înan ser ra bivîyaro û vernîya embazanê çalakîker bibirno. Bi birebîyîşêko winasî estbî. Femandarê sergêr her ke pers keno, cewap hema zî sey ê verê yo. Mezlûmî, seba rehetkerdîşê sergêrî bêmaben vatêne: “Heta payê xo nêne ser meyîtê ma, nêşenê tiya ra ravêrê”.

Mezlûm şîyêne, her ke şîyêne çare ra ereq rokerdêne. Kefîye hertim serê Mezlûmî ra têrapîştêbiye. Sereyê Mezlûmî vernî ra ver bi peynî keçel o. Çareyê Mezlûmî bi

kefîye pîştdayebî. Kefîye ereqî litena û nêverdana çilkê ereqî bêrê rîyê Mezlûmî ser.

Kefîye; cuya gerîla de çîya tewr fek ci ra nêno veredana ya. Şêwazê gerîlatîye yê PKK de, kefiyeya naylonine nêna heskerdene û bikarardene. Zîyadêrî yê pemeyin yenê bikarardene. Seba ke Şorişgêranê Fîlîstînî kefiye sere û vilê xo ra têrapîştdayêne, pêroyê dinyayê na kefiye şinasnaye. Resim û dûmenê Yaser Arafat, rew-rew bêkefiye nêasayêne. Coka dinya aşînayê na kefiyeyê ya. Rayverîya PKK, peynîya vervînitîşêko gird de, şîye Fîlîstîn û uca hereket hedre kerd. Şîyayîşê koyanê Kurdîstanî yê berzan plan kerd. Peyra gerîla ame û koyan da hemleyê girdî viraştî. Ê gerîlayanê PKK zî kefiye Fîlîstin de dîye.

Mezlûm şîyêne, kefiya sereyê xo raşt kerde û peyê xo ra ewna.

Kefîye verê ra Kurdîstan de hetê şarî ra yeno bikarardene. Teşe û rengê kefiyan cîya ra cîya estê. Mîyanê komelî de camêrdî bi kefiye serê xo têrapîşenê. Cinîyî, bitaybet cinîyê koçeran, hem serê xo hem zî mîyaneyê xo bi kefiye têrapîşenê. Kefîye cografya Botan de formêk, Sêrtî de formêko bîn de ya. Mêrdîn û Amedî de zî cîya ya.

Gerîlayanê Kurdîstanî, nameyê cîya ra cîya nayê kefiyan ro. Kefiyeyê leşkerî û yê sîyasî estê. Kefîya leşkerî çar koşe ya. Her koşe yew metre ra vêşî yo. Kefîya leşkerî ya sîyasî ra girîngtir a. Hewayê serd de hîna weş germ kena. Gerîlayê ke qame ra kilm ê rê sey batanîya ya. Xora gerîla rê erd doşeg, asmen, battanî, kemerî zî balîşna yê.

Mezlûm vîstikêk vindert, beno ke embazê ci zî biwazê vinderê. Peyra, seba ke fermandarê grûbe yo, fikirî, xobixov: "Ma tay vinderê hol beno". Gerîlayê grûba ci de yê, waştêne biarasîyê. Gerîlayî şewe rîyê yewbînî nêvînê zî şenê fikrê yewbînî biwanê. Yew gerîla hîsanê yê bînî ra famkeno. Bi taybet şewanê ke wina çalakî kenê de. Mezlûmî ereq dayo. Kefîye sereyê xo ra kaş kerde, waşt ereqê çerayê xo pak bikero. Winî zî kerd.

Kefîya xo ya sîyasî ya. Kefîya sîyasî sîya û sipî ya. Kefîyeya ke ma Filîstîn ra şinasnenî, bîya sembola şorişgêran. Zemînê kefîye sipî yo û bi layê sîya munîyaya. Eke merdim dûrî ra biewno, merdim vano qey ressamî xetê sîyayî antê tualê xo ser. Na kefîye manganê hamnanî yê german de hol a. Goreyê kefîya leşkerî tayêna şenik a. Labelê herêmanê ke gerîla û dişmen têmîyan de hereket kenê de weş asaye dana. Eke merdim hetê kamuflajî ra babete bigêro dest, merdim nêşeno vajo na kefîye hol a. Rew leymin bena û leyminiya xo asena la şutişê aye zî rehet o.

Cuya gerîla de kefîyeya Xerza zî estê. Nê kefîyeyî nika sereyê gerîlayanê cinî û camêrd ke Kobanî de namdar bîye, xemilnenê. Kenarê nê kefîyan goreyê yê leşkerî û sîyasî hîna vêşî derg ê û ameyê xemilnayene.

Cografya Xerza de qasê gelî û birran, layî zî estê. Na cografya de wareyî, seke şewqa sereyê merdimî de bo, winî yê. Wareyî de gerîlayî binerd de stare virazenê. Nê stareyê binerd sey ê sererd nîyê, eksê ci, zaf germ ê. Manganê

wisarî adare û nîsane de koçerî game bi game ver bi wareyî yenê. Gerîlayî sernî de bi dûrbîne şenê înan bivînê. Koçerê Kurdîstanî, nême ra nême sey gerila ciwiyenê. Ciwîyayîşê înan maneno ciwîyayîşê gerîla. Eke zimistanî de zî ware de bimanê, tam benê gerîla.

Wisaran de koçerî ver bi gilê koyî şîyayîşê xo domnenê û gerîlayî êdî şenê înan nêzdî ra bi çîmanê xo bivînê. Her ke hamnan nêzdî beno, vewre rovilêşena, kaşê ke vewre rovilêşîya de vaş çîlhewz beno. Vilikî reng bi reng akenê. Her leteyê nê cayan ra boya cîya ra cîya yê vaş û vilikan yena.

Destpêkê gerîla û şîwaneyî yewbînî vînenê. Gerîla rewşe ra ewnena û wazena yê dost û yê dişmen yewbînî ra cêser bikero. Şîwaneyê koçeran zî gerîlayan sencnenê, xobixo xo rê çend persan zî kenê û vanê: “Tirêmanê embazê yan nê”? Sencyayîşê yewbînî kilm rameno. Çunke hest û ruhê înan yew o. Yewbînî rew kifş kenê. Wexto ke bî şan, gerîlayî do şîrê zome, dormeyê adirî de cematî ronîşê. Çaye şîmîyena, xoşebere bena. Wextê xatir waştîşî dakilêka koçer kefiya sereyê xo sereyê xora nana ro û kefiyeya zemîn sîya, koşeyê ci bi vilikan xemilnayî, dana gerîlayêk. Bi no tewir gerîlayî musenê bikarardîşê kefiyanê Xerza. Gerîlayê ke welatê xo game bi game gêrenê, wina musay têrapiştîşê kefiyan. Gerîlayê Xerza wexto ke şînê herêmanê bînan kefiyanê xo zî xo ra benê. Cayanê bînan de yê ke embazê xo yê Xerza ra ameyê vînenê, kefiya sereyê înan genê destê xo,

nêzdî ra alaquadar benê. Kefîye weşîya înan şina û nameyê “Kefîya Xerza” nanê pa.

Mabeyn dayîşî ra tepîya Mezlûm werişt, gerîlayê bînî zî xo ver a weriştî pay. Her çiqas şewa zî gerîlayî dorûverê xo ra ewnayêne. Mezlûm şîyayîşî ra ver bi bêsîme venga fermandarê sergêr da. Fermandar zî cewab da ci vat: “Embazî cayê çalakîye ra ancîyayê cayêde saxlem”. Na qisaye ra dima Mezlûm rehet bî û kewt rayîr ser, embazanê ci zî da ser şopa ey. Çalakî tamam bîbî û wexto tewr xeternak ame bî. No zî peyser ameyîş bî. Peyser ameyîşî de dişmen şîkîyêne derbe gerîla ro bido. Çalakîye serkewte biye. Kesî nêwaştêne pêrodayîş biviraziyo û peynî de zî dişmen zerrîweş bibo. Eke merdim bi kilmî vajo; çalakîye de yew embaz şehîd bîbî û dewêka hare ya korucîyan derbeyêka girde werdbî.

Mezlûm veracor şî û winî hîs kerd ke hîna vêşî ereq dano. Kefîye çareyê xo ra pêt nêşidênabi, çareyî ra ereq çilkîyênê. Dilopê ereqî ameyêne pêser û vera rîyê Mezlûmî de şîyêne. Mezlûm rayîrşîyêne û ereq dayêne. Va ame. Vayî ereqê Mezlûmî sey xezala ke leyîrê xo yê newe bîyo lêsenâ, rîyê Mezlûmî lêst û nêverda ereq bêro pêser.

Mezlûm şîyêne û ereq dayênê. Leşa Mezlûmî zereyê ûçinayan de ereq dayênê û germ bîyêne. Mezlûm û embazanê ey kewtîbîy ver vayê wareyî. Çinayê Mezlûmî gabardînê û pêt ameyê munitene. Vayê wareyî rê pêt munitîşê çinayan çîyê nîyo. Vayê wareyî şayênê çinayan ra xo biresno laşa Mezlûmî. Wexto va pêl bi pêl ameyêne

Mezlûm zerrîweş bîyêne. Vayî laşa ey a ke germ bîyênê kerdêne honik.

Eyaleta Mêrdînî de, serra 1998 ra têpîya, gerîlayan kefiyan rê alternatîf çitîkî raver vistî. Nê çitîkan tewr vêşî, kênekê mîyanê şarê xocayî danê sereyê xo ser. Çîte kefiyanê sîyasî û eskerî ra qij la desmale ra zî gird a. Feydeyê çitike hîn vêşêr bî. Gelek çî pê ameyêne kerdene. Bikarardîşê Eyaleta Mêrdînê ra dima bikarardîşê çîte vilayê heme herêmanê gerîla bî. Çîte holêr ereqî gêna. Rayîrşîyayîşî de dilopê ereqî çare ra herekînê yenê resenê çiman û çiman veşnenê. Çîte nêverdana ereqo solin bêro bikewo çiman. Tayê gerîlayî, çî cinî çî camêrd, çitike erzenê vileyê xo ke giraneyê înan bi ereqî lêmin mebo. Ereqo ke sere ra yeno war, çitike ancena xo. Merdim şeno çitike sey destmale zî bikar bîyar. Şewdir şutişê dest û rî de zî sey xewlî ye. Çitike pîştîşê dirbetan de zî yena bikarardene. Çitike pemeyîn a. Tawo ke bîyê kan pakkerdîşê çeke de êna bikarardene.

Mezlûm şîyêne, grûba ey dima. Nêzdîyê pîyarêya pêroyine bîyêne. Her ke şîyayîş derg bîyenê, şewe zî bîyenê berey. Laşa Mezlûmî hîna vêşî ereqo bisolin êştênê. Sereyê ci ra ereq şîyênê. Cayê kel û ê bi por ra. Heme laşa Mezlûmî ra hîn vêşêr ereq erzîyênê teber. Vayê şewe êdî nêşayênê çareyê Mezlûmî ra ereqî ziwa bikero. Çareyê Mezlûmî de çilkê ereqî ameyêne pêser û gird bîyêne. Mezlûm o ke çareyê xo de şenik qirmîçikî estê, waştênê rew bireso awe. Fekê xo huşk bîyo. O do mirdîya xo awe bişimo. Badê cû do

koşeyê kefiye bigêro û rîyê xo ser ro biçarno. Peyra o do çilkanê ser lewan pak bikero. Grûba Mezlûmî her ke nêzdîyê awa ke herekîna bîyêne, hîn vêşêr bi lez şîyêne. Şopa pîyarê rind nêasena. Şewe grûbe nêşayêne pîyarê têvejo. Tayê gerîlayî ge-ge pîyarê ra vejîyêne la pênehesîyêne ke pîyarê ra vejîyayê. Badê pêhesîyenê ke pîyarê ra vejîyayê. Nê vîstan de gerîlayê ke pîyarê ra vejîyayê ra yê bînî vanê: “Bê pîyarê ser o”. Gerîlayê pîyarê ra vejîyayê zî vanê: “Temam ez pêhesîya ke pîyarê ra vejîya.”

Rayîrşîyayîşê gerîlatîye de, gerîlayê ke wayîrê tecrûbe yê, panayîşê erd ra, pêhesînê ke pîyarê ra vejîyayê. Wina pêhesînê: pîyarê şîyayîşê merdiman û dewaran ra dima bena sert. Wele bo qum bo rîyê pîyarêye beno duz. Wexto payî resay erd, laşa merdimî de endamê pêhesayîşî hereket kenê û zanayîşî danê mezg. Mezg zî nêzana des ra çendayê sanîye de rewşe erjneno û bire dano ke binê pa de pîyarê esta yan nê. Gerîla eke pîyarê ra vejîya hîna gama yewine de fam kena ke pîyarê ra vejîya. Hîna gama dîyine nêşta fam kena ke cayo pa nayo ser pîyarê nîyo. Labelê, şewe pîyarêye ke rind nêasenê, nê kordînasyonê mabênê binê pa û mezgî de, zehmet kenê. Eke pîyarê ra gerîla zaf şîro bêro rewşe hîna asan bena, mekanîzma asan û qetî gurîyena.

Gerîlayê ke pîyarê ra vejîya, bi ayakerdîşê embazê xo ra, waşt ageyro pîyarê ser ro. Seba edizîyabî nêşa linga xo baş berz bikero û linga xo gûnî ra aleqîyaye. Gerîlayî a vîste de kontrol vîndî kerd û gîna war o. Gerîla wextê kewtişî de

şaya xo kontrol bikero. Wexto ke fam kerd nêşeno xo kewtîşî ra raxelesno, heme masûlkeyê leşa xo, bitaybet yê qoran, xebitnayî. Ey waşt bi kontrol bikewo ke cayêkê xo metewo. Cuye pirê surprîzan a. Cuya gerîla hîn zîyade. Wexto ke gerîlayê ma gina war o, waşt xo kontrol bikero, hetê bîn ra zî nêwaşt bigino ser gunîyê telîyin. Telîyê gunîyanê wareyan vêşêr ê. Eke merdim servêrkî bikewo way halê dest, rû û heme leşe rê. Gerîlayê ma tam vatêne mi xo gûnî ra xelisna, destê xo akerd ke kewtişêko nerm bikero, xaftila hîna di bost mendibî ke destê ci bigino erd ro, telîyê gûnîyêko bînî lep û engîştan ra şî. Nîyetê gerîlayî estbî ke xo se û heştay derece erd ra derg bikero, dî ke telîyî lepa ci ra şî, çîyêko bîn nêkerd. Mîyanê çend salîseyan de hem bîhna xo girewte hem zî xobixo vat: “Çîyê winasî zî beno”. Di-hîrê salîse xo serbest verda, heme maskûleyê xo sist kerdî. Enerjîyo ke seba weriştîşî ganî yo, arê da. Kewtiş û weriştîşê xo bilez bî. Gerîlayê ma senî ke werişt lulaya çeka xo ra ewna û heyfê xo bi çeka xo ard. Çeka ey sîqorûsî bîye. Ser çeka ey de estare zî amebi kenayene. Gerîlayî tewr zêde na çeka ra hes kenê. Na çeka ra sîqo yewendes zî vanê. Seba taybetmendîyanê na çeka, gerîlayî sey çimê xo qaytî ci kenê. Çi heyf ke tarî de gerîlayê ma nêşeno fam bikero ka çeka xo teba bîya ya nê. O nêçar o ke roştîya şewdirî de biewno. Embazanê gerîlayê ma, wexto ke dî gerîlayê ma desinde werişt, fam kerd ke teba nêbîyo. Êdî tinazê xo pêkerdî û vatî: “To girewt”. Peyra zî pêro pîya huyayî. Lîteraturê gerîla de, wateyê “to girewt” no yo: wareyan de

zerencî xo vaşî mîyan de nimnenê. Wexto ke merdimî înan vînenê xo erzenê ser ke bigîrê. Zerencî bîaqil ê, nêperenê û vaşî mîyan ra vazdanê şînê. Merdim winî hîs keno ke do hema zerence bigîro. Coka merdim her dano pey zerence la zerence xo nêdana dest. Badê wextêk xo winî nimnena ke qet kes nêşeno bivîno. Bi taybet zerence eke ser hakan ba yan zî leyîrê xo estbê, nêperena û nêşona. Amaca zerence o yo ke merdîman pey xo ra kaş kerê û halêne ra dûrî finê. Wina Kewa Gozele şena leyîranê xo bixelesna. Heywanêk zî xo bêpawitiş nêverdano, ser erdê nê welatî de. Şar senî taqet ra ameyo vistiş û bêpawitiş ameyo verdayene. Ganî merdim fam bikero û seveknayîşî ray fîno. Seba naye gerîlayî bîyê hêzê pawitiş û çalakîye.

Mezlûm ver de grûba ci zî pey ey de ya. Hînî rê çend metre mendibî, Mezlûmî xo da kîşte. Mezlûmî derûdor ra ewna. Beno ke dişmen xaftila vejîyo geme û înan bivîno. Wextê awe şimitiş, dest û rî şutişî de kes ayayê xo nêbeno. Eke dişmen êrîşê grube bikero Mezlûm do grube bipawo.

Gerîlayê tewr peynî şî awe ser, awe şanaye rîyê xo ro, peyra zî awe şimite. Gerîlayî mirdîya xo awe şimite. Hînî ser ra wuşt ra, dest eşt koşeyê kefiya sereyê xo, goreyê ke bişayo rîyê xo ziwa bikero kefiye ser lapa destê xo de akerde û rîyê xo de gêrênaye. Hetêk ra bi destê çepe rîyê xo kerd ziwa, hetê bîn ra di gamî ver bi çeka xo eştî û bi destê raste çeka xo girewte. Gerîlayî nêwazenê çeka înan bedena înan ra dûr ba. Çünke çeke sey azayê bedena înan a. Gerîla, eke çeke dest de yan zî doş de nêbo, winî zano ke azayêda

leşa ci kemî ya. Gerîlayî saya nê refleksan, qet çeke xo ra dûr nêfînenê. Gerîlayo ke rîyê xo huşîk kerd, çeke şana doşa xo, kefiye zî vileyê xo ro pîştina.

Eke gerîlayo ke kefiya ci bi taybet ameya mûnitene, hewcedarîyê xo yê awe qedêna û çeke xo girewte destê xo, Mezlûm giran-giran ver bi awe kewt hereket. Dilopê ereqî yê ke sey morekan çareyê Mezlûmî de vilakerdî bî amenê pêser bîyênê dilopê girsî û herekîyênê. Dilopêk wexto ke Mezlûm kewt hareketî, a zî kewte hareketî, qirmîçanê çareyê Mezlûmî ra şeqetîye ameye serê bûrîyê çepî. Awe rê çend metro mendbî ke çilke ameye kewte bibîka çimî. Çilke seba ke kîmya ci de sole esta bîbika Mezlûmî ra zeleqîyaye. Mezlûmî çimê xo yê çepî de dejêko tun hîs kerd. Mezlûmo ke nêzdîyê awe bîyo çimê xo ne bi dest û ne zî bi kefiya xo pak nêkerd rast şî awe ser. Awe ser de Mezlûmî verê waşt awe bişimo la dejê çimî ra nêşîkiya. Lapê xo bi awe pir kerdî şanaye rîyê xo. Vera dejê çimî Mezlûmî lapa xo bi awe dekerde bi lez êştê rûyê xo. Awa zereyê lape de sey kutle vinetênê eke êştênê rûyê xo awe rî de bîyênê vila. Awe rîyê Mezlûmî de ne zaf bi lez ne zî zaf hêdî kanê vanê ya awe raya xo vînena hînî bîyênê vila. Senî ke baxçewanê bezre bierzî hêgayî ra pey bi suzgeç awe bido winî. Awe ke ginaye rîyê Mezlûmî ra Mezlûm, zerrîweş bî. Rî û cîldê xo de honikî û weşîye hîs kerde. No hereket têpey dibare kerd ra pey, Mezlûmî awe dekerde lepanê xo hêdîka ver bi rîyê xo berde. Wexto lepê xo nêzdîyê rîyê xo kerdî, destpêkê serê zincîya ci dusikîya awe ro. Bi no ginayîşî ra pey Mezlûmî

lepê xo rîyê xo ser ra çarnayî. Awe ser rîyê Mezlûmî de geştêk kerd. Mezlûm destê xo hema rîyê xo ra nêant, lepê xo baş akerdî goşanê xo ser ra berdî peynîya sereyê xo. Bi lepan vile û şatika xo rind hît kerdî. Na vîste de damar û maskûleyê ke vile ra vêrenê mezgî, mesaj berdêne mezgî. Mesaj kilm û qetî bî. Peyê germayîye werz ver bi payîzî şino. Varan vareno. Hewa serdin beno. Leşa Mezlûmî ya ke tanîye ver aloz bîbî mabeyndayîşêko winasî de honikbîyayîş, bi zerrîweşîye pêşwazî kerd. Mezgo ke mesaj girewt senî ke şîrketê SMS aboneyanê xo rê mesaj rişneno, heme leşe rê mesaj rişna. Mijdanî rest heme endamanê leşe. Gerîlayî wexto ke vile û şatika xo hît kenê honikî wina heme leşe ro vila bena. Mezlûmî na vîste ra pey fam kerd ke êdî do rayîro ke şire do zehmetî nêanco.

Mezlûmî dî ke embazê xo amadeyê, sey her carî, vernîya grûbe de cayê xo girewt. Çünke o fermandarêko rayber bi. Wezîfeya xo ya femandarî zanayêne û baş kerdêne. Grûbe kewte pîyarê ser. Pancas metre şîye ke duşt de, hetê pey ra veng eşnawit. Verê her kesî hetkarê Mezlûmî yo ke pêniya grube de yo veng eşnawit. Femandarê hema gerîlayo dergo ke, BCK girewto û vernîya ci de şino, rê vat: “Ez veng eşnawena”. Xora her kesî şik kerdibî ke vengêk ameyêne. Bi rêze gerîlayê dergî yê verê xo rê, ey zî yê verê xo rê va. No ferman peynî de ame resa Mezlûmî. Mezlûmî desinde yê pey xo rê vat: “Ronîşê”. No ferman zî şî resa femandarê hetkar o yo ke tewr peynî de yo. Grûbe cayê xo de ronîşte. Gerîlatîye de halê winasî de ronîştîş ser saqe yo. Her gerîla

nê xo ver a zano. Fermano ronişê ra pey her gerîla waşt rewşe fam bikero. Gema ke gerîlayî tede yê, şarê medenî çin o. Eke vengêk bêro yan yê leşkeran yan yê korucuyan yan zî yê gerîlayan o. Her ke şî veng nêzdî bî. Grûbe fam kerd vengê kamî yo, her kesî têfek ra vat: “No vengê embazanê ma yo”.

Çira yo nêno zanayene tarîyê şewe de dûrî ra çekuyî nê nê weçînayene. Kes nêzano tirkî êno qiseykerdene yan kurdî? Labelê gerîlayî her dem vengê dişmenî û yê embazanê xo yewbînî ra, pir rehet, cêser kenê. Merdim şeno naye hîs û pêhesayîşî ra bibesto. Gerîlayî hîsin ê, coka şenê şewe zî bivînê. Hîsê gerîlayan aver şîyê hetê xo yê telepatîk zî estê.

Kome werişte û pawayê embazanê xo mende. Grûba ke yena ya tewr peynî ya. Grûba Mezlûm mîyanê meraqî de ya. Ê do embazanê xo ra çalakîye ser o zanayîşî bigîrê. Her ke şî grûbe nêzdî bîye. Mezlûm û embazanê ci fam kerd ke hesterî zî bi grûbe ra yê. Hesterî yê taburî bîy.

Sergûbê na grûbe, seba seveknayîşî û eke barê hestera bixerepyo bişîkiyo rew raşt bikero, peynîya grûbe de mendbî, hetkarê xo zî rişnabî vernîya grûbe. Gerîlayo ke vernîyê grûbe de bî serê de bi Mezlûm a toqa kerd. Peyra bi rêze heme gerîlayan yew bi yew destê yewbînî toqa kerdî. Yewbîyayîşê her di grûbe ra pey, ê di-hîrê amey pêser û yewbînî ra persî pers kerdî. Naye zaf derg nêramit. Înan waştêne derg û dila qisey bikerê la naye rê şert û şurtî destdaye nêbî. Cayo ke tede yê seba şewe destdayeyo la eke

bibo roje qet rind nîyo. Şewdirî ra ver ganî Gelîya Çarçê ra bivejîyê û biresê Wareyanê Fereşîn. Uca înan sevekneno. Senî ke mayêk leyiranê xo bisevekno winî. Peynî de grûba Mezlûmî fam kerd ke çalakî teberê yew şehîdî serkewte tamam bîya. Barê hesteran zî çek û cepheane yê ke dişmenî ser ra wedarîyayê. Çend dirbetanê şenik ra vêşî kes bi çekî dirbetin nêbîyo.

Grûbî reyna kewtî rayîr ser. Destpêkê do biresê gilî ser û xo ver bi cêr veradê. Grûba Mezlûmî seba seveknayîşî peynî de mende. Gorê qaydeyê gerîla, seba ke hesterî înan ra yo ganî grûba bîne vernîde şiro. Mezlûm vernîya grûbe de şino, çalakî serkewte bî coka keyfweş bî labelê şehîdbîyayîşê yew embazî ver zeredejin bîbi. Peynîye şîyayîşî nêameyêne. Ge-ge tîk ge-gane zî şenik qîyame ra ser kewtêne. Mezlûm hîn vêşêr ereq dayênê. Grûbe ame resaye nîmeyê pîyarêya ke qîyame ya. Çareyê Mezlûmî de verê şenik-şenik peyra hîna bilez çilkê ereqî ameyî pêser. Verê yew bi yew peyra leztir, ereq çare ra ver bi rîyê ci ame war. Ereq ke kewt çimê Mezlûmî, lepa destê xo yê çepî rîyê xo ser o çarnaye û ereq pak kerd. Demê ra dima naye qîm nêkerd. Çünke lepa ci zî êdî xeylê ereq dabî. Mezlûm bi destê rastî qayîşê çeke tepîştîbi. Bi destê çepe ge-ge serê kefiye hetê çepî tepîşeno û ereqê rîyê xo pak keno. Çilkê ereqe winî zaf ameyê pêser ke, kewenê çimanê Mezlûmî û nêvindenê veracêr şinê. Taye çilkê ereqî mîyanê simbêlanê Mezlûmî ra şinê û resayêne lewê corî, uca zî nêvindenê û şiyêne resayêne lewê cêrî, uca ra zî şiyênê hîn cêrtir.

Wexto ke dilopa destpêkê resaye lewê Mezlûmî, ziwanê xo lewê xo ser de çarna û tahm kerd. Solin bî la na bi weşîya Mezlûmî şîye. Lewê Mezlûmî huşik bibî û çiqas bi solin bo zî na hîtîye ra hes kerd.

Grûba vernîye nêzdîyê neqebî bîye. Neqebî ravêrayêne ra dima êdî şenê Wareyê Fereşîne bivînê.

Hewa werdî-werdî lêl bîyêne. Grûba Mezlûmî waştêne hîna tam nêbîyo roşn, neqebî ra ravêrê. Ke Mezlûm şîyêne ereqê payizî zî sey vayê payizî leze kerdênê û bi leze herikîyayêne. Ereq çeneyê Mezlûmî ra ver bi qirrike semitîyayêne. Rincanîye ver êdî Mezlûmî zî goş nêdayêne ereqî. Êdî ereq ne bi kefiye ne zî bi destê xo ya pak nêkerdêne. Çilkê ereqî mîyanê muyanê sêneyê Mezlûmî ra şîyêne û resayêne îşligê ey. Îşligê xo pemeyîn o. Ereqî anceno xo. Anceno la heta kotî!

Kurdîstanê de peyê şîyayîşê derg û dila, wexto ke gerîlayî restêne cayê xo, îşligê xo ra kerdênê û senî ke ti newe bişuyê û awe ra vecê winî guvişnayêne. Êşlige ra sey awe ereq şîyêne. Îşligê Mezlûmî zî hema wina hît bîbî. Bi roşnbîyîşê hewayî ra na hîtîye embazê Mezlûmî zî vînayêne. Kêm-zêde grûbe de her kes wina bîyo. Her gerîla wexto şal û şepikê yê bînî ra ewnayêne, fam kerdêne ke çiqas ereq dayo.

Grûba Mezlûmî wexto ke reste gilî, hewa weş roşn bî. Roje hîna nêakewtbi. Grûbe reste neqebî, rîyê neqebî yo ke ewnîyeno Fereşîne ra roniştî û mabeynêde derg da.

A vîste xeylê balkêşa ke hîna Roj nêakewta û hewa zî roşn bîyo. Vîstê winasî de gerîlayî rehet benê. Eke edizyabê edizyayîşî xo xo vîr ra kenê, eke bêhewn bê hema aya benê. Zereyê gerîlayan beno aram. Gerîlayî nê vîstan de hîna vêşêr pêt benê. Nê vîstan de bi veyşanîye zî nêhêsîyenê, labelê gerîlayê ke nê vîstan de vanê: “Şuşeyêka çay zî estbîya” zî estê nê koyan de.

Gerîlayê ke cixare şimenê, tutinê qaçax vejenê û cixare pîşenê. Nê gerîlayî wexto ke cixare ancenê, sereyê xo berz kenê, asmenî ra ewnenê duyê cixare vay danê û mest benê.

Dorûverê Wareyê Fereşînî bi koyanê berzan amebi pê. Mezlûm nê koyan ra ewnayêne û keyf kerdêne. Verê ewna Çîyayêreşkê ra, peyra Serhesin û yê bînî ra. Reyê ewna dewa ke rasteyê hîra de ya. Ey kotî ra bizanitêne a dewa ke nika ci ra ewneno, payizê serra hezar û new sey û neway û panc de hetê dişmenî ra bêro vengkerdene û veşnayene. Xeylê dere û suyeyî, koyî ra dest pêkenê û şînê resenê a dewa ke raste de ameya ronayene. Ver bi dewa Fereşînî xeylê tap û tumî estê. Binê Koyê Çîyayêreşkê de hînîyêk esto, nameyê xo Kanîmasî yo. Hînî ra masî vejîyayênê. Qandê cû nameyê hînî Kanîmasî yo. Belê, la senî beno ke hînî ra maseyî vejîyenê. Binê erdî de maseyî xo bi xo nêresenê. No çîyêko teberê aqilî yo. Tirêm senî beno ke nê maseyî binê nê erdî ra miyanê awe ra vejînê. Mezlûmî pîzeyê xo de va: “Tirêm hînî binê erdî ra layeyê ra besta yo”? Gerîlayan xozaye ser o xo mîyan de xoşebere kerdêne

û vatêne: “Tirê m Kurdîstanî de cayanê bînan de zî hînîyê winasî estê”?

Mabeyn bes bî, Mezlûmî vat: “Hadê embazî ma şîrê”. Ê vizêr hîna tîje nêşîbî xow ra, hîna yew saet mendibî hewa tarî bibo, kewtîbî rayîr ser o. Tîje hîna nêakewtibi, ê hema zî şînê. Ê do rojakewtişî rayîrşîyayîşî de pêşwazî bikerê. Wexto ke restî noqtaya xo, yew çay bişimê ê do heme rincanî xo vîr ra bikerê. Grûbe neqebî ra xo veracêr da. Seba hewa roşn bîbî, bi mesafe şîyêne. Heme grûbên çalakîye bêserûber la mîyanê xo de zî biserûber nêzdîyê cayo ke roje tede bimanê bîbîy. Goreyê înan grûba Mezlûmî hîna apey de bîye. Xora ganî wina zî bîbîya. Çünke grûba înan pawitişê pêroyî bîye. Mezlûm bi grûba xo ya neqebî ra ame war têpîya, rasteyêko hîra ra dest bi şîyayîşî kerd. No mabên de roje zî akewtbi û ê germ kerdêne. Xaftila dûrî ra vengê helîkopterî ame. Grûbe de her kesî goş na ser nê vengî. Heme gerîlayî vengê helîkopteran, teyareyan, hewanan şînasnenê. Heme vengên cêser kenê. Vengo ke ameyêne vengê helîkopterî bî. Di tewirê helîkopteran estê. Yew leşker kirişeno ano gema de ronano. Seba gerîlayan manayê naye, peyê çalakîye ra kewtişê pêrodayîş o ke no hol nîyo. Tewir o bîn yê helîkopterî çekê giran û roketî wedardano. Seba gerîlayan manaya naye zî xo nimitiş û dîmen nêdayîş o. Eksê naye bo, pîlotê helîkopterî heme cephe û roketan ser gerîlayan ro veng kenê û qet zehmetî zî nêancenê, tena engîştî nanê ser qomçaye, peyra zî danê piro şînê. Gerîlayan veng ra fam kerd ke, helîkopter tewirê yo roket erzeno, yê

cengî bî. Coka xo nimitiş ganî bî la senî! Fikrî vîstê zehmet de yenê vîrê merdimî, şoriş zî wina aver keweno, şorişgêr zî. Mezlûm bi lez fikirî embazanê xo rê vat: “Xo helizî bin de wedarê û çenteyanê xo naynê ser sereyê xo û melewîyê. Senî ke înan têvet di helîkopterî bîy. Senî amey winî zî vêray û êdî nêageyray. Mezlûm hetê fikrî ra jêhatî bî, zanayêne geme raste ya la helizî estê û ê şenê ci ra feyde bigê. Helizan gerîlayî nimitnayî. Çenteyan zî sereyê înan. Helîkopterî qam, poro sîya, rîyê sipî nêdî û ravêray şîy. Girûbe bi selamet rest nuqta. Çayî ameyî şimîyayene.

Mezlûm tim pawayêne ke grûba ey ey rexne bikero. Mezlûm her pawa ke yew taybetmendîya ey bêro rexnekerdene la embazanê ey qet rexne nêkerdêne. Rojê Mezlûmî tekmîlê grube girewt. Embazanê ey çend kemanîyeyê mîyanê cuye de ameyê ciwîyayîş, rexne kerdî. Ver bi peynîya tekmîle ra Mezlûmî fam kerd ke na rey zî kes ey rexne nêkeno. Cehd kerd ke xo bi xo, xo rexne bikero. Her kesî qise kerd, wext ame Mezlûm kombîyayîşî biqedêno. Verê ke derbazê babeta esasî bibo çend çîyî îfade kerdî. Ey xo wina rexne kerd: “Embazinê -na bi vengê nerm vate- ez mîyanê cuye de zaf tinazî kena, naye ver zaf huyena. Na babete de embazî mi rexne nêkenê la ez xo rexne kena”. Peyra şenik vindert, embazê ey senî ke vajê na kotî ra vejîye winî ewniyayî Mezlûmî ra, Mezlûm naye ser zerrîweş bî û ramit. La embazinê -Na bi vengêde berz û huşik vate- eke merdim yarenî mekero şeno bicuyo. Mavajim ez, eke yarenîye mekerî nêşena bicuyî. Embazê

Mezlûmî ke fermî ronîştê, naye ser o verê zerreyê xo de huyayî. Peynî de taye gerîlayî nêşayê xo û biveng huyayî. Mezlûmî pozîsyonê xo yo resmî, qisekerdişê xo nêxeripna û tekmîl qedêna. Badê cû verê xo da çaydanî û pîzeyê xo de vat: “Ez embazan rê çay bidî ser”. Embazanê Mezlûmî waştêne Mezlûm tinazî bikero û coş bido embazanê xo. Xora bêcoşî û xemgînîya Mezlûmî qet nêwaştêne bîyarê xo vîr.

Mezlûm wina bî û bi serranê derg û dila, heta rest mertebeya tewr bişeref, gerîlatîya PKK kerde.

*Mi no nuşte tirkî ra tada yo.

Qehremanê Sasonî

Nameyê gerîlatîye: **Karker Ciwanro**

Name û peyname: **Kawan Brahîm**

Ca û dîrokê maya xo ra bîyene: **1979 Silêmanî**

Dîrokê tewrê bîyene: **1997**

Dîrokê Şahadetî: 25 Adar 2006, Deşta Şînê, Mûş

Nameyê gerîlatîye: **Sîpan Sason**

Name û peyname: **Muzaffer Öndeş**

Ca û dîrokê maya xo ra bîyene: **1981 Sason**

Dîroka tewrê bîyene: **2001 Stenbol**

Ca û dîrokê şehîd bîyene: **11 Adar 2007 Pasûr, Amed**

Nameyê gerîlatîye: **Welat Xerza**

Name û peyname: **Musa Bostan**

Ca û dîrokê maya xo ra bîyene: **1975 Mereş**

Dîrokê tewrê bîyene: **1999 / Êlih**

Ca û dîrokê şehîd bîyene: **19 Gulan 2012 Heftanîn**

Nameyê gerîlatîye: **Xerzan**

Name û peyname: Şehmus Değirmenci

Ca û dîrokê maya xo ra bîyene: **10 Mijdar 1980 Sason, Êlih**

Dîrokê tewrê bîyene: **1996**

Ca û dîrokê Şehîd bîyene: **5 Îlon 2006, Hezo, Êlih**

Nameyê gerîlatîye: **Berxwedan**

Name û peyname: **Xalif Akbıyık**

Ca û dîrokê maya xo ra bîyene: **1982 Êlih**

Dîrokê tewrêbîyene: **2001, İstanbul**

Ca û dîrokê Şehîdbîyene: **5 Îlon 2006 Hezo, Êlih**

Sasonî de koyî estê, wexto ke ti temaşe kenî, koyî veng danê û vanê: “Wexto ke tengê de manenî, nêçar benî bê wa ez tîyaya.” Bi hawayêko wina, wayîrê şeliganê quntarên xo vejîyenê. Sey maya Star, verara xo akenê û vanê: “Bêrê bi hezaran serrî yo ez tîya ya; mi kultur, keramet û estbîyayîşê şima pawit. Her ke şima serewedarna ez bîya aya ke şima rê perê xo akerdî.” Xora koyan wina vîrê kurdan de ca girewto. Vera dagirkerî, kolonyalîstî, merdimê ke nê cayan de cuyenî, tim û tim xo wayîrê hêz û xovardayîşî dîyê. Çunke ê wayîrê Koyê Mereto yê.

Herêma Sason koyan ra ameya pê. Bi koyan ra pîya, wayîrê deştên bi ber a. Layê Sasonî û Zorê zî heman herême de yê. Koyan ra vejîyenî û heta Dicleya nazdare herekîyenê. Gelîyanê Zorê, Xî û Sasonî muhteşem e. Nê gelîyî zî wayîrê taybetmendîyanê weyî kerdene û pawitena merdiman î. Karitene û heywandariye rê gelek destdaye yê.

Sason di tarîxê Kurdîstanî de zî wayîrê cayêko taybet o. Dewrê împaratoriya Osmanîyan û dewrê komara tirk de zî hertim bi mîsyonêko serewedar bîyo. Pêrokînê eşîrê herême, temsîla kurdên azad yê ke xo radest nêkerde kenî. Kitabê Şerefname ra zî ma zanî ke serewedaritişê kurdan verba osmanîyan estbîye. Di çarika seserra vîstan de Eliyê Ênis sere wedardayo û rayverîya xoverdayîşî girewto xo ser. Bi nê rastîyan ra pîya rastîyêka bîne zî esta ke sey kermê dare ya; na rastîye de kerm dare ra peyda beno. A rastîya ke sey takekes û sey eşîrete her dem mixanet û

serewedaritiş pîya bîye. Dagirker pir bi rehetî eşkenî êlan dûştê yewbînî de sûr kerê û bidê lej kerdene.

Bi vejîyayîşê ser dikê tarîxê ya PKKê ra, PKK şîkîya heme kayanê dişmenî yê ser Kurdîstan de yenê kerdene pûç bikero. Bi no hawayî êdî Kurdîstanê de xeta serewedaritişî û mixanet-nokerî yewbînî ra amey cêser kerdene. Na zî bi gonîya fîraz a şehîdan bîye. Serranê 1980 de têkoşînê hemdeme Êlihê de rayê xo verdayî mîyanê komelî. 1980 ra nat têkoşînê azadiye êdî metod bedilna û xo resna asta gerîlatîye.

A roje ra nat Koyê Sasonî de gerîlayî kêma nêbîyê. Pêrodayîşan ra dima Sasonî û çorşmeyê Koyê Meretoyî de gelek xoverdayîşî ameyê kerdene. Coka deyîra ser Şehîdên Sasonî bi namekerdîşê Koyê Sasonî dest pêkena.

Ez zî yew şopdarê tarîxê nêzdî û dûrî yê nê rastîyan, di serra 2005 de şîya Sason. Şîya hetê embazanê xo yê ke hewna ma yewbînî nêşinasnenî. Şîyayîşê min ê herêma Sasonî, şîyayîşêko semedê mendîşî nêbî. Ez seba caardişê wezîfeyek uca bîya. Çend rojê ma yê destpêke bi şînasnayîşê yewbînî ravêray. Mi embaz Karker Ciwanro, Berxwedan û Welat Xerza uca şînasnayî.

Embaz Karker Ciwanro, Başûrê Kurdistanê paytexta roşnvîrîye, Silêmanîyeya rengin ra bî. Aya ke tayn hêzên kurdî bi serrano wazenê bikerê paytextê mixanetê. Embaz Karker Soran bî. Vera xeta mixanetê ya ke Başûrê Welatê mi yena sepandin, embaz Karker weriştî û amebî tewrê gerîla bibî. Başûrê Welat ra dagîrker amebîy qewirnayene, labelê

qewirnayîşê dişmen ra dima komel azad nêbîbî. Komel bindestê dişmenî ra vejîyabî kewtbî bindestê tayê axa, şêx û keyeyê derebegan: yan zî çîna corin ya kurd. Semedê nê Embaz Karker têkoşînê azadîye ya rastikine mîyanê PKK de vînenê û tewrê gerîla beno. Koyanê corîn yê bi heybet de ma yewbînî şinasna. Semedo ke ruhê ey asîbî û waşteka ci ya azadîye estbi Embaz Karker deşta ke mixanetî ser şarê ma yeno spartîş ra weriştbi û amebi koyê corîn. Embaz Karker tim û tim bicoş bi. Kedê ci yo bêpeynî estbi. Di şert û şurtanê zehmet de zî şîkîyêne yaranîye bikero û embazê çorşmeyê xo bido huyayene. Yeno vatene: “Di lej de huyayîş çalakîya tewr cidî ya.” Embaz Karker zî goreyê na rastîye têw gêrayêne.

Herêma Sasonî, serra hezar û newsey û neway û new de peyser antişê gerîla ra dima veng bîbî. Fermandarîya qada mîyane ya ke navenda xo Amd de ya, serra di hezar û çar de erkê newe ra şîyayîşê herêma Sasonî dabi embaz Karker, Welat û Berxwedanî. Girewtîşê nê erkî; ne normal û rêze bî. Semedê ca ardişê nê erkî nê her hîrê embazî, Welat, Karker û Brexwedan zerrî ra û bi waştekekê girde şînê.

Embaz Karker mîyanê şarê qada mîyane de embazanê bîn ra vêşêr ame heskerdene. Semedo ke şarê Amedî wayîrê vîyarteyo bi rîmetin o, şarî qandê embaz Karkerî vatêne: “Cayêko dûrî ra ameyo û tîya de qandê ma lej keno.” Coka her kesî ra vêşêr qedir û qîmetê ey hetê şarê welatperwer de estbi. Embaz Karker wexto ke qada mîyane de mendbî, dormarê şaristanê Amedî de, ziwandê tirkî

musaybi. Labelê tirkîya xo sey tirkîya Amedija şikite bi. Embaz Karker erd û şarê Bakurê Kurdîstanî ra amebî bestene. Coka embaz Karker nêwaşt Vakurê Kurdistanî ra şiro cayêko bîn. Embazan û şarî zî qîmet da embaz Karkerî. O dekerd zerrîya xo û cayêko taybet da ci.

Embaz Berxwedan eslê xo qezaya Sasonî eşîreta Bekirîyan ra bi. Na eşîre herême de, mana welatperwerî û xoverrodayîşî de namdar a û wayîrê vîyarteyoko rind a. Aîleya embaz Berxwedanî hewna temenêko qijkek de wazenî ey bizewicnê. Rojê venga ci danê û vanê: “Ma do to bi na kêneke ra bizewicnê.” Kêneka ke qala ci yeno kerdene, embaza Berxwedan ya qeçekî û kayan a. Coka embaz Berxwedan bermeno û vano: “Na kêneke sey waya min a û nêbeno ke ez aye ra bizewica”. Bi no hewa embaz Berxwedan hem vernîya zewaca embaza xo ya kayî geno, hem zî vernîya zewaca temenê qijkek de geno. Xora embaz Berxwedan nê serran de fikir keno ke tewrê PKKê bibo. Temenê tewr dest û pa de û wêrek de embaz Berxwedan beno gerîla. Dima wextêko kilm şî herêma ke maya xo ra bîyo. Çünke herême de pêwîstî bi kadroyê xocayî estbi. Embaz Berxwedan zî him seba ke gema Sasonî naskerdenê, him zî şaro welatperwer û dost şinasnayêne bîbî hetkar. Embaz Berxwedan merdimê xo zî kerdibî xizmeta gerîlayan ke gerîla vera dişmenê şarî yê tarîxî rindêr lej bikero. Embaz Berxwedan xo goreyê rastîya PKKê û cuya şorişgêrî awan kerdibî. Hêza xo ya laşî û praktîkî zî estbiye. Çi kar

ame vernîya ey xo ci ra nêda pey. Coka yewitîya hêza laşe û ya zerrîye saz kerdibîy.

Welat şarçeya Pazarcix ya Gurgumî ra yo. Peynîya asîmîlasyon û înkarkerdişê kulturî, embaz Welat nêşeno şarçeya Pazarcixe de hereketa azadîye bişinasno. Embaz Welat Xerza, encamê sîyasetê erdê xo ra dûrvistişê şarî ya dewleta gonîwer de, Pazarcixe ra şino qada Ewropa. Welat encax Ewropa de şîkîno rastîyanê Kurdîstan bivîno. PKKê zî şarê kurdî vera kotî ameyo koçkerdene, verê xo dayo uca û asîmîlasyon dayo vindertene. Rayber Apoyî wexto ke koçberîya şarî vera Ewropa dest pêkerd, kadroyên PKKê ver bi Ewropa ruşnayî. Embaz Welat zî serranê newayan de Ewropa de Têgêrayîşê Azadîyê şinasneno û badê cû tewrê PKKê beno. Dima tewrêbîyayîşî, Ewropa de Embaz Welat na fine bi zanayîş û pêresayîşêko gird û firaz yeno Welatê xo. Seba ke Kurdîstanî azad bikero, beno gerîla. Beno gerîlayê azadîya Kurdîstanî.

Mi herêma Sasonî de Embaz Welat nas kerd. Wexto ma reya yewine kîştê yewbînî de roniştî, hewna vîsta destpêkê de dîyar bî ke Embaz Welat heta vajî Embazêko zerrîpak o. Bi şeweyêko xozayî temaşeyê cuye kerdêne. Çî senî bo winî zî temaşeyê ci kerdêne. Berjewendîyên şexsî nêfikirîyayênê, tim û tim berjewendiyên pêroyî esas girewtêne. Semedo ke wezîfeyê rayîrzanî (kurye) de ca girewtibî, êdî waştêne di mîyanê lejê germ de ca bigîro. Coka amebi herêma Sasonî. Embaz Welat bi tena xo şîbî qezaya Hezoye û çalakîya

canfîdayî kerdibî. Bi tena xo gale berdibî ser cayê qaymeqamtî û polîsan ser.

Vîrameyîşêk yê Embaz Welatî, qada mîyanêne de vila bîbî. Vîrameyîş wina bî: Embaz Welat wexto ke rayîrzanî keno, komêk Embazan qada mîyanêne ra beno qada Botanê. Wexto herêma Farqînê ra ravêrenê; seba embazî awêka serdine ya hênî bişimê, ser hênî de vindenê. Na vîste de Embaz Welat çenteyê xo ra tozê şerbete vejeno ke dekero mîyanê awa serdine û bido embazanê xo. Embaz Welat tozê şerbete dest de wexto ver bi hênî şino wina vano: “Haydî arkadaşlar îçelîm aşkin şarabini.” Kome de embazê cinî zî estê. No semed ra , gerîlayê camêrdî şermayenê. Vîstêk dima Embaz Welat bi xo hesîyeno ke uslup de şaşîye kerdo. Gerîlayan mîyan de wexto tena camêrdî bê hetê uslup de baldarbîyayîş kêmo. Wexto embazê cinî û camêrd cayêk de tîmîyane bê, ganî hetê yaranîye û qiseyan de bi baldar tîw bigeyrê. Eger winî nêbo hereket û qiseyî ne ca de bê, merdim beno babetê yaranîye yê gerîlayan.

Ma Sasonî de wextêk mendî û peyra, di embazê bînî amey ma het, tewrê qefleya ma bîy. Nê her di embazî zî eslê xo de embazê herême bî. Nînan ra Embaz Sîpan dewa Hêlîne ra bî. Embaz Xerza zî êleke namdar, êla Mele Evdirehman, êla Timoq ra bî. Embaz Sîpan sey virsik bî. Wexto ke biameyêne waştene kewtêne hereketî mîyan û tengeyî xo ver ra wedardayêne. Embaz Sîpan rastî zî Qehreman bî.

Qehremanbîyayîş namekerdişêko rêze ra nîyo, ganî her kesî ra nêro vatene. Qehreman nê yê: êyê ke mezg, zerrî û hêza laşa xo kenê yew ê. Ganî hetê fikrî ra saxlem bê, yan zî welatperwer, şorişgêrê pêt bê. Wayîrê zerrîyêka wêrek û bê ters bê. Vera dişmenî çiqas bi kîn û nefret bê, vera şar zî ewqas wayîrê heskerdiş û rêzdarîyê bê. Ganî beden û qama lehengekî/e her çîyî ra ver wayîrê heybetêk bo. Asta hêza xo sey Rustemê Zal bo. Xora qehremanîye her kesî ra peyda nêbano. Embaz Sîpan wayîrê nê taybetmendîyan bî û her çi hedef ci ra ameyo mojnayene bê şik û gûman hema ca de ser hedef û armanc de şiyêne. Awirê Embaz Sîpanî de germahîyêk ameyêne hîskerdene. Lewê ey tim û tim peşmerîyaye bî. Ne tam peşmerîyayêne ne zî tam rîtirş bî. Mabênê her dîyan de vinderte mendêne. Coka kes ci ra aciz nêbîyêne. Xora ey zî qet embazê çorşmeyê xo xo ra aciz nêkerdêne. Coka embazan tim waştêne çorşmeyê Embaz Sîpanî de bimanê. Sîpan kesayetêko pir sade bî. Sey Koyê Sîpanê Xelatê bi heybet bî. Demo ke o sadebîyîş û heybet ameyêne têhet, ci ra Qehremanêk virazîyayêne.

Keye û merdimê Embaz Xerza zî welatperwer ê. Keyeyêko winasî ra ameyo mîyanê qefleyanê gerîlayan. Xerza, Başûrê Kurdîstan û Wareyanê Colemêrgî de mendibî. Wayîrê ezmunê ciwîyayîşê gerîlatîye bî. Bi Ameyîşê ser erdê bapîr û dapîrî de gelek zerrîweş bîbî. Têkîlîyên xo yê komelî de aver bî. Coka bi welatperwerê ke dewan de manenî reyde pir rew embaztî aver viste.

Nê bî hemrayê ke ma pîya herêma Sasonî de pratîk kerd. Pratîka ma dolimna bi xîntîya gerîla ravêrayêne. Xîntîya gerîla zî wina ya: çîyên ke mezg û fikirê kesî ra nêravêrenê gerîlayî kenê. Coka cuya gerîla normal nîya. Mîyanê pratîkê winasî de rojêk ma Gomika de bî. Gomika ra ma do bêrê Golavê. Mabênî de rayîro ke Êlihe ra yena Sasonî esta. Rayîra ma ser o tayn girdî estê ke nêzdîyê rayîro ke Êlihe ra yena yê. Nê giran ser de cerdewan ameyê bi ca kerdene. Hewcedarîya ma zî bi şinasnayîşa rayîrê şîyayîş û ameyîşî yê newe estbî. Rayîro ke ma her tim ser ra şînî û yenî tayn dûr bî û zaf çivdayenî estbî. Ganî ma rayîrêko newe keşif bikerdêne.

Şan de awan şîyayîşê tîje ra pey ma kewtî rayîr ser o ke şîrê Golave. Ma her tim no rayîr bikar ardêne. A vîste de mi embazan rê vat:

_Tirêma nêşenî cayêko newe ra şîrê?

Berxwedan û Sîpan çimanê yewbînî ra ewna û dima Sîpanî vat:

_Hevalê Azad ti zanî.

Xora ez zana Sîpan do cewabêko winasî bido. Peyê cewabdayîşê Sîpanî ra mi vat:

_Ma rayîrê kîştî girdo ke cerdewanî ser de yê ra şîrê.

Sîpanî ca de vat:

_Ma şîkînê şîrê.

Dima mi vat:

_Embaz ma no rayîr xeternak nîyo?

Sîpanî vat:

_Ya.

Seba şîyayîşê Koyê Golave rayîr pir nêzdî bî labelê qandê ma rayîr pir xeternak bî. Vîstêk ma fikirîyay û dima ma bire daye ke na xeta neweye biceribnî ke şîyayîş û ameyîşê ma rê bena yan nêbena. Ma goreyê naye bi lez bername ronaye, dima kewtî rayîr ser o. Ma wexto amey duştê girdo ke cerdewanî ser o yê, rayîr bî rayîrê maşîneyan. Pîyarê qedîya. A vîste de vengê cerdewanan girdî ser ra weş ame goşanê ma. Cerdewanî cor de ma zî cêr de yê. Rayîro ke ma ser ra şînê, cayêk ra dime her di hetan ra bî baxçe. Eke cerdewan ma bivînê û qerşun berzê, pir rehet şenê ma bîyarê war ro. Xora tu cayo ke ma bişayê vazdê û xo raxelîsnê çin bî. Ma bi gamanê lez şî û xo bin hakîmîyetê girdî ra vet. Êdî ma zana ke ma şaşîye kerda la pey de ageyrayîş zî nêbîyêne. Bi lezkanî ma xo resna rayîro qîr o ke şîno Sasonî. Semedo ke vernîya ma de dewe û çorşmeyê rayîrî de zî banî estbî ma bi resayîşê rayîrî ra reyna şas mendî. Ma ne dewe şînasnenî, ne zî zanî cerdewan tede estî yan nê. Ma nêzanî dewe welatperwer û dost a, yan nê. Zêde derfetê ma yê ser rewşe fikirîyene û galgalekerdiş çin bî. Coka ma xo da mîyanê banan û dima ma kewtî mîyanê baxçeyanê dewe. Ser çîtên baxçeyan ra vîyartîş zahmetêr o. Ma ge çep ra ge rast ra şî. Ma heta ke baxçe nêravêrna û mîyanê dewe û baxçeyan ra nêvejîyay, nêvindertî. Ma badê cû da kaşê girdî, tayn şî û restî cayêko seveknaye. Ma xo

tada peyê xo û rayîro ke ser ra ameyî temaşe kerd. Sîpanî çimê xo verdayî çimanê mi û vat:

_Ma êdî tîya ra nêşinê. Naya ke ma kerde ne çîyêko rêze bîye, şaşîyêka girde bîye. Eke dişmen bidîyêne şayênê ma şehîd bikero.

Ma a roje ra tepîya Koyê Golave ra çerexîyayî. Gema ke ma tede bî ma nêşênê roje hereket bikerê. Çunke dişmenî verê geme de qereqolî nay bî ro. Ma bi roje zîyadêrî cayê xo de mendêne, heta ke nêbîyêne şan hereket nêkerdêne. Rojêk tayê dewijî amey ma het û roniştî. Dimê vîstek bi şinasnayîşa yewbînî ra, ma pêresay ke dewijî welatperwerê û rew ra yo embazan şinasnenî. Dewijan ma rê qala serranê 1993 kerd û ciwîyayîşê embazan ser o vîrardeyê xo vatî. O taw embazî bi hûmarêko zêde herême de mendêne.

Di mîyanê roje de zîyadêrî ma sersîya daran de roniştêne û galgale kerdêne. Qiseykerdişê ma zî zîyadêrî cuye û çalakîyan ser o bî.

Embazê ke verê ra herême de bî gerre kerdêne û vatêne: "Hedefêko destdaye çin o ke ma çalakîyêka bi tesîr bikerê". Nanye ser o ma galgala xo hîra û hûrdîye kerdêne. Ma sernî de heme sazgehanê dewlete ser o munaqaşa kerde. Ma peynîye de fam kerd ke tayê cayê ke sazgehê dewlete tede yê, çi leşkerî bê, çi zî sîyasî, ma hîna nêşinasnenê. Na rewşe rind nêbîye. Ma bire daye, cayê ke nêşinasnenî, ganî ma şîrî têbigerê û nas bikerê. Peynîya galgaleya ke ma bi rojan ramit de, tay çî-mî zelal bîyî. Êdî ma fam kerdibî ke ganî ma lezkanî hedefê newe û destdayeyan bişinasnê. Ganî hedefê

ke estê baş bêrê keşif kerdene. Di keşifkerdişê hedefî de feraseta sereke ganî na bo; keşifkerdişî ra pey pîlan bêro ronayene.

Peynî de ma galgala xo resna bernameye. Naye ser o Karker, Sîpan û Berxwedan şî qezaya Sasonî keşif bikerê. Peynîya nê xebatî de, embazan geme û qezaya Sasonî baş şinasnay. Eke wezîfeyê Karker, Sîpan û Berxwedanî qedîye ê amey ma het. Ma pêro pîya babete ser fikirîyayêne. Peynî de nê her hîrê embazî semedo ke çalakîye virazê madeyên teqemenî amade kerdî û verê xo dayî cayê çalakîye.

Êno zanayene, serra 2000an û dima peyderpey metodê gerîlatîye bedilî. Ma ronayîşê artêşa pispore ra fek vera da. Awankerdişê dewleta Kurdî ca verda. Hêzên pawitene aver vistî. Na zî tena pawitena rewa ya, xo û komelî esas gena. Coka metodê komanê gerîlatîye ame vurnayene. Goreyê naye zî bi yewîneyên ke çendîniya înan a zaf ra zîyadêrî yewîneyê senîniya înan a hewl ganî bî. Peynîya nê ferasetî de bi taybetî herêmê ke dişmen têde zal o, komê gerîlayî hîrê ra heta panc kesî nêravêrayêne. Ma zî pêro pîya şeş embaz bîy. Hîrê embazî semedê çalakîyê şîbi. Ma hîrê embazê bînî zî semedê karêko bîn cayêk de mendî. Mîyanê roje de ma binê kemerêka pane de adir wekerdbi. Kemere ke bîye germ mîro ke ma alawtbî ma pewt. Mîro ke ma amade kerdbî, kerdî gude-gude. Ma nê gudeyê mîrî akerdêne û ser kemerî de pewtêne. Çünke ma komêka werdîke bîy, ma nêşîkîyênê sêlêk bi xo ra bigêyrênê. Coka ma naçar bî ser tenekeyêk, yan zî ser kemerêka pane nanê

xo bipewjê. Mîyanê roje de ma bi nê karan mijûl bîyêne. Vîstêk de nuqta ma ser ra helîkopterêk pir bi nizmî perra û şî. Dima çend vîstanê bîn helîkopterêko bîn zî ser ma ra perra û ver bi Sasonî ro şî. Ma di embazan nan pewtênê, embazê ma yê bîn, embaz Xerzayî, cayêko berz de çorşmeyê ma kontrol kerdêne, ka çîyê esto yan nê. Hemwext Embaz Xerzayî bêşîme zî goşdaritêne. Bi vîyartîşê helîkopterê diyine ra Embaz Xerza ame ma het û vat:

_Embazan çalakîye viraşte.

Nê vateyanê Embaz Xerzayî bi ma ra kelecaneko gird viraşt. Ma bi kelecane o goşdarî kerd. Dîyare bî ke çalakîya ke Embaz Karkerî zaf waştêne bikero kerdbî. Embaz Xerzayî vatişanê xo domnayî û vat:

_Dişmenî bêşîme de vat: “Bê dedektor meşorê cayê çalakîye. Eke dedektor çin bo, cerdevanêk biruşnê cayê çalakîye.

Ma nê qisayanê dişmenî a vîste de galgale kerd û mi vat:

_Erjeya qorucîyan dişmenî het de bi qasî yew dedektorî yo.

Embazan teqemenîya ke bi xo ra berdibi, yew cayo ke dişmenî qet şik nêberdênê ser o bi ca kerdbi. Embazî xo resnenê binê tabûra Sasonî û rayîra ke binê tabûre ra ravêrena de teqemenîye bi ca kenê. Dima ênê duştê cayo ke mayîn nayo ro de vindenê. Uca girêk esto serê ey girî de vindenê ke tawo ke dişmên vêrd ra mayînî biteqnê. Rayîr embazan ra rind nêaseno la embazî naye rê zî çare vînenê.

Cayo ke mayîn nayo ro uca de îşaretêk nanê ro. Vîsta ke pawayê ci yê yêna. A vîsta bi heyecanî. Maşîneya leşkeran tabûre ra vîjîyena ver bi mayînî yêna. Dema maşîna Reo derbaz bena ke pancês leşkeran hewanana, embazî tena banê maşîneyê vînenê û dema maşîne yena verê mayînî, Embaz Karker engîştâ xo ya fîraze nano ser bişkoka (tûş) bêsimê û bûm. Maşîne mîyanê dûmanêko sîyayî de vindî bena. Embazî bi coşa çalakîye kewenê rayîr ser o û yenê.

Ma hetêk ra nan pewtêne, heto bîn ra zî, amadekarîya şen de vurnayîşê ca kerdêne. Xaftila her hîrê embazê çalakîker amey. Ma zî hal û hewalê înan pers kerd û peyra mi Karkerî rê vat:

_Şima senî zana ma tîya de yî?

Karkerî zî cewab da û vat:

_Ma tîya ra derbaz bîyêne ke xo dûrî cayê çalakîye bikerê. Dema boya nanê germî ameye, ma zî verê xo da tîya. Ma zanayêne ke şima yê û nan pewjenê.

Mi na xoşebere ra pey nano germ o fîraz yê dayîka Star da embazan ke biwerê. Embazan nano germ werd, awêka serdine zî ser nanê germî ra şimite. Grûba ma badê cû giran-giran kewte rayîr ser û şîye.

Xerzayî roja bîne bi bêsimê gird tekmîl da fermandarîya eyalete û vat: "Ma çalakîye de di leşkerî kiştî. Ma netîceyê çalakîye nêzanênê". No reqem dişmenî ser bêsimî ra daybî. Ma wextêk ra dima xeber girewt. Na çalakîye de hîrês leşkerî merdibîy û di zî bîbî dirbetin. Çalakîye dişmen hejna,

şoq kerd. Bawerî da şarê ma yê welatperwer. Coşêk arde raste.

Embaz Karker serra 2006'an de herêma Başûrê Mûşê menga adare de bi hîrêş embazanê xo yê bînan reyde şehîd kewt.

Embaz Berxwedan û Xerza waştêne şîrê Êlihê çalakîye virazê. Qandê cû esparê maşîneyêk benê. Labelê ramitox xayin, yanî sîxûrê MÎTî yo. Ramitox ma û waya xo, ke nameyê ci Mizgîn a bi xo ra ano. Embazan waştbi bi dîmenê yew aîleyê şîrê Êlihê. Embazî bawerî bi ramitox anê. Coka her di embaz çekê xo kenê bagajê maşîne. Maşîne dewe ra ver bi şaristan ro şona. Raye ser o qereqolê dişmenî esto, dema embazî resenê qereqolî vînenî ke dorûverê înan bi leşkeran ameyo dorpeç kerdene. Hema a vîste de Embaz Xerza sîleyêk şatika ramitoxê xayîn dano. Labelê êdî berey o. Ramitox raste-rast xo maşîne ra erzeno tever. A vîste de dişmen maşîne gulevaran keno. Peynîyê de Xerza û Berxwedan şehîd kewenê. Mizgîna qijkeke peynîya bextreşîya birayê xo de ya ke vera embazan kerda de cuya xo dest dana. Marda ramitoxê xayînî zî bena dirbetin. Di peynîya şaşîya embazan a di metod de, di embazê Qehremanî bi metodo nêmerdane şehîd kewenê. Embazan sayêne bi payan şîrê Êlihe, eke bi peyatîyê bişîyênê xayintîya ke sey xencerî paşt a şarê Kurdî de ya nêbîyênê sebebê nê di embazanê qehreman.

Embaz Sîpan, qampa zimistanêko serdin û seqamî de herêma Dorşînê de bi qerşunanê xayinêk bi şeş embazanê xo yê bînan reyde şehîd kewt.

Embaz Welat Heftanîne de çalekîyêk de tawo ke galê dişmenî kerd, bî şehîdê bêmerg.

Nê embazî şehîd bî. O ke sax mendo ez o. Barê nê şehîdan zî mendo piştîya mi ser o. Qala nê şehîdan kerdiş wezîfeyêko wijdanî û exlaqî yo. Eke min şayo tayn bo zî, nê embazan binusa, ez o bextewar biba.

Hemra û şehîdê bi rumet Karker Ciwanro, Sîpan, Berxwedan, Welat, Xerza! Ha yo Vakur de têkoşîn aver şino, Rojawan azad beno, embazê şima nika derûdora deşta Mûsilê herinda lej û qehremanîya Derwêşê Evdî de mil dayo yewbînî û têkoşîn kenê. Rojhelat bêvengîya verê teqîne cuyeno. Embaz Karker nika şaristano ke ti tede maya xo ra bîya, hê zî vengê mixanetê yeno heşnayene la bi saya hezaran şehîdê sey to êdî mixanetî û merezîya Kurdistanê ameya bêtesîr kerdene. Kurdîstanî de feraseta serwer, feraseta azadî û cuya demokratîk a.

Bi saya ked û ereqê çareyê şima û gonîya şima ya fîraze, Rojhelato Mîyanêne de şarî yenê têhet. Desthilatdar her demê ra zîyadêrî bi fikir ê. Seranserê Kurdistanê vengê azadîye yeno heşnayene. Deyîra ma ya nêqedîyaye bi beşdarbîyîşê hezaran kênek û xortanê şaran berdewam a, embazîno! Cuye do sosyalîst û kominalîst bo, bi saya hezaran yê sey şima.

Dewê De Yew Şewe

Lêl û Adir qet hende bi baldar ser karê xo de nêşîbî. Ê kîştê Royê Dicle de mîyanê newalêka qije de yê. Werz hamnan o. Xêlê germ o. Adir venga Lêl da vat:

-Werze embaz werze, tayê mendo ke bibo şan.

Lêl werişt şî qeraxê ro rîyê xo şut. Dima ageyra ame dûrbîn girot û şî cayêko berz. Sernî de cîhetê deştî, dime zî verê xo tada cîhetê ko ra ewna. Teva çin bî. Heme çî normal bî. Xo bi xo fikirîya vat:

-Tirêm ma do dewe ra bieşkê erzak arê bidê.

Nêzanayêne dewijî do înan senî pêşwazî bikerê. Nêzanayêne, dişmen yeno dewe yan nê? Beno ke hîna kewtene dewe de bikewê dame û dime zî raxelesîyê. Beno ke bibê dirbetin. Beno ke şehîd zî bikewê. Beno ke yew şehîd bibo yew zî dirbetin bikewo destê dişmenî. Xora dişmen dirbete ser o kayî keno, îşkence dirbetî ser o keno. Coka herinda dirbetin kewtene destê dişmen ra, şehîd bîyayîş rindêr o. Beno ke yew şehîd bibo, yew zî saxlem xo biresno embazanê xo û heme çî înan ra vajo. Beno ke... Xora cuya gerîlatî her sanîye, her deqa, her saete wina ya. Gerîlayî heme çî anê ver çîman la peynî de çî ganîyo ey kenê. Qet xo kar ra nêdanê pey. Qet xo peyser nêancenê. Eke xo peyser biancê mana şorişgêrî û gerîlatîye nêmaneno.

Roya Dicle çi derg û dila ya. Kotî ra vejîyena herekîyena şina heta kotî. Dergayîya Dicle 1900 kîlometre ya. Bi na dergayîya xo; xeylê hêgayî û baxçeyî aw dana, candar kena. Bi na dergîya xo; xeylê dewekîyan, dewan, qezayan, şaristanan de merdiman mird kena. Xeylê gandar zere û teverê ci de ciwîyenê, saya Dicle ciwîyayîşê xo ramnenê.

Lêl wina fikirîya, wexto ke awa ke herekîyena şona resena derya ra ewna. Boverê royî deşt a, nover koyê. Deşte de dişmen serwer o, ko de gerîlayî. Tirê m çira şarê kurd hende koyan ra hes keno. Wexto ke mijar beno şer û xo pawitiş, serê de koyî yenê vîra şarê kurdî. Ti vana qey eke ko mebo, kurdî nêşenê şer bikerê û xo bipawê. Dinya de xeylê şarî estê ke deşte de şer kenê û xo pawenê. Şarê kurd çira hende koyan ra hes keno. Tirê m şarê kurd şarêko koyî yo coka! Tirê m erd; hêş, kultur, laş û derûnîya merdim ser o bandor keno coka! Ewro xeylê persî yenê sereyê Lêlî.

Di Koyê Mawa de çewres gerîlayî ronîştê, wazenê çalakî bikerê la erzak çin o. Bê erzak zî merdim nêşkeno çalakîya girde bivirazo. Koyan de dewî ameyê veng kerdene. No semed ra zî gerîlayî nêşkenê erzak peyda bikerê. Deşte de zî dişmen ambargo ronayo. Dewijî, gerîlayan rê nêşkenê asanî erzak bîyarê. New-des gerîlayî rê erzak peyda beno la semedê çewres gerîlayan erzak peyda nêbeno. Naye rê yew çare esto ke o zî şîyayîşê dewanê newe yo. A yewe ra zî fermanarê herême venga Lêl dabî û ci rê vatbî:

-Embazî Gabar ra amey Mawa, hêzê herêma ma zî amey pêser, tayê erzakê ma estbi, o zî demêke kilm de xelesiya. Ma rê erzak ganî yo. Nê embazan ma bi veyşanî berê çalakîye rind nêbeno. Xora ti zanî, Eyaleta Botan de embazê ma veyşan şî çalakîye û winî zî şehîd kewtî. Tîya cîya yo, eke ma cehd bikerê ma eşkenî embazan rê erzak peyda bikerê. Senî ke ma kombîyayîşê fermî de galgale kerd, ez wazena ti şîrê ma rê erzak peyda bikerê. Beno nêbeno, ti vanê çi? Lêlî zî vat bi:

-Ez wazena şîrî çalakîye.

Fermandarê herême zî vatbi:

-Nika ra ver çalakîya ke ma viraşte de ti fermandarê koma galime bîya. Şima çalakîye de serkewtî. Şima çek, kel û mel zî ser dişmen ra girewt û ard. Na rey embazê bînî wazenê koma galime de cayê xo bigîrê. Xora erzak peyda mebo, ma nêşkenê çalakîye zî bivirazê. Coka erzak ardîş qasê çalakîye girîng o.

Lêl bê veng mendbî, naçar bîbî ke herinda çalakîye de şîro embazanê xo rê erzak biyaro. Nika zî heme mezgê xo dano gurenayîş ke şîyayîşê nê karî de serkewo.

Lêl qaneh bî ke geme de dişmen çin o, coka xo veracêr da û şî Adirî het û vat:

-Embaz Adir ma tayê rew şîrê, hîna nêbîyo tarî ma çorşmeyê dewe nêzdî ra keşîf bikerê. Xora cayêko destdaye esto ke ma şîrê û dişmeno ke qereqol de yo ma mevîno.

Wexto ke Lêl wina vat; Adir zî winî fam kerd ke Lêl vano wa hewa bibo tarî dime ma şîrê ke dişmen ma nêvîno. Dema ma roj şîrê beno ke dişmen ma bivîno.

Adir zî vat:

-E, embaz wa bo, ti zanê.

Adir cayê xo de ronîşt. A vîste de Lêl çek eşt doşa xo ser û kerd ke bikewo rayîr û şîro, dî ke Adir ronîşt, hêrs bî û vat:

-Ti sekenî la, ez vana ma şîrê ti cayê xo de ronîşenî.

Adir dî ke Lêl hêrs bîyo, o zî hema ca de sey adirê simêrî gur bî û vat:

-Ma to nêva wa hewa bibo tarî badê ma şîrê?

-Nê la nê, mi vat ma nika şîrê nika.

-Ma nika şîrê kotî, hîna roj o, ti wazenê dişmen ma bivîno. Xora roje şîyayîşê deşte qedexe yo. Peymeyê gerîla de roje mîyan de şîyayîşê dewe çin o.

-Peymeyê gerîla ra yewe zî bêpeymeyî ya. Coka gerîla eke ganî bo şena roje zî şîro û bêro. Hadê werz ma do nika şîrê.

Adir, Rojawanê Kurdîstan ra Şaristanê Efrîn ra yo. Lêl zî Amedij o. Adir, kirdaskî û erebkî zano. Lêl, kirmanckî û tirkî zano la kirmanckîya xo vêşî xo vîra kerda. Adir, tayn bo zî tirkî ra fam keno. Lêl zî kirdaskî musayo la hîna nêzano cumle rind rono û qisey bikero. Coka zî dolimna embazê ci ey şaş fam kenê. Xora lete kerdişê mezgê kurdî ra dime lete kerdişê ziwan û erdnîgarîya Kurdîstan; wina kerdo ke şarê

kurdî yewbînî ra fam mekerö. Coka kurd kenê nêkenê nêşenê yewitîya xo bivirazê. Na rastîye pîya bîyayîş û ciwîyayîşê Lêl û Adir de zî asayêne.

Taybetmendîya bîn ke şarê kurdî de esta cut zîwanî ya. Di zîwanan zanê la ne tam, nême nê. Coka yewbînî ra rind fam nêkenê. Estanik, roman, destanan nêşenê rind binusê. Eke nusenê zî zaf hol nênusenê. Coka bi zîwanê xo perwerde dîyîş, nustiş û wendiş zaf girîng o.

Lêl û Adir amey resay qeraxê royî. Lêl xo bi xo dest bi huyayîşê kerd. Hende huya, bê hemdê xo gîna war o. Adir seqizî, dima fam kerd ke mesela çiçi ya. Ey zî dest bi huyayîşê kerd. Xo da yew kemere ser ke nêzdîyê ci ya. Lêlî vat:

-Ne mi rind da famkerdiş, ne zî to fam kerd.

-Ya.

Qeraxê ro de qum esto, Lêl şî bi huye qum kena. Bin erd ra bote vete û arde kîştê Adir de ronaye. Adirî qula bote kerde fekê xo û pif daye. 1-2-3 heta ke betilî. Bote amadebî hurdmîn niştî bote ro. Lêl vernî de Adir zî peyê bote de yo. Lêlî huye girewt xo dest, Adir bote tan daye ke qeraxe ra şîro awe ser ro. Lêl huye ge hetê rast, ge hetê çep ra dekerd awe ro û ant. Ge-gane zî vernîya bote ra huye dekerd awe ro û anitêne ke bot aver şîro. Lêlî huye çep û rast dayêne awe ro ke bote rast şîro. Bi huye vernî bote ra antiş şîyayîşê bote leztir beno. Ramitox çendîn westa bo, çendîn bi hêz bo, bote zî hende bi lez awe ser ro şîna. Xora Lêl nêzano bote

hol biramo. Coka Adir pê Lêlî huyeno. Lêlî asnawî rind nêzanayêne, coka awe ra tersayêne û psîkolojîya ci xeripîyayêne. Deqayêk-di ra pey Lêlî bawerî ard bi xo. Dî ke ser awe ra bot ramitiş weş o. Her tim o niştêne peyê ramitoxî. Na fin bi neçarî bî ramitox û dî ke ramitoxîya bote rehet a. Lêl coşîya û xo sey serwerê heme royî dî. Zerrîya xo de zî zaf şa bîbî. No hîs no fikir ey rê rind ame. Tengîye zerreyê ci ra şîye, herinda aye de, şayî û coş ame. Awe zaf şenik herekîyena, hema-hema sey gola. A yewe ra karê Lêlî asan bi.

Bi no hewa, Adir û Lêl resay baxçeyo ke nêzdîyê dewa veng de yo. Dewe veng a la baxçeyî ameyê karitene. Boya pîyazanê keweyan ameye zincîya Lêlî. Xeylê wextbîy, Lêlî qet pîyazê kewe û huşkî nêwerdibî. Adir verê xo da baxçeyo ke xiyar tede ameyo karitene. Uca ra di xiyarî cira kerdî û ardî. Lêl û Adirî hetêk ra xiyarî werdêne, heto bîn ra zî çorşmeyê xo ra ewnîyayêne ke çi esto çi çin o. Dime ra her di şîy bananê vîranbîyaye mîyan. Banan ra tayê ameyê rijnayene tayê zî sey xo mendê. Winî aseno ke na dewe zaf welatperwer bîya. Tirêm nê keyeyî şîyê kotî, se kenê se nêkenê! Dewijê dewanê winasî daha ziyadêrî merdimê gerîlayan ê, coka zî zereyê her dîyan teng bî. Xora her gerîlayêk keyeyê embazanê xo sey keyeyê xo vînenê. No het ra yewîya ruhî ameya viraştene. Jan û dejê welatperwer û gerîlayan bîyo yew. Kam zerrîya xo de çi hîs keno êyê bîn zî ê çîyan hîs kenê.

Adirî bi dûrbîn Dewa Beybune ra ewnîyayêne, Lêl pers kerd vat:

-Çi çî aseno embaz?

-Dinya bîye lêl, tever de kes nêmend, ez vana nika her kes şamî hazir keno.

-Tam wextê şîyayîşî yo.

-Ya, ma hema nika şirê, her kes nika werd werdişî ra mijûl o.

Ê şîyî, restî dewe mîyan. Lêlî keyberê banêkî cena, vîstê ra pey, wayîrê keyeyî ber kerd ya. Lêlî vat:

-Şanê to weş bo dayê.

-Şanê şima zî weş, şima kam î?

-To ma nêşinasna?

-Nê, mi şima nêşinasna, ka vajê şima kam î?

-Ma bover ra yenê, no reya yewine yo ke ma yenê dewa şima.

-Çiman ser o, keye de camêrd çin o lajê mi, coka ez nêşena şima bigîra zere.

-Teba nêbeno dayê, xora ma zî nêkewenê zere, wextê ma çin o. Ma rê şenik ardî ganîyo, eke şima bidê ma, ma do şa bibê.

-Wîî, lajê mi ma şima nêzanê qereqol nêverdano ma ardî bîyarê. Willayî ma kîlo bi kîlo ardî anê coka ardê ma çin o lajê mi.

Zereyê banî de yew pîrika çimkewe cayê xo de ronîsta. Çimê Lêlî gina pîrike ro ke çimkeweyîya aye bala Lêlî anitibî. Pîrê çimê xo yê kewe kil dayê. Temenê aye beno ke resto se serrî. Bi vengêko nermokî û şîrînokî vat:

-Berxo (varek) bê zerre, berxê mi bê, ma şamî bidê şima.

-Nê-nê pîrê homa şima ra razî bo. Ma rê tayê ardî ganî yê.

Maye veng fişt xo ra vat:

-Temam, ez do tayn ardan bida şima.

-Hadê bide ma do hîna şîrê keyeyanê bînan zî.

Cinîke şî kulinde ra tayn ardî ardî nayî verê Lêlî û vat:

-Ho şima rê ardî.

-Errrîk dayê no çik o. To ma hetikna.

-Willayî şima ez hetiknaya.

-No ardî di kîlo zî nêbeno

-Willayî bîllayî çin ê lajê mi, ez qedayê to.

Pîrê:

-Bê bê berxê mi, bê keyber de mevinde.

-Ha ez ameya pîrê, Homa to ra razî bo. Na veyva to ya?

-Ya, veyva min a berxê mi.

-Dayê ma ti awe zî nêdana ma. Awe ya Homa ya.

-E-e ez do awe bida şima.

Cinîke şîye kulinde ke awe bîyara. Lêlî da pey şî kewt kulinde, xaftila çimê xo ginay tewreyanê ardan ra û ey vat:

-Tew-tew kulînde de hîrê torbe ardî nayê pêser. Ti çira ma xapînena, ma eyb nîyo?

-Willayî bîllayî camêrdî nimitkî ardê. Eke qereqol bizano tepişeno. Xora ma feqîr û perîşan ê, ma nêşenê her minge ardan bîyarê.

Pîrê:

-Bexê mi ez qedayê to, bibe-bibe xo rê bibe, teva nêbeno.

-Ti weş û war ba pîrê, cayê to cenet bo. Na veyvika to zaf desteng a.

Maye:

-Willayî ez destteng nîya, ma şima do se bikerê nê ardan?

-Ti koyî vînena.

-E.

-Wija de xeylê embazî estê, vera dişmenî şer kenê. Ê nika veyşan mendê, werd çin o ke biwerê. Coka ma do ardan bikerê nême-nêm. Nêmeyê ci şima rê nêmeyo bîn wa ma rê bo.

-Nê lajê mi nême-nêm nêbeno, ti wazenê ma veyşan verdê?

-Eke nême-nêm nêbeno, ma do yew torbe bibê, wa didi zî şima rê bimanê.

-Nêbeno, ez nêşkena yew torbe ard bida şima.

-Çira?

-Hema.

-Ma do pere bidê şima. Şima reyna xo rê bîyarê.

-Nêbeno, qet nêbeno. Hema nîm torbe bigîrê û şîrê.

-Ti winî kena ke ma heme ardî bigêrî û şîrê ney?

-Hadê embaz Adir, ma yew torbe bigêrî û şîrî.

Lêl wina vat û nêpawa ke dayê do se vajera, ardî girewtî û verê xo da keyber. A vîste de pîre reyna qisey kerd û vat:

-Rind xo ra biewne berxo, berxê mi.

Lêl ageyra û çimanê kilkerdîyan ê pîrê ra ewna, di çimê heta biwazî xasek ê. Lêl xasekîya çimanê pîrê ra mird nêbî. Ci ra pers kerd û vat:

-Pîrê, o keyeyo dot yê kamî yo?

-O keye, keyeyê ramitoxî yo, her roje şino şaristan û yeno. Mabênê ey û komutanê qereqolî zî hol o.

-Temam pîrê, lew nana destê to ra, na veyva to rind ewnena to ra?

-E, hol a berxo hol a.

-Êdî ma do şîrê, dolimna ma do bêrê keyeyê şima, coka eke şima şaristan ra erzak ard, hesabê ma zî bikerê.

-Hîna meyê, ma tersenê, nêwazenê erzak bidê şima. Eke şima remay şî, xo radestî qereqolî kerd, gerreyê ma mekerê.

-Meterse dayê meterse, se ra yew bênamus vejîyeno, remeno şono, ma her kes nêremeno. Zafêrê embazan benê şehîd. Qandê şima, qandê keramet û namusa şima.

Her di gerîlayan barê xo girewt û şî ver keyberê keyeyê de vindertî û ber cena. Yewî kêber akerd. Lêlî vat:

-Ma bixeyr dî.

-Xeyr bi selamet.

-No keyeyê kamî yo?

-Çira birak, çira pers kenê?

-Ma wazenê yewbînî bişinasnê.

-Bêrê ma şîrê peyê dêşî, wa kes şîma keyeyê mi de mevîno.

Naye ser Lêlî bi tinazî vat:

-Hende meterse ma canê to zaf şîrîn o?

-Keye, qeçekê min yê qijî estê embaz.

-Temam, fam beno la ma zî zaf çî nêwazenê.

-Şîma kamê, ez şîma nêşinasnena?

-Eke ti ma nêşinasnenê, çira to vat bêrê ma şîrê peyê dêşî û wa kes ma nêvîno?

-Ti rast vanê embaz, aseno ke şîma gerîlayî, ma ez qandê şîma se bikera.

-Maşîna (araba) to esta, ti ramitox î?

-E, embaz raşt o.

-Ma rê tay belxur û riz ganî yo.

-Ez biewna eke esto ma do bidê şîma.

-Ka vinde-vinde, ti zî sey yê bînan çend kîlo bîyarê ma nêgenê, tewr tay yew torbe riz û yew torbe zî belxur bîya.

Dewij şî zere û ame, tewre na war û vat:

-Tayn meqero, tayn zî riz, kerem ke embaz.

-To bi kîlo ardo.

-Wa na fin wina bo, eke şima reyna amey ez do o wext ziyadêr erzak bidî şima.

-Şima koyî ser de çend embaz manenê?

-Çira pers kenê, qomutanê qereqol pers keno coka!

-Nê embaz nê hema mi winî pers kerd.

-Ma ge 100 ge zî 150 kesî koyî ser de manenê.

-Nameyê fermanदारê şima çik o?

-Nameyê fermanदारê ma Rustemê Apo yo. Qomutanê qereqolê ra vaje; wa kozikan rind virazo, beno ke ma çekerê ser.

-Embaz ma ez sîxura ke ti mi rê nê çîyan vanê?

-Welle ez nêzana la ti bi xo halê xo rindêr zanê. Xo rê bîaqil bi meşo het dişmen de gerre ma meke beso. Eke to gerre zî kerd rind bizane ke ma pê hesenê.

-To ez xembar kerda embaz.

-Tayn bo zî fikir bike. Wa zerarê to megino ma beso. Dewe de mamosta esto yan çin o?

-Nê embaz, dewa ma de mamosta çin o.

-Ma wendekarê şima çin ê?

-Wendekar estê la ma wexto wendiş de şawenê şaristanî hetê merdimê xo û qeçekî uca de wanenê.

-Ti vanê heme qeçekî şinê tever de wanenê?

-Ya.

-Baş o, êyê feqîr û perîşanî.

-E.

-Ê qeçekan senî teverê dewe de danê wendene?

-Ê dewe de şîwaneyî kenê.

-Nêwanenê?

-Nê.

-Qet.

-Qet.

-Temam, hîna ma do şîrê keyeyanê bînan zî, xatirê to.

-Çîman ser embaz, ha o keye keyeyê keyayî yo. Şîrê uca keyeyê ci de xeylê erzak esto. Çiqas erzak biwazo eşkeno ewqas zî bîyaro. Badê cû şîrê keyeyê birayê keyayî, bano peyê ey de zî yê birayê keyayî yo. Hukmat qet vernîya ro înan nêgeno.

-Beno-beno de xatirê to.

Gerîlayî ver keyberê keyeyêko bîn de vindertî, keyber cena. Dima wayîrê keyeyî ame qatê dîyine ra pers kerd û vat:

-Şîma kam î? Çi peyayî ke na şewe tiya ra geyrenî?

-Ma embazî, gerîlayî. Şîma kam î?

-Wîî, ez qedayê şîma. Bêrê-bêrê şîma şînê keyeyê şarî çira nênenê keyeyê ma?

Lêl:

-Adir, na xalcinî cîya ya.

Adir:

-E, zaf germ a.

Xalcinî:

-Bêrê cor, kuçeyê ma tarî yo, ez nêşena bêra cêr, şima bêrê cor.

Adir şî destê Xalcinî, lew na destê ci ra; Xalcinî bi heskerdişêko girde, Adir verar kerd. Rind şedêna û gepê Adir maç kerdî. Heme gepê Adir bîy alû. Lêl zî şî destê cinîke, maç kerd û cinîke zî Lêl maç kerd. Cinîke her di gerîlayî silayê zere kerdî. Kewte ver û şîye, dima Adir resa şêmûge Lêl zî bi kefiya xo alû gepanê xo ra pak kerde. Zere de yew camêrdo kokim ser pa vindertbî. Adirî vat:

-Ma bixeyr dî Xalo.

Xalo zî:

-Xeyr bi silamet, bêrê-bêrê xeylê wexto şima nêyasenê. Ma vatêne; “Beno ke nînan Kurdîstan ra fek veradayo”.

Cinîke:

-Semedo ke qereqol nêzdî yo, şima tersenê bêrê ma het lajê mi?

Adir:

-No çend serrîyo rayîrê ma nêkewt na het, coka ma nêamey. Eke şima wazenê ma do êdî bêrê dewa şima.

Di gerîlayî û Xalo roniştî. Cinîke şîye oda. Xalo sey dostê gerîlayî yê kehan dest bi qisey û yarî kerd. Winî aseno ke verê ra aşnayê gerîlayan o. Çend vîste wina ravêrayî. Cinîke

ode ra ame şîye kîştâ Lêlî de ronîşte. Wêneyo ke dest der o, mojna Lêlî.

-Ti naye şînasnenî?

Lêlî ca de fam kerd ke o wêneyê kêna cinîke yo. Coka Lêlî vat:

-Nê Xalcinî ez nêşinasnena, xora wêneyê kêneka to wexto ke keye de bîya anto. Coka şînasnayîşê aye rehet nîyo. Embazî wexto ke yenê koyan ser, çinayê gerîla danê xo ra, zaf vuryenê. Reyna zî wa embaz Adir zî ci ra biewno badê cû eke ma şî het embazan ma do pers bikerê. Eke ma xebere cana ra girewt, ma do bêrê û cayê aye to rê vajî.

Adir:

-Mi na embaze qet nêdîya. Homa zano nika kotî de ya.

Lêl:

-Xalo, zaf bî berey, ganî ma dewe ra bivejîyê û şîrê. Ma rê tayê erzak ganî yo, eke şîma qasê hêza xo erzak bidê ma, ma do şa bibî.

Cinîke:

-Bê tîya lajê mi.

Xalo:

-Şo embaz şo, kebanîye a ya teva destê mi de çin o.

Cinîke:

-Na kulind a, no zî erzak o, çi wazenê bigê.

Lêl:

-Weş û war bî Xalcinî, xora ma erzak arê da, ma tayê çî kulinda şima ra zî bigê dima ma do şirê.

Cinîke:

-Çîman ser o, ez xo kena qedayê şima.

Lêl:

-Ma xo kenî qedayê şima, ma xo fîdayê şarî û welat kerdo la hetkarîya şima ya winayin zî ganî ya.

Adir û Lêl weriştî, xatir waşt û suxber ra vejîyay tever. A vîste de Lêl cinîke ra pers kerd vat:

-Hesterî yan herê na dewe kotî de yî.

Cinîke:

-Axur a ya, hesterî çin ê la herî estê şirê xo rê bigê û şirê, êdî nêmeyê şewe yo, berey mekewê.

Lêl û Adirî hîre herî zereyê axurî ra vetî. Erzakê ke arê dabî bar kerdî. Yew vernî de yew zî peynî de, sê herî orteyê her dîyan de kewtî rayîr ser û şîy. Hem şîyêne hem zî kayî kay kerdêne.

Wexto ke nêzdîyê royî bîyêne, yew her giran bî, nêşa binê barî de şîro. Lêl semedo ke peynî de yo, xo rê yew çiwe peyda kerd. Hera ke giran şina, bi çiwe ramite heta ke restî royî ver. Tayê cayanê royî de bor esta, no ca cayêdo pan û hera yo. Awe tenik bena û şina. Adir û Lêlî waştêne hîrê herî no ca ra biberê. Cehd kerdêne ke erzak hît mebo. Herî sey hesterî berz nîyê. La aw tena rest pîzeyê heran, coka zî erzak hît nêbî.

Qeraxê awe de Lêlî Adir rê vat:

-Embaz ti giran-giran şo, ez xo şuwena û yena.

Adir:

-Zaf berey mekew, xo rew biresne mi, ez tena nêşena hîrê heran birama.

Lêl:

-Baş o, ez do xo rew biresnî to.

Lêl sabun tunika xo ra vet, serê de sereyê xo sabun kerd. Xo vera binê awe da û vejîya. Hîre rey wina kerd dima, xo bi xo fikirîya. Tirê m çira merdim hîrê rey sereyê xo sabun keno û şuweno. Ma nêbeno di rey yan zî çar rey serê xo bişuyo. Serê de îslamîyet ame vîrî, xeylê çî hîre rey yeno kerdene, Tirê m coka merdim wina keno! Dima zî yew pirtûko ke tarîx ser o wendi bî ame vîrî. Wija de ame bî nuştîş û qetî kerdiş ke humareyî 3, 7, 33, 40, 72 îslamîyetî ra ver sey hûmareyê balkêş û fîraz ameyê dîyene.

Lêlî sabun çinayanê xo ra zî da, waşt pişta xo zî rind sabun bikero la nêşka. Ver û peynîya xo zî bi sabun kef kerd, hem tever ra çinayê xo sabun kerdî hem zî zereyê çinayan, qasê ke destê xo resa, canê xo sabun kerd. Xo vera binê awe da, tayn asnawî kerd. Vejîya kîştê û leze kefiya xo zî şute, dime guvaşte. Lêl 6-7 deqa de xo şut û da rayîr ser şî resa Adir ke cayê de vinderto. Lêl ci ra pers kerd vat:

-Se bî embaz?

-Na Hera pîze girde rayîr ra nêşina. Hende qelaw û bi hêz asena la...

-Temam, ma tîya vera bidê. Barê ci zî wedarê, wa embazî peyra bêrê û bîyarê. Hîna nêbîyo şewdir ma xo biresnê embazan.

Wexto ke di embazî û di herî nêzdî cayê embazanê xo bîy, zêrqê tîjî vejîyay bî. Nobedar ame verê Lêl û Adirî. Xeyr ameyîşê înan kerd û vat:

-Şîrê boya xo bigîrê. Êdî ma do karo bêro kerdiş bikerê, winî aseno ke şima xeylê edizyayî.

Çinayê Lêl hema-hema wişk bîbî. Ê şî kişta embazan bi kilmî qala şîyayîş û ameyîşê xo kerdî. Qala hera ke cêr de menda û erzakê wedardayo kerd.

Gerîlayan saet yewendes de vengê Lêl û Adirî da. Her di zî weriştî. Şîy koma gerîlayan ke ameyê pêser û wazenê werd biwerê. Hîna nêresaybî kome, gerîlayo ke dewe ra beşdar bîyo, dûrî ra veng da û vat:

-Hey zalim to senî here bar kerda. Ma wijdanê to çin o. Ma ti nêzanê a awre ya.

Lêl şeqizî, nêzana se vajo. Gerîlayê dewijî fam kerd ke Lêl teva nêzano coka qiseyê xo ramit.

-Dewijê Ewropa hîna nêzano her çik o Here çik a. Heranê nêrî û makî yewbîn ra cêser nêkeno. Hera awre zî bar keno.

Lêl fam kerd çira a here nêşayêne rayîr ra şîro. Gerîlayo dewij zî şîyo a here berda ser awe dime zî cayêko rind de girêdaya ke xo rê biçêro. Erzakê ke mendo zî embazanê bîn ra pîya girewto û ardo.

Fermandarê herême ardişê nê erzakî ver zaf keyfweş bîbîy. Coka vengê Adir û Lêlî da, ê no karo zehmet û serkewte kerdibî. Fermandarê herême her di gerîlayî pîroz kerdî.

Şan de gerîlayan xo hadre kerd. Kewtî rayîr ser û şîy ke gird û Qarakolê ser o çalakî virazê.

Vewrêş

Çorşmeyê Deştê Şînê de Koyê Andok, Berhîv, Kozmê û Kurtik estê. Andok keweno başûrê rojhelatî, Berhîv keweno başûrê rojawanî, Kozmê keweno vakur, Kurtik keweno rojhelatê vakur. Hetê rojawanî de Çemê Muradî esto, hetê başûrî de gelîyêka xorîne esta ke uca ra rayîr şino reseno heta şaristanê Amedî. Hetê rojhelatî de xeylê tomp û newalî estê. Hetê vakur ra neqebêde qij esto û uca ra zî rayîr çino labelê pîyarêyî estê. Nînan ser ra merdim şeno şiro xo biresno şarçeya Qizilaxaç. Ziwanê gerîlayan de tîya ra vanê Mûş Gûney.

Koyê Andok xeylê berz o. Biheybet ser heme cayan ra vindeno. Eke merdim hetê Deştê Şîne ra biewno; Berhîv ra aşme, wexto ke bena çarêş şewe, zaf weş û xasek asena. Ko aşme ver de vindeno, o wext menzere zaf xasek bena. Coka nê koyî rê vanê Berhîv. Kurtik sey nameyê xo kurtkilm nîyo; xeylê derg o. Bi şîyayîşê gerîla merdim di şewan

de Kurtik ser o şino. Winî aseno şarî yaranîya xo kerdo. Seba ke zaf derg o ci ra vanê kurtik-kilmek. Herêma Botan de nêzdî şarçeya Elkê de tompê tewr berz yê Botanê esto. Ey ra zî vanê Nizmo. Namekerdişê şarê kurdî wina yo. Çîyan kenê mîzehî.

Vakurê Andok ra Gelîya Andok dest pêkena. Gelîye zaf xorîn a. Awa ci bitahm a. Her di hetê gelî de birrî estê. Tayn rast e û tompan ser de banî ameyê viraştene. Bi nê banan dewekî ameya pê. Banî gor şert û şûrtanê hewayî ameyê viraştene. Her werzî de, wisar, hamnan, payiz û zimistan, şêligê (kitle) dewekan şenê nê banan de bicuyê.

Serê koyan ra heta nêmeyê kaşan ware yo. Nêmeyê kaşan ra veracêr birrî dest pêkenê. Birran mîyan de tewir bi tewir darî estê. Wareyan de sernî de kifkar xeylê tar û tûrî estê. Gerîla nînan ra zaf sûd genê. Deşta Şînê deştêka zaf qij a la nameyê ci zaf pîl o. Wisaran koçer çarwe û dewaran genê û yenê nê waran. Nê koçeran ra tayê bîyê cerdewan, bi çek û rextanê xo ya yenê, vera gerîlayan de şer kenê. Tayê inan zî welatperwer ê, gerîlayan rê benê hetkar. Tayê înan zî him cerdewanî him zî hetkarîya gerîlayan kenê. Tayn cerdewanî lej de ameyê kiştene. Dewlete diravan dana keyeyê ke cerdewanê ci ameyê kiştene. Înan zî şînê bi nê diravan (pere) komresan (taşit) herînenê. Wenişenê komresan û pê şînê û yenê. Şarê welatperwer nînan rê vanê biewnê senî weniştê pîyê xo. Nêvanê weniştê maşîne (araba), vanê weniştê pîyê xo. Seba ke komres peynîya

merdişê pîyanê înan de ameyê herînayîş. Coka no vate rast o him zî xeylê rast o.

Birrê Deşta Şînê da-vîst serrî ra ver ameyo birnayene. Birranê Kurdîstan zî xeylê xo ver ro danê. Her gama ke bêrê birnayene yan zî bêrê veşnayene verê ra zîyadêrî kokê xo bihêz kenê. Têkişte de newe ra aj danê û benê kiho. Eke ca hera bo darî zî gilanê xo kenê hera. Darî sîye ra vêşêr tîje û roştî hes kenê. Eke cayê daran teng bo û têkişte bivejîyê, darî erzenê têver. Verê xo danê ver bi asmênî. Seba çi? Seba ke hîna vêşêr zerqê roje biancê xo mîyan. Darê Deşta Şîne wina yê. Dimê veşnayîş û birnayîşan hîna vêşêr û têkişte vejîyayê. Merdiman nêşayo daran çin kerê. Darî zor danê xo newe ra yenê. Sey şarê kurdî, xo ver ro danê, qet xo radestê dişmenî nêkenê. Darê tîyayî vêşane mazêr ê. Nê mazêrî, seba ke xo serd û şawatî ver bipawê, qalikê xo kenê qalind. Nê daran ra gerîlayî xo rê stare virazenê, kewenê binê erdî. Şarê dewan banê xo tompan ser pêt awan kenê. Heme tidarikê xo payîz de vînenê. Wexto ke beno zimistan pêro gandarî xo ancenê qalikê xo mîyan. Îradeya xoza ser heme ganderen ra ya. Coka gandarî goreyê xozaye teşe danê xo.

Mîyanê çar koyan de birrê Deşta Şînê kirkiho aseno. Tîya de dinyayêka cîya esta. Zimistan derg û dila yo. Wisarî berey yenê, hamnanî rew ravêrenê, payizî kilmê. Qandê cû rengê birrî, eke ti dûrî ra koyan ser ra biewnî, xeylî bereqîno. Birr hamnanan de zêde têşanî nêanceno. Rew aj dano û pîl beno. Seba ke birr xeylî sixlet o, binê ci rew wişk

nêbeno, hît maneno. Naye ra yo ke birrê Deşta Şînê balantox o.

Serrêk, hamnanê Deşta Şîne de yew koma gerîlayan nuqta ke nameyê ci Pancês Tebaxe ya de manenê. Gerîlayan nameyê nuqte wina nayo pa: Tarîxê şarê kurdî yê nêzdî de pancêsê Tebaxe rojêka fîraz a. A gama gird û fîraze serra hezar û newsey û heştay û çar de ameya eştene. A roje ra heta na roje gerîlayî bi çalakîyanê cîyareng na roje fîraz kenê. Di serrî verê yew grûba gerîla yena na nuqteye de ca bena. Tîya Pancêsê Tebaxe fîraz kena. Dima şînê cayanê bînan. Demê ra dima çend gerîlayî yenê na nuqte. Çend gerîlayê bînî zî wazenê nê gerîlayan bivînê. Bi bêtêl venga înan danê. Êyê ke na nuqta de yê, cewabê înan danê. Embazî vanê şima kotî yê ma bêrê şima het. Embazê ke nuqta de yê nêzanê se vajê. Seba ke hewna nuqte ra name nênayo pa. Yewêko bîaqil vano: “Înan rê vajerê Pancêsê Tebaxe, ê do fam bikerê. Xora dişmen zî eke goş bido vengê ma ser qet ci ra fam nêkeno”. Bi bêtêl cewab yeno dayîş dima vanê: “Şima fam kerd”? Ê zî vanê: “E, ma rind fam kerd. Ma a roje vîra kamî ra şina ke”! Wina nameyê na nuqte beno Pancêsê Tebaxe.

Vewrês nuqta Pancês Tebaxe de bi. Cayê xo ra werişt, çeka xo eşte doşê xo yê raşt û şî hetê kulinde. Wija ra di bîdonê awe girewtî verê xo da kaşo ke hênî tede yo. Rest hênî ser. Sernî de puçê xo dima sabun tunika yelege ra vet. Puçî bi sabun şutî dima guvişnayî. Dest û rîyê xo zî bi

sabun şutî. Bîdonî bi awe pir kerdî. Çeka xo çep-raşt eşte piştîya xo û kewt pîyarê ser ame resa nuqte. Bîdonî kulinde de nayî ro. Yew gerîla ame û bîdone ra awe şimite la tayn awe zî rokerde. Bîhna Vewrêşî çikîya bî. Hewna nêarasîyabî. Wexto ke dî embazê ci awe rokeno, hêrs bî. Vat:

_Embaz, ma ti nêzanê heta ma a awe anê tîya çiqas zehmet o. Tayn baldar be awe romeke.

Ey zî vat:

_Ez zî awe ana la xo hêrs nêkena. Kesî ser de serevde nêkena.

_No serevde kerdiş nîyo. Ez vana awe romeke.

Ey dî ke Vewrêş do hîna vêşêr hêrs bo, peyser de game eşte û vat:

_Temam embaz Vewrêş, êdî ez do baldar bibî.

Bi nê vateyan Vewrêş şenik asan bî. Verê xo da cayê xo û şî. Wexto rest cayê xo ronişt. Piştî xo aznaye mazêre. Mazêre zî bê ziwan a. Eke bişayê qisey bikera aye do zaf çîyê ecêb bivatênê. Mazêre, kokqalind, temenderg, gilgirde bîye. Êdî dare zî nêzanayêne ke Vewrêş embazê çenda yo piştî xo azneno koka ci. Sîya aye de çend gerîlayî rakewtê. Çend geîlayî ameyê yeleg û rext vetê û xo vera erd dayê. Hende edizyayê ke bê maben bi saetan hewn ra şîyê. Reyê peyê yew pêrodayîşî ra di gerîlayê dirbetinî ardibî sersîya aye. Reyê helîkopter ameybî bê hedef weçînayîş birr dabî ver qerşûn û roketan. O wext çend perçeyê roketan ameybî

ginaybî gilanê aye ra. Çend gilî cira kerdibî. Çend gilî zî bîbî dirbetin.

Vewrês piştîya xo aznaye mazêre ra dima, sereyê xo zî azna koka dare. Çimê xo verda gilanê mazêre. Mîyanê velgan ra zerqê roje yenê resenê rîyê Vewrêsî. Vewrêsî xobixo vat:

_Oxweş!

Vewrês Alduşij o. Dewêka Aldûşe ra şîbî wendegehanê Tirkya. Amedeyî zî wendbî la nêşaybî tamam bikero. Pola peyêne de mamosta ya lej kerdbî. Dabî piro amebî dewa xo. Wexto ke pîyê ci pêhesaybî, amebi xo Vewrêsî de hêrs kerdbî. Vat bî:

_La lajo! To ra merdim nêvejîyeno. Eke ti mewanî ti do senî bibê merdimêko hol. Ez vana biwane bibe memûrê dewlete. Wa mûçeya to est bo. Dima ez to zewejnena. Cuya to bena rind. Ti sey mi perîşan nêbenî.

Vewrêsî pîzeyê xo de vatbî:

_Êdî bes o la! Na dewlete û no pî çiqas şînê yewbînî.

Vewrêsî badê cû doşa xo kuwabi sêneyê pîyê xo ro. Pîyê ci peyserkî ginabî war o. Vewrês a roje keyeyê xo terknabî û amebî Amedî.

Amedî de embazêde xo het de wextêk kar kerdibî. Dima zî tewrê gerîla bîbî. Perwerde binyatî ra dima xeylê herêmanê Amedî de gerîlatî kerd. No çend serrîyo ke herêma Deştê Şîne de bî.

Beybune perojîye ra dima rakewte û hewn ra şîye. Verêşan de hewn ra aya bîye. Seba ke hênî dûrî yo rîyê xo şut la nêwaşt awe zaf rîyê xo ra kera. A wexto ke şina hênî ser, o wext sere, dest û pay, puçan û desmala xo rind şuwena. Beybune destê xo yê hîtî porê xo ser ra ardî û berdî. Gila porê xo kerde destê xo yê çepî. Destê xo heta peynîya gilange berd. Gilaye reyna tepişte û her di doşanê xo mîyan ra vera cêrî daye. Porê aye xeylê derg o. Winî derg o ke reseno heta qinesteyanê ci. Beybune herinda rakewtişî ra vejîye şîye. Ame resaye cayê qefleya cinîyan. Nuqte de kes çin bî. Serê xo şenik berz kerd. O wext dî ke cor de ser kerra de yewe ronîşt. Şîye aye het. Kîşt aye de ronîşte. Aye saqeyê xo anto vera pîzeyê xo her di destê xo nayê saqeyî ser, serê xo zî nayo destan ser o. Xorîn fikirîna, merdim vano a do dinyaye rabixelesno. Wexto fam kerd ke kesêk ame aye het, serê xo berz kerd. Dî ke Beybun a, pişt a xo aznaya dare û dima zî rîyê xo heto bîn ser çarna. Beybune sey waya pîle, destê xo eşt alişka aye ya çepe û rîyê aye çarna bi xo. Hurdmîn ameyî têçim. Beybune bi lewanê goştin wîyaye. A bîne kerd of. Beybune pers kerd:

_Se bîyo Gula Şînê, se bîyo!

_Ez ge-ge bê hemdê xo embazan aciz kena. Zerrîya embazan şiknena, dima zî poşman bena.

_Wîî gula mi, ma no zî çîyo ke. Her embazo ke to aciz kerd dima tayn vinde, wa wext ravêro. Peyra şo ê embazî het, xo rexne bike û bexşîna xo ci ra biwaze. Ê embazî do to

fam bikerê. Xo vîra meke, nê kêmayîyê winasî ma heminan ra vejînê. Kaxu meke Gula Şînê.

Nê vateyan ra dima her di alişkê aye pêt tepiştî. Ewnîya zereyê çimanê aye ra. Beybune çimanê aye de rîyê xo dî. Rîyê xo de her di çimê xo. Vat:

_Embazî çiqas manenê yewbînî ra. Ma perwerdeyê Rayverî dîyo. Hetê ruhî ra ma bîyê yew. Hadê werze şo çaydane bide ser adirî, ez do dima bêra ma pîya çend şuşe çay bişimê.

Beybune weriştê şîye herindanê qefleyanê gerîlayanê camêrdan. Mabênê înan û camêrdan de yew piştîya qije esta. Ê newalêk, camêrdî newalêka bîne de manenê. Şîye reste Vewrêsî het û vat:

_Destur esto?

Vewrês:

_Kerem bike.

_Demweş embaz Vewrês.

_Demê to zî weş bo embaza Beybun, ma o zî qiseyo ke ti destur wazena.

_Vewrês, ti senîn î?

_Ez hol a, ti senîn a?

_Weş û war be, ez zî hol a.

Vewrêsî cayê xo mojna Beybune. Sernî de Beybune nêwaşt cayê eyde ronîşa. Dî ke Vewrês fina cayê xo mojnenî ci, naçar mende şîye cayê Vewrêsî de ronîşte.

Piştîya xo aznaye dara mazêre. A vîste de yew simore gilê dare ser de dest bi geyrayişî kerd. Yew mîlçike zî ame winişt gilê dare.

Beybune paytexta Suriye Şam ra ya. A Şamij nîya Sêwregij a. Wexto ke Şêx Seîd sere wedarno nê serewedaritişî ra dima bavkalê aye bar kenê şinê Şam. Şam de taxa kurdan de manenê. Ê xo komelê xo ra nêbirnenê. Wextê serewedaritişê Apo de, omidê înan beno berz. Çend serran ra dima Apo û apoger yenê Şamî mîyan. Wija de keyeyê Beybune keyberê xo apogeran ra akenê. Qijkekî ra heta ke êna gerîla mîyan, Beybune tim û tim embazan vîna. Zaf bena aşnayê şorişgeran. Xo qeçekê partî vînayişê aye zî naye ra yo. Fina vana: “Maya xo ra bîyayîş ra nat ez PKK’yij a”.

Aye çend fin Rayver Apo dî yo. Xeylê serdarê PKK’ê zî dîyê. Seba ke keye de tena a kênek a, xeylê delalî ameya pîlkerdene. Qeçekê bînî hemine lajek ê. Şeş birayê Beybune estê. Çarê ci aye ra pîlêr, di yê bînî zî qij ê. Lajekî nê nê tewrê PKK’ê nêbenê. Beybune vana: “Nêbeno, qet mebo ganî yewê ma tewrê PKK bibo”. Kesî ra veng nêvejîno. A zî vana: “Ez do şira”. Nê vateyan ra pey keye de beno haybure. Maya ci bermena. Birayê pîl vano: “Ma ra yew do şiro. Ti keye de tena ya, coka ma nêverdanê ti şira”. Beybune dimilî ya, serehuşk a. Vana: “Ez do şira. Qandê Vakurê Kurdîstanî şer bikera. Beno ke ez cayê bavkalanê xo zî bivîna. Ez wazena ageyra ser rêça xo”.

Seba ke Beybune keye de tena yew kêna ya, sewbîn kênekî çin ê, vêşêr birayanê xo ya cuyena. Kênayanê embiryanan û taxe ya zaf têkilî nêronana. Coka kênekan ra vêşêr şena xortan dir embaztî bikera. Beybune dimê çend dewre perwerdeyan, yena Vakurê Kurdîstan. A ya nika zî piştîya xo aznaya mazêre.

Taybetmendîyê ke Beybune keye ra girewtê, xo mîyanê gerîla de zî danê der. Nînan ra yew bi embazanê xort ra rehet a. Embazanê cinîyan ra vêşêr bi embazanê xort ra embazîye kena. Tayê embazê xortî aye zaf averşîyaye vînenê, tayê înan zî vanê: “Averşîyayîş wina nîyo”.

Tayê embazê cinî vanê: “Senî beno ke hetê camêrdan de hende rehet a”. Tayê înan zî vanê: “Ewqas serbestî bêpeymeyî ya. Ganî vêşêr cinîyan dir embazîye bikera”. Yewa bîne zî rojê vatbîy: “Çi camêrd çi cenî, her cins ganî sere de bi cinsê xo ya pêameye bo. Êyê ke cinsê xo ya pêameye yê şenê cinsê duşt de têkilîye bi weşî bironê. Cinîya ke cinsê xo ya pêameye nêba nêşena camêrdan dir pêameyişêko raşt bikera. Camêrdo ke cinsê xo ya têkilî bi weşî nêrono nêşeno cinîyan a zî aş bo. Eke yew bireso, zana bibo, çi cinî bo çi camêrd, şeno înan dir têkilîya azad û demokrat birono”. Beybune goş nabîy nê qisayan ser o la zêde fam nêkerdibîy. Yewa bîne zî aya bîne ra vatbîy: “Embaz, winî aseno to analîzê Rayver Apo xeylê wendê”.

Miho ewro zaf edizya yo. Şewra weriştîy rîyê xo nêşutbîy û dest bi viraştene mirtoxe kerdbîy. Seba perojîye

zî riz pewtbîy. Nika wext vereşan o. Mîyanê birrî ra qirşika arê dano. Qirşikî verare de ame kulinde. Beroş na ser kuçika, riwend dekerd, meqerna rokerde mîyane beroşî; têw da heta ke meqerna sûr bîye. Dima awe rokerde meqerna ser o. Wexto ke awe ser meqerne kewte, bîdon rona erd ro, fekê beroşî na ser. Meqerne girênaye heta ke awe tede nêmente. Dima beroş na kîştâ adirca. Bi koçike têwdaye. Meqerna ney tivanê qey mîr têw dano. Meqerna sey mîr yewbînî ra dusîyaya. Mihoyî rîyê xo tirş kerd, pîzeyê xo de vat: “Embazî do fina mi rexne bikerê”. Fikrê ci rexne kerdiş û nêkerdişê embazan ser o bî. Ey nêvatêne ez cehd bikera û embazan rê werdêko bitahm bipewjî. Na xema ey de nêbîye. Miho karê xo qedêna dima şî berpirsîyarê lojistîkî het. Ey rê vat:

_Werd amade yo.

Lojistîkî zî:

_Destê to zergûnî bê embaz Miho. Ewro kulinde FM de çi est bî çi çin bî?

_Wili embaz ewro kulinde de kes nêame mi het, mi kesî dir qisey nêkerdo.

_Ez to rê vaja, embazanê herêma Dorşîn çalakî kerda. Çarweyê cerdewanan tiritê. Înan ra birrêka qije anê tîya. Şensê to esto ke ti ewro vejîyayî kulinde û to werd pewt. Êdî ti pewtena goşt dest reya yî.

_Mijdanîya to keyfê mi ard ca, xora ez emşo nobede zî nêgena.

Miho verê xo da mazêre. Şî Vewrês û Beybune het. Vat:

_Demweş.

Beybune:

_Demê to zî weş bo, destê to zergûnî bê, to karê xo qedêna?

_E, na fin zî qedîya.

Vewrês:

_Çira ti winî bêzar bîyî, çira nêwazenî embazan rê werd bipewjê? No gure hêsan o embaz. Ewro to pewt ma wenê, meşte ê bînî pewjenê ti wenî. Ma winî nîyo?

Miho:

_Rast o la reyna zî ez nêwazena werd bipewja.

Beybune:

_Ti do bimusê embaz, teva nêbeno.

Vewrês:

_Beybune, ma ê to zî qise ya, ti vana qey şerwanê newe yo, hewna nêmusayo cuya gerîla. Miho xora tim û tim wina yo.

Beybune:

_Embaz edizî yo, ti zî ser de meşo. Kerem bike embaz Miho bê ronîşe.

Miho kîştî Vewrêsî de ronîşt ke ey de nêro têçim. Miho wexto ke çimanê Vewrêsî vînenî, awiranê ey ra terseno. Coka kîştî Vewrêsî de ronîşt û verê xo da Beybune.

Miho Bongilanij o. Pîyê ci cerdewan o. Pîyê ci zaf cehd kerdo, zaf waştô Mihoyî bido wendene. Miho wendegehanê şewînî de mendo. Heta zanîngeh zî bi wendegehanê şewînî de cuya xo ramita. Keyeyê xo ra vêşêr keyeyê dewlete de resayo, pîl bîyo. Miho, serranê derg û dila dewlete sey keyeyê xo vîna ya. Babayê bîyolojîk û dewlet baba zaf cehd kerdêne ke Miho bikerê peyayêde hewl(!) Labelê no kayo ke Miho ser de ameyo kay kerdene, heta zanîngehê ramito. Zanîngeh de wendekaranê welatperwer, ke hetgirê PKK yê, Miho ya embazî kerda. Fikrê newe, ameyoxo azad weşîya Miho şîbî. Wexto ke pîyê Miho pêheseno ke lajê ey PKK'yijan ra embazîye keno, zaf hêrs bîbî. Êdî hetêke Miho de pî û keyeyê ci heto bîn de zî gencî û fikrê newî estbîy. Her di hetan zî Miho antêne ke bîyarê rêça xo ser o. Peynîya peyêne de gencî ser kewtbî û Miho tewrê gerîla bibî. Tewrêbî la her tim dudil bi. No halê ey bala embazanê ci antbîy. Coka perwerdeyê esasî ra dima zêde mîyanê pratîkî de nêmend û berpirsîyaran o reyna rişna perwerdeyê qadrotîye. Biney bi moral û waştîş perwerde ra vejîya. Labelê naye zî zêde dewam nêkerd. Miho reyna bî Mihoyê verê.

Vewrêş û Beybune têkişte, Miho zî duştê înan de ronîştô. Şenik mendo roje şîro awan. Vewrêşî dest bi nuştîşê lîste kerd. Beybune zî ewnena lîste ra ke Vewrêş nameyê kamî kemcîn saete de nuseno. Nameyê camêrdan tamam bî. Heta saet di yê şewe do camêrdî nobet bigîrê. Di yî ra dot do

cinîyî nobet bigîrê. Coka Beybune şenik kuxiyaye û nameyê cinîyanê nobedar yew bi yew va. Vewrêsî nê nameyî lîste de nuştî. Cêrê lîste de nameyê qefleya ke şira ser tompî nusnaye. Nameyê dewrîye zî binê aye de. Tewr peynî de Vewrêsî; selam û rêzê şorişgêrî nusna. Badê cû Beybune vat:

_Qet pêwîst nêkeno ke ti winî binusê.

_Çira embaz, na peymeyê şorişgêran a ke binê nuşte de nusenê.

Beybune vat:

_Temam, wa winî bo.

Badê werişt û şî.

Nêmeyê şewe de gerîlayê ke do şirê dewrîye weriştî. Badê cû dewrîye verê xo da hetê Koyê Kozmik û şîye. Reste heta cayo ke birr xelisyeno. Wija de tayn vindertî. Verê dûrî ra veng heşna. Veng vengê çi yo nîno zanayene. Coka qefleya dewrîye bala xo nêda ser. Vîstêke ra dime fina veng ame. Na fin qefle rind goş na vengî ser o. E, veng o hem zî vengê leşkeran. Qefleye xo tompek ser de ca kerd. Pawaye ke leşkerî bêrê nêzdî. Leşkerî wexto ke nêzdî birrî bî giran-giran ameyêne. Werdî-werdî nêzdî birrî bîyêne. Qefle bi bêtêle veng nuqte da. Wija ra hêşedar cewab da. Qefle rewşe ci ra vate. Hêşedarê kewte lebate. Nuqta de kam esto -çi cinî çi camêrd- hemine aya kerdî.

Dewrîye sernî de sîluetek dî badê cû leşkerî asayêne. Fermandarê qefle vat:

_Embazinê, wa dişmen bêro mêzdî, ma o wext danê piro.

Înan ra yewî:

-Rast o, o wext ma şenê çekan zî hew nê.

Vewrês û çendekê bînî bilez şîyêne hetê dewrîye ro.
Beybune ameye binê mazêra ke Vewrêsî ya lîste nuştbi.
Wija de Mihoyî pers kerd, vat:

_Embazan se kerd?

Beybune:

_Embazî şî hetkarîya dewrîye. Ti çi ra nêşî?

Miho:

_Ez kulinde de edizîya nêşena şirî.

Nê cewabî ver Beybune şaş bîye. Tam a vîste de hîrê cinî amey û rewşe Beybune ra pers kerde. Cewabdayîşê Beybune ra dima cinîyan Beybune zî girewte û şî ke verê dişmenî bigîrê. Miho înan dima ewna, destê xo yo rast têşana û xobixo vat:

_Tewş o tewş.

Badê cû verê xo da ê yê ke nuqta ra kel û melî arê danê.

Vewrês û embazê ci şî ser tompî yo ke peyê dewrîye de yo. Uca ra vengê dewrîye da û vat:

_Ma piştîya şima girewta, hol pirodê.

Naye ser o moralê dewrîye bî berz. Yewî ra vengek ame heşnayene, vatêne: "Ewro ma rê roşan o".

Leşkerê vernî ame rest dewrîye. Dewrîye ewna ke leşker bêçek o. Dewrîye fam kerd ke o werd o. Dişmen vernî de

rişnayo. Eke bêro kiştene ne çeke ne zî kûnye ser de çin a. Dewrîye waşt nê leşkerî bitepîşo. Sîyayîya şewe hetkar a. Di gaman ra dima şenik mendbî ke dewrîye xo bierzî ser la lejker aya bî. Cehd kerd ke peyser biremo. A vîste de qîr da. Dewrîye qerşun teqna. Bi teqnayîşê qerşunan ra dewrîye ra di tenê weriştî. Leşkero yewin ca de kişt. Di leşkerê bînî zî kiştî û şîyî ser. Tarîye de zêde xo mijûl nêkerdî. Di çekî girewtî û peyser ameyî. Fermandarê qefleye venga Vewrêşî da. Ey vat:

_Vewrêş Vewrêş.

_Goşdaro.

_Hîrê sifir.

Vateya hîrê sifir ra mebest o bî ke ey vatêne ma hîrê leşkerî kiştê. Vewrêşî fam kerd û vat:

_Temam,

_Ma şînê.

Vewrêşî waşt fam bikero ke çend çekî ameyê girewtene. Coka vat:

_Beno, la çekî.

_Di tene, ma bes nîyê.

_Ya ya bes ê bes.

_Şima rê serkewtene.

_Şima rê zî.

Qefleya Beybune na vîste de venga Vewrêşî da.

_Wa haydarîya to bibo. Ma kîştî şima de yê.

_Temam embaz, qaytê xo bikerê.

Nuqta de wexto ke Miho vengê teqnayîşî heşna, bêhemdê xo saqeyê ci şikitî. Sersaqe gina war ro. Ê yê bînî wîyayî, yewî vat:

_Înîsîyatîf destê embazan de yo. Ma dişmenî na fine poşman kenê.

Pêro pîya wîyayî la lewê Mihoyî bîyî wişk.

Qefleya dewrîye ame reste nuqta. Ê yê ke nuqta de yê şî destê endamanê qefleya dewrîyeyê toqe kerdî. Hem destê endaman toqe kerdênê hem ver ra vatênê: “Weş û war be”.

Her kes bi rîyê wîyaye, şîyêne tompan ser de. Zanitêne a roje do derg biramo.

Dişmen pêrodayîşî ra dima qet cayê xo ra nêlewîya. Winî kerr û lal mend. Tayê leşkerê bînî hetê Mûşî ra amey. Helîkopterî amey çend tompan ser de roket û qerşunî varnay. Seba ke cayê Qefleya Vewrêsî û yê cinîyan nêzdîyê leşkeran bî, pîlotê helîkopteran texmîn nêkerdêne ke gerîlayî ser de yê. Coka zî roketî nêştêne nê tompan ser de. Qefleyê ke tompan ser de vernîya dişmenî girewto xo rind nimnayo. Winî pawibê ameyîşê leşkeran bî.

Helîkopteran sey varanî qerşun û roketî varnay û dima şî. Leşkerî kewtbî hereketî ameyêne. Yew qefleya dişmenî verê xo da tompo ke Vewrês û embazê ci ser de ca bîyê. Wexto ke dişmen vîst metre nêzdî bî sernî de Vewrês dima zî embazanê ci veng fişt bi çekan. Nê pêrodayîşî de di leşker ginayî war ro. O wext Vewrêsî vat:

_Dore yê ma ya. Ganî ma çekan biyarê. Şima mi biseveknê.

Vewrês şî dişmenî ser. Embazanê ci zî qerşun varna dişmenî ser o. Qefleya cinyan zî wexto ke dî Vewrês gale keno, qerşunî êştî dişmeno ke tewr pêniye de yo. Waştêne dişmen nêlewîyo. Vewrês çeke ser leşker ra girewte û peyser vaz da. Hîna çend game eştibî nişka gina war ro. Fina werişt û vazda rest embazanê xo het. Ey nêvat la embazanê ci fam kerd ke bîyo dirbetin. Wext çin bî. Qefleye venga cinîyan da û ê zî amey hetê camêrdan. Mîyanê çend sanîyeyan de bire ameye girewtene. Di camêrdî û Beybûne do kome biseveknê, ê yê bînî zî do Vewrêsî biberê û dûr finê. Beybune bi baldarîye ewnîya Vewrêsî ra û pîzeyê xo de vat:

_Qehremanîye winaya ha!

Badê cû verê xo da dişmenî û vat:

_Embazî, şima şîrê, ma do şima biseveknê.

Bi dûrî ra pêrodayîş dewam kerd. Çend deqa wina ramit dima, Vewrês û koma ci çend tompî dêmdayî. Wexto ke fina dûrî ra vengê motor û perranê helîkopterî ame Beybune vat:

_Ganî ma cayê xo biternê.

Êyê bînan zî ca de fam kerd ke rewş xeternak a. Heta ke helîkopterî amey restî cayê pêrodayîşan, Beybune û embazanê ci kewtî mîyanê birrêko sixlet. Beybune embazê xo beralî kerdî. Embazê ci se bikerê se mekerê înan rê vat.

No çîyêko newe bî ke amênê Beybune ser. Beybune şaş mende. Pîzeyê xo de vat:

_Na ez a. Îrade mojnayîş, xo bawerbîyayîş merdimî rê çiqas rind yeno.

Vewrês linge ra bîbî dirbetin, rayîr de linga ci ame pîştene. Dima zî werdî-werdî berdêne hetê nuqta ke, cayê pêrodayîşî ra dûrî fiye. Wexto ke kome ame rest Miho, çimê Miho beloq bî. Boya gonî ver şenik mend bivirito.

Dinya bîye lêl dima heme gerîlayî ameyî pêser.

Miho seke kerran ra vajo, vat:

_Ez do mîye akera.

Dima xo vera birrêko sixlet da. Şî yew newale mîyan. Wija de rextê xo akerd û bi çeka xo ra na ro. Verê xo da Koyê Kozmik. Tayê mendbî ke birr bixelesyo. Mîyanê birrî ra yew leşkerî qîr kerd Vat:

_Radest be!

Miho vindert.

_Destanê xo serê sereyê xo de girê bide.

Miho her di destê xo nayî serê sereyê xo.

_Zanî rone.

Mihoyî çok na ro.

_Leşker, baldar be, terorîstî bitepşê.

Grûba gerîlayan ver bi Koyê Andok ancîyayêne. Tena Vewrês bîbî dirbetin, sewbîn çîyêko xirab çin bî. Xora Vewrêsî, giran-giran bo zî, şayênê rayîr ra şiro. Beybune peyê Vewrêsî de şîyêne. Beybune xo de şîbî, sîluetê Vewrêsî

û yê Mihoyî ard têver, na têkişte, her di sencnayî û xobixo
vat:

_Apogerî wina ya ha!

Vewrêsi vengê Beybune hesna û vat:

_Çi.

Beybune:

_Qet, hema winî!

Pîyê Xerzanî

Serre di hezar û panc, werz hamnan, ca Sason o. Sasonî de dewek esta, nameyê dewe Tuyêre ya. Nêzdîyê dewa Tuyêre de koyêk esto, nameyê ci zî Koyo Qij o. Ma rojê nê koyî ser de bîy. Ma yew koma gerîlayan ra ameyêne pê. Fermandar Xerza yo. Xerza Eşîre Timok ra yo. Eşîra Timok zî eşîreyêka Sasonî ya. Xerza newe ameyo herême, coka newe ra qeçekî û gencanîya ci yena vîrê ci. Xerza ge-gane -vêşane perojîye ra dima- qala qeçekîya xo kerdêne.

Ma rojê, sebzeyê ke baxçeyan ra arê dayêl kerdî werd. Tirşikêka bitahm ameye pewtene. Grûb ame pêser la hêşedar nêamebîy. Ma nanê xo werd. Badê cû sersîya mazêre de ronîştî. Giran-giran çay şimitêne. Sey her finî na fin zî Xerza -qisey kerdişî ra ver- şenik beşîrîya û vat:

_Wexto ke ez qeçek bîya, keyeyê ma şanan de rêzefilîm ra ewnayêne. O wext televîzyonê kurdî çin bîy. Ma televîzyonê tirkan ra ewnayêne. Oda de cayê pîyê mi dîyar bî. Çi kes cayê pîyê mi de nêronîştêne. Pîyê mi her tim ver şibake de ronîştêne. Mengê hamnanî de şibake akerde ya. Keye de wexto ma pêro pîya rêzefilîm ra ewnayêne, filmî de kaykerdoxan lew nayêne yewbînî ra. Na keyeyê ma de pir eyb bîye, coka ma pêroyan sereyê xo çarnayêne. Sey her kesî pîyê mi zî sereyê xo tadayêne hetê şibake ra ke yewbînî maçkerdişê kaykerdoxan nêvîno. Kulturê ma kurda de çare ra lew nanê sînayeya xo ra, na eyb zî nîya. Labelê lêstîşê lewê yewbînî ma rê pir eyb o. Xora vanê lewî ra maçkerdiş beno sebebê nêweşîyan zî. Seba ke mîkrobî ravêrenê yewbînî û nêweşî nînan ra virazîyena.

Rojê pîyê mi keye de nêbîy. O şan de ez şîya cayê pîyê xo de ronîşt. Rêzefîlm dest pêkerd. Şibake zî sey her şanî yakerde ya. Wexto ke rêzefîlmî de cinî û camêrdan waştêne yewbînî maç kerê, a vîste de mi serê xo tada. Mi serê xo tada la çîyo ke mi dî mi dî! Tinêvanê camê şibake de monîtorê televîzyonî aseno. Her fina ke ma serê xo televîzyonî ser ra çarnenê pîyê mi maçkerdişanê televîzyonî, camê şibake ra vînen. A vîste de ez bêhemdê xo huyaya. Ez huyaya la maya mi zî pers kerd vat:

_Lajê mi, se bî ti xînt bîyî?

Mi zî vat:

_Nê dayîka mi, çîyek ame vîra mi coka ez huyena.

Ez werîşt û şîya kulinde, mi yew şuşe awe şimite. Ez vejîya teber û mi pîzeyê xo de vat:

_Yewo, lingêka ci na dinya de, lingêka ci a dinya de wina bo, peynîye do senî bo.

Dime ra na dewa Timokîyan hetê artêşa tirkan ê gonîwer ra yena vengkerdiş. Pîyê Xerza yê sofî û wayîrê ardîşa derge û sipîye, keye bar keno şîno Stanbûl. Xora Xerza Îstanbûl ra yeno tewrê gerîla beno. Zaxrosan û Colemanêrg de gerîlatîye keno. Dima yeno Sason û uca zî şehîd beno.

Pîyê Xerzayî bi ardîşa xo ya sipî Îstanbûl de tewrê pêro çalakîyan beno. Bala rojnamewanan anceno xo ser. Bi resimanê xo rîpelê rojnameyan de vejîyeno.

Herêma Sason, Eşîra Timok, welatperwerê erja yê na eşîre qet vîra mi nêşîna.

Ez hêvî kena ke pêroyê welatperwerê Kurdîstanî
rêzefîlîmanê tirkan ra dûrî vinderê, bi taybet zî keyeyan de
pêro pîya ci ra meewnê.

Mişmişêre

Başûrê Kurdistanî Koyê Qendîl de dewê esta. Nameyê na dewe Mişmişêr a. Dewa Mişmişêr de keyeyê esto. Nê keyeyî de Şaxewan û cinîya ci cuyenê. Cinîya Şaxewanî cinîyêka keyeker a.

Şaxewan wexto ke maya xo ra beno, pîyê ci şitlêda Mişmişêre karenê. Bi Şaxewanî ya şitla Mişmişêre zî gird bena. Her ke Şaxewan pîl bî, Mişmişêre zî pîl bena. Panc serrîya xo ra dima êdî Şaxewan Mişmişêre keneno û awe dano ci. Her serre wexto ke Mişmişêre ra mişmişî deresenê, Şaxewan şino nê mişmişan geno dano qeçekanê dewe. Dima o bi xo rê Mişmişêre ra mişmişan cira keno weno. Na hîkayeya Dewa Mişmişêre, dewê ke çorşmeyê de yê zî yena heşnayene. Dewa Mişmişêre de Şaxewan û Mişmişêra ci, wina serranê derg û dila cuyayîşê xo ramnenê. Heta ke Şaxewan zewejyeno û dima zî cinîya ci bena dicanî.

Serrê payîzêko serd de, Şaxewan girweyê xo yê roje qedêneno dima yeno keyeyê xo. Cinîya xo ya şamîya xo wenê. Dima televîzyonî ra ewnîyenê û vêşî zî goş nanê xeberan ser ke welatê ci de dinya de se beno se nêbeno. Badê cû Şaxewan û cinîya xo şinê dekewenê mîyanê cilan û hewn ra şinê.

Şaristanê Amedî de yewê esto nameyê ci Memed o. Ey rê vanê Memedê Ata Tirk. Memedê Ata Tirk pîlotê teyare yo. Serrê derg û dila wendegehanê leşkerî de wendîşî ra dima bîbî pîlotê teyare. Memed şewdir ra werişt, dest û rîyê xo şutî. Kulinde de cinî û qeçêkê xo ya, nameyê ey zî nabî Başbux, ara kerde. Dima zî bi maşîna xo şî. Wexto ke ame rest balefîrxane, keyfê ci ame ca. Şî hetê fermanaranê xo. Dima ey rê bernameyê a roje ame vatene. Memedê Ata Tirk wexto ke heşna şewe de do şîro Qendîl ser de lînî û roketan bivarno, hîna vêşî keyfweş bî. A roje winî ravêraye. Bî şan, heme pîlotanê balefîran şamîya xo werde. O şan de ê nêşî keyeyanê xo. Înan xo hedre kerd ke eke ferman bêro, do şîrê Qendîl ser o bombe bivarnê. Wexto ke saet bîye diwêş, heme merdimî hewn de yê, labelê pîlotê balefîran aya bî. Pîlotî şîy balefîrî xebitnay. Vengê motorê balefîran, Şaristanê Amedî de xeylê kes, bitaybet zî qeçêkî, hewn ra aya kerdî. Wexto ke diwêş balefîr têdima firokexane ra peray, ameyêne ser Şaristanê Amedî, nême ra vêşîyê amedijan hewn ra aya bîye. Teyareyî amey Koyanê Kurdistan ser, Gabar û Cudî ser ra ravêray, amey ser Koyanê Zaxrosan, uca ra zî ravêray amey ser serê Rêzekoyanê Qendîl. Memedê Ata Tirk qet nêgeyra, bilez lînêko yew tonî vera ser Dewa Mişmişêre da. Wexto ke lîn gina mîyanê bexçeyanê Dewa Mişmişêre, bi vengêko pîr berz teqya û erd lerzna.

A vîste de Şaxewan û cinîya ci hewn ra aya bîy. Înan winî zanayêne ke erdler virazîya. Labelê oyo ke bîbî erdlerz nêbî,

yew lênê bombe teqyabî. Nê teqnayîşî ra dima Memedê Ata Tirk roketên ke binê balefir ra ameyê bestene, vera çend cayanê bînan yê Qendîlî da. Roketî têdima teqyayî. Yewendes balefirê bînî zî roket û lênê xo vera çend cayanê bînan yê Qendîl day. Operasyonê hewayî tamam bî û balefir ageyray şî. Şewdir ra serfermandarîya artêşa tirk damusnayîş da û vat ke “şewa ravêre Qendîl ser o operasyonê hewayî virazya. Nê operasyonî de çewres û di nuqteyî hedef girewtyay, amey piro dayene, peynîya nê pirodayîşan de se terorîstî amey kiştene”.

Şaxewan şewra ra werişt, sernî de şî mîyanê baxçeyê xo. Uca dî ke Mişmişêra ci çin bîya. Herinda Mişmişêre de çalêka hera û xorîn abîya. Dorûver ra boya teqemenî, boya barutî yena. Wexto ke na menzere dîye, Şaxewan şî ser kerrayêka gird de ronîşt û qutîya tutinî tunika xo ra vete. Yew cixare pîştîna û bi adirga vist ta, duyê cixare xorîn ant xomîyan. Êdî estanika Şaxewan peynî bîbî. Ê ke estanika ey xelisnaybî, dewleta tirk, balefir û pîlotê ci bî. Şaxewan a vîste de sond werd û vat:

_Ez do heyfê Mişmişêre heyfê estanika xo bigêrî.

Fikirkerdişê çend roje ra dima Şaxewan cinîya xo ya qisey kerd. Derg û dila qisey kerd û vat:

_Ez do şîrî Vakurê Kurdistan, bibo mebo ez do yew fermandarê tirk bikişî.

Hemsera Şaxewan zî cewab da ci, aye vat:

_Şaxewan, ez dicanîya, senî beno ke ti mi caverdanê û tîya ra şinê.

Şaxewan zî vat:

_Ganî qeçek dinyayêka azad de maya xo ra bibo. Heta ma peynîya nê dagîrkerî meyarê, mana qeçek ardiş û pîl kerdiş zî çin o.

Nê qiseyan ra dima êdî cinîya Şaxewanî zî vengê xo nêkerd. Rewşe qebûl kerde. Şaxewan sernî de di ga û mangayêka xo berdî bazarî de rotî. Xo rê tayn diravî ard pêser. Embiryan û şilasnayeyanê xo ra zî tayn diravî arê day. Dima zî şî pasaporta xo vete û verê xo da Şaristanê Amedî.

Şaxewan bi zarava kurmancîya cêrîn qisey keno, kurmancîya corîn ra zî fam nêkeno. Amedî de zî kurmancîya corîn û dimilkî yena qisey kerdiş. Naye sernî de problem bî, ganî merdim bişê yewbînî ra fam kerê. Eke ziwan çin bo ma merdimî do senî pîya bicuyê û qisey bikerê.

Şaxewan saetanê şewdir ra balefirê Amedî de bî espar. Verê xo da Amedî. Tayn cayanê kehanî yê Amedî ra geyra. Şî bedenane Sûrî ser zî. Baxçeyê Hewsel zaf xasek asayêne. Şaxewan nê geyrayîşî ra dima veyşan bî. Taxa Xançepek de, keyberê banekî cena. Keyber abî, gencek keyberî ra asa. Şaxewan qisey kerd la gencî ci ra fam nêkerd. Gencî qisey kerd na fin zî Şaxewanî fam nêkerd. Wexto ke Şaxewanî destê xo yê çepe na pîzeyê xo ser, gencî fam kerd ke veyşan

bîyo û Şaxewan silayî zere kerd. Şaxewan şemîge ra kewt zere û oda de ronîşt. Keye de ey rê werd û çay ardî. Bi îşaretê destan yewbînî ya qisey kerdêne. Vereşan de pîyê gencî ame keye. Şan de keye û meymanê ci pêr û pîya ronîştî. Xoşebere ge-ge bi îşaretê bedenî ge-gane zî bi vateyan dest pêkerd la yewbînî ra fam kerdiş xeylê zehmet bîy. Camêrdî venga embiryanê xo da ke o zî verê Başurê Kurdîstan, şaristana Silêmanîye de gureyayo. Coka zî kurmancîya cêrîn ra fam keno. Wexto ke embiryanê camêrdî ame o wext xoşebere gur bîye. Sernî de Şaxewan ameyîşê xo şaristanê Amedî ra wina îzeh kerd:

_Çend serrî ra ver birayê mi tewrê PKK'yijan bî. Dima ma heşna ke ameyo Koyanê Vakurê Kurdiştan û tîya de gerîlatîye keno. Ez wazena birayê xo bivînî.

Wexto ke keyeyî goş na ser nê qisayanê Şaxewanî, xeylê zerrîweş bî. Hîna vêşî bigerm hîna vêşî bi rîyêko huyaye nêzdî Şaxewan bî. Camêrdî vat:

_Heta ke ti tîyayê, meymanê ma yê. Sere û çiman ser.

Şaxewan zî bêzehmetî peyda kerdişê keyeyêko wina ra zaf keyfweş bî.

Şaxewan û genc, çend rey şîy partîye, şîy sazgehanê kurdî. Nê cayan de ronîştêne, şêligî reyde xoşebere kerdêne. Finê Şaxewan û embiryan şîy ko. Resayî gelîyê Şehîd Remzî, Dewa Kaçwara de gerîlayî vînayî. Şaxewan qestîka persê birayê xo kerd. Fermandarê gerîlayan vat:

_Kesêde winasî tîya de çin o.

Badê Şaxewan û embiryan ageyray Şaristana Amedî. Rojî ravêray Şaxewan kirdaskî musa. Êdî şayê derdê xo bi kirdaskî kirdasan ra vajero. Rojê camêrd cinîya xo û lajê ci ya oda de vera Şaxewanî ronîştêne. Camêrdî vat:

„Şaxewan, ti çi geyrenî, derdê to çik o, ti çi wazenî, ma rê rast vaje ke ma zî to rê bibe hetkar.

Şaxewan fam kerd ke êdî keye ci ra bawer nêkeno, o wext dest bi qisayan kerd û cuya xo ya dewe, bombekerdişê teyareyanê tirkan, armanca ameyîşê xo yê Amedî, yew bi yew ard ziwan. Dimê goşdarîkerdişê meseleyanê Şaxewanî, goşdarî bînçikîyaye bîy. Goşdaran zî qala Vakurê Kurdîstanî kerd. Bi taybet lajek, camêrd û cinîya ci qala serewedaritişê Şêx Seîdî kerd. Dima zî çiyê ki ameyê Şêx Seîd û embazanê ci ser. Lajek zî tarîxê nêzdî yê Kurdîstan û PKK arde ziwan. Serra hezar û new sey û hewtay ra nata Rayver Apo, PKK qandê pêroyê kurd û Kurdîstanî û qandê pêroyê merdimîye se kerdo se nêkerdo Şaxewanî rê tene bi tene ard ziwan. Şaxewan gelek bi baldarî goş na ser qisayanê gencî. Gencî qiseya xo ramite arde ser şerê leyminî. Dîşmen senî kurdî kerdê cerdewan, senî mîyanê komelî de xo rê sîxuran peyda keno, senî vera şarê kurdî diravan xebitneno û cinî û camêrd bitaybet gencanê kurd herînenno ser o qalî kerd. Dima zî vateyê xo ardî ser artêşa tirk û fermandarê înan ser o. Verê qala fermandarê ke yenê Kurdîstan de çend serî wezîfe kenê, wezîfeyê xo ca kenê dima, senî benê zengîn kerd. Nê Kurdîstan de senî benê zengîn û diravê ke genê pêro benê şaristananê Tirkya û ê cayan de cuya xo weş

kenê. Genc nêvindert dewam kerd û vat, gelek fermandarê tirk Bodrum, Kuşadasi û cayanê cîya-cîyayan de xo rê banî viraştê. Cuyêka weş ronaya. Nê galgaleyî ra dime Şaxewan û keyeyî hewn ra şîy. Şaxewan heta çar rojî, xo bi xo fikir kerd. Fikirkerdişê çar rojî ra dima, Şaxewan fikrê xo gencî rê aşkera kerd. Gencî zî vat:

_Rast o, fikrê to ca de yo. Ma eşkenî fikrê to ser de şirî. Armanca to bica bikerî.

Naye ra dime Şaxewan, pîyê lajekî rê vat:

_Ma do şirê Bodrum, uca ra xo rê bigeyrê û peyser bêrê tîya.

Şaxewan û genc bi komresî şî Bodrum. Bodrum de embazê gencî het de mendî. Çend rojî bi geyrayîş ravêray. Genc û Şaxewan qezaya Bodrum mîyan de geyray. Heme cayanê dewlete yê fermî tespît kerdî. Heme cayanê leşkerî û polîsî ra ewnîyay. Şîyêne cayê ke fermandarê tirk şinê û şanan de werdî wenê û şahî kenê. Roja pancêsine de Şaxewanî vat:

_Êdî bes o, ganî ma hedefe ser de şirê. Seba naye ganî ma planê xo şênber bikerê.

A şewe Şaxewan û genc heta bereyîya şewe galgale kerd. Şewdirî ra bername şênber bîye. Naye ra dima her di hewn ra şîy. Roja bîne Şaxewan û gencî di kardîyê goştroşan ardî keye. Keye de kardîyê xo rind tun kerdî dima înan pawa ke wext bibo şan. Şan de Şaxewan û genc şîy werdxane.

Werdxane de zî şinasnayeyê gencî estbî ke înan zî kardî xo ya berdibî zereyê werdxaneyî.

Şaxewan û genc masaye de roniştî. Dest bi mey şimitişî kerd labelê înan mey qestîka şimitêne. Demê ra dime sek bibê serxweş têw gêray. Çimê Şaxewanî tim û tim hedefî ser o bî. Wexto ke hedef şî destawe, Şaxewan û genc zî verê xo day destawe. Wexto ke hedef kewt zerreyê destawe, hewna ber nêqefelnabî, Şaxewan û genc kewtî zere. Hedef çimbiloq bî. Verê nêzana se kero. Gencî destê xo na ser fekê hedefî û Şaxewan zî ber ca da. Gencî saqeyê xo na ser piştîya hedefî û serê ci na ser sêneyê xo û pêt şidêna. Şaxewanî zî a vîste de kardî vete û

Şaxewan û genc destawe ra vejîyay, qet nêvindertî şîy tever. Na serebûte ser ra vîst deqayî ravêray. Destawe mîyan ra qîrayîşê camêrdê ame heşnayene. No qîrayîş vilayê werdxane bî. Xaftila werdxane de bî haybure. Her kes têdima, têkişte verê xo da kêver û waştêne werdxane ra bivejîyê.

Şaxewan û genc a şewe, qezaya Bodrumî de nêvindertî. Bi komresî amey şaristanê Îzmîr. Îzmîr de Şaxewan nêame Amedî, esparê teyareyê Hewlêr bî. Genc zî yê Amedî. Şaxewan û gencî yewbînî ra xatir nêwaşt bi hêvîya ke fina yewbînî bivînê abiryay û şîy. Roja bîne rojnameyanê Tirkya de wina ame nuştene; albayêko Kurdîstan de wezîfe kerdo, destawa werdxane de ameyo kiştene. Gencî na xebere rojnameyan ra wende la Şaxewanî na xebere qet nêvînaye.

Şaxewan balefirgeha Hewlêrî de espar bîy. Verê xo da dewa xo ya Mişmişêre. Wexto ke ame rest dewa xo, dewijî çorşmeyê ey de amey pêser. Hal û hewalê yewbînî pers kerdî. Wexto ke bî şan, Şaxewan û cinîya ci kewtî cilan mîyan. Hewnê Şaxewanî ameyêne labelê yê cinîya ci qet nêameyêne. Peynî de hemsera ci damiş nêbîye pers kerd û vat:

_Şaxewan, se bî?

Şaxewan:

_Qet cinîke teva nêbî.

Wina a şewe de her di zî hewn ra şîy

Demê ra dima, Şaxewanî rê yew qeçek bî. Şaxewan nameyê qeçekê xo Tolegir na pa. Roja ke Tolegir maya xo ra bî, Şaxewan şî se şitlê mişmişêre ardî û dewijan ser de vila kerdî. Dewijan mişmişêreyî karitî û Şaxewan zî a çala ke lênê Tirka akerd bî de mişmişêre karite û nameyê Tolegir na pa.

Êdî wisar amebî Qendîl û dewanê ci ser o. Heme ca kewe bîbî.

Xoser

Kurdan seba xo împaratorîya Medan ra nat pergal nêronayo. Di hezar û panc sey serrî ra vêşêr o kurdî perîşanî ciwîyenî. Vakur û Başûr, Rojhelat û Rojawan ra dagîrker ameyê û şîyê. Xeylî împaratorî û dewletî awan bîyê û rijîyayê. Labelê kurdî, se beno wa bibo, her dem estbîyena xo pawit o û heta roja ewro ameyê. Kurdî ewro zî wazenê sey verênanê xo, yê wextê şorişa neolîtîk, vernîya xo û merdimîye akerê. Merdimîye aver berê. Na zî winî rehet nîya. Bedelê ci xeylê giran o. Xeylê gonî yena rokerdene. Gelek ciwanê ma temenê xo yê ciwan de weşîya xo kenê vindî. Têkoşîn mîyan de çîyê yenê ciwîyayîş, mezgê merdimî nêşkîno fam bikero. Ti vanî qey yew estaneke yena vatene. Labelê estaneke nîya rastî ya. Kurdîstanî de bi Hereketa Azadî ya Kurdî tarîxêko newe yeno nuştene. No tarîxê newî de çîyê rastikine bîyê estanek estanekî bîyê rastiken. Rastî û estanekî kewtê têmîyan.

Ez tayinan rê qala vîrardeyanê xo kena, ê vanê qey ez qala yew estaneke kena. Ez ge-ge vîrardeyêk xo nusena la a vîrardeye sey estaneke yena wendene. Ge-gane hîkaye munena la ê yê wanenê winî zanê rastî ya û mi vîrardeyêk xo nuştî. Ez êdî peynîya peyêne de rastîyan, vîrardeyan û estanikan kena têmîyan û nusena. No heme çî ra vêşêr rast

o. Naya ke şima tîya de biwanê, hem estaneke hem zî vîrarde ya.

Serre hezar û new sey û neway û hîrê ya. Yew şaristanê Almanya de ez mucadele kena. Nê şaristanî de sermîyano yewin Felat o. Felat zeweja yo. Xeylê serrî hepisxane de hêsîr mendo. Wexto yeno veradayîş xo resneno Ewropa.

A serre cayê min a xebate vurîya. Ez şîya şaristanêko bîn. Uca zî komele esta. Xeylê kurdî yenê komele û şinê. Ez herêmanê teverê şaristanî de gureyena. Ge-ge yena şaristanî, şina tayê keyeyan. Şina komele û şêligî (kitle) ya tereqna. Cinîyêk esta ge-ge yena komele. A cinîye bala mi ante. Mi komele de persa a cinîye kerde. Înan mi ra va cinîya Felatî ya.

Cinîya Felatî yewêka gonîşîrîn a. Hetê bejne ra mîyanên a. Porê xo sey boçikê estore munena û mabênê her di doşanê xo ra veradana. Bi no hewayê xo ya wakila mi ana mi vîr. Cinîke şenik zerdek a. Porê ci zî winî yo. Zaf nê şenik qisey kena. Labelê wexto merdiman ra ewnîyena her dem beşîrîyena. Tenayîye rîyê aye ra yena wendene. Merdim fam keno, wexto camêrdê ci tepîşîya, çi zehmetî dîya. Xerîbîye de cuyayîş çiqas zehmet o, merdim çimanê aye mîyan de vînen. Cinîya Felatî ge-ge peroj, ge-gane zî vereşan de yena komele. Her tim qeçekêko şermoke destê aye yê raste pêt tepîşeno. Ge-ge engîştê xo ya îşarete yê destê raste keno fekê xo. Bi meraq dorûverê xo ra ewnîyeno. Cinîya Felatî bi vengêko nizm û beşîrîyayîşî reyde selam dana şêligî û ronîşena. Wexto şina ver bi

keyeyê xo bi têşanayîşê sereyê xo şêligî ra xatir wazena. Wexto ke bi min ra yena têçim, destê xo berz kena têşanena, beşirîyena û vana:

-Embaz xatir bi to.

-Şima şinê kotî?

-Ma şinê keye.

-Hewna rew o.

-Nê, ganî ma şirê. Xizir dostê şima bo.

-Temam, oxir bo.

Qeçeko qijkek ewneno bi mi ra, seke vajo:

_Na rayîr derg û dila ya embaz. Ez pîl bena yena resena to.

Ez şîya cayanê ke teverê şaristanî de yê. Agêraya fina ameya şaristanî mîyan. Maye û qeçekê ci amey komele. Perojîye ra dim a cinîya Felatî vat:

-Ma vereşan de şinê fotograf ancenê. Ti zî bê ma pîya biancê.

Bî vereşan ma kewtî rayîr ser o. Mi destê qeçekê qijkek tepişt. Ma restî wênekêşî het. Ez û o, domano werdîlek, ma pîya şî perdeyê sûrî ver. A vîste wêne ser o bîye sabît. Wina ravêrayî rojî şaristanê Almanya de.

Wextê ra dima ez Ewropa ra vejîya. Her çar leteyanê Kurdîstanî ra gêraya. Ko, newal û deştan ra çerexîya. Mi

xeylê estaneke eşnawitî. Bîya şahidê gelek rastîyan ke sey estanekean ê.

Qeçeko qijkek Xoserê ma, hewna domaniya xo de asî yo. Ser rêça bav û kal, da û dapîran de şino. Rojê polîsê alman erzeno keyeyî ser o. Polîs keye tîmîyan keno. Vano:

_No keye yê terorîstan o.

A Ewropaya qaşo demokrat de polîsê camêrd dest erzenê dakila Xoser. Porê ci ancenê. A vîste de Xosero qijkek dest erzeno şeşderba polîsan. Şesderbe qilifê ci ra anceno tever. Wazeno gule sêneyê polîsî de pano. Labelê hêzê ci qîm nêkeno. Şeşderbe destê ci ra ginena war ro. Polîs xo heseno. Wexto şeşderbe destê Xoserî de vînen, mat beno. Çimê ci abenê. Şenik maneno ke xo de verdo. Hema bi hêrs dest erzeno şeşderba ke destê Xoserî ra ginaya war ro. vano:

-Şima hemî terorîst ê. Şima domanê xo zî kerdê terorîst, oy hawar, destê şima ra.

Dakile huyena winî zerrîweş bena ke qet mepersê.

Xoser, cayê xo rêxistina domanan da gêno. Beno gênc, têkoşîna gencan ramneno. Êdî bîyo camêrd. Yew çalakîya şêligîye de polîs û şêlig yenê têver. Pêrodayîş dest pêkeno. Xoser hîrê polîsê GSG-9 dano erd ro. Êdî kes nêşeno Xoser bitepişo. Xoser resayo, bîyo sey Rûstemê Zalî. Êdî wexto, Xoser do biperro. Xoser yeno Kurdîstan, ser erdê bav û kalan, da û dapîran. Herêmanê Pawitişî yê Medya ra

fetelîno. Şino Rojawanê Kurdîstanî, keweno cengî mîyan. Reseno hawara Kerkukê kurdî. Qendîlê sereberz de gerîlatîye keno. Hetê hemserekîya KCK de maneno. Êdî wexto ganî yew perwerdeyê bînî zî bivîno.

Gêrayîşê mi rameno. Xora ez qet gêrayîşî ra mird nêbîya. Her gêrayîş şîyayîş o, her şîyayîş newe ra bîyayîş o. Zimistanêk, ez gelîyêka Qendîl de bîya. Mi yew kitabê estanekekan temam kerd. Weş bo nêweş bo mi temam kerd. Naye ra dima fina ez kewta rayîr ser. Ez serra 2016 menga gulane de ameya Mexmûr, bi nameyo bîn, Wargehê Şehîd Rustem Cudî. Nê wargehî de yew baxçeyê Rayver Apo esto. Kîştê baxçeyî de banê embazan. Tîya engûr û tûye rew deresenê. Nika tuyî deresayê. Şenik mendo engûrî zî deresê. Ez vereşanêk binê tûyêre de ronîştê. Hewa xeylê germ o. Ge-ge vayêko honik xo saweno rîyê mi ra. Vizêrî, Qendîlî ra, di embazê genc ameyê. Ma yewbînî nêşinasnenî. Nê embazî amey mi het de ronîştî. Ma xo rê tereqnenî. Embazî fam kerdêne ke ez embazêko kehan a. Coka înan dest bi persan kerd. Xora embazê newî yewêko kehan bivînê zîyadêrî persan pers kenê. Înan pers kerd mi cewab da. Qise gêra ame ser beşdarbîyayîşê mi. Xoserî vat:

-Embaz ti kotî ra beşdar bîbî?

-Ez Almanya ra beşdar bîya.

-Kamcîn serre de?

-Serra hezar û new sey û neway û didi.

-Ti kam şaristanan de mendî?

-Ez Munîh û Ştutgarte de menda.

-Ti ded Elî yê Çêrmûgij şinasnenî?

-E, ez hol şinasnena. Ma ti wija ra yî?

-Belê ez wija ra ya.

-Ti Sînem a Gurgumij şinasnenî?

-E, ez şinasnena.

-Nika pîr bîya?

-Ya, pîr bîya, porê ci sipî bîyo. Ti Felatî şinasnenî?

-E, ez şinasnena, ma Munîhe de pîya xebetîyay.

-Baş o, hemsera Felatî Ştutgarte de bîye, yena to vîrî?

-Belê, rind yena mi vîrî. Yew qeçekê aye estbî. Destê ey ra girewtêne û ardêne bi komele.

-O doman rind yeno to vîrî.

-Ya ya, sey fîlim nika mezgê mi ra ravêreno. Sey wêne mezgê mi de ca bîyo. O doman sey to şenik zerdek bî.

-O qeçek ez o embaz. Nika verê to de ronîşt.

-Nê la, bi rastî zî ti o ya. Hala-hala!

Ma şî têverar. Yewbînî pêt şidêna. Ez çend gam peyser şîya. Mi rind ey ra ewna. Qama ci ya mi ra dergêr a. Ê qeçekî ra gencêko semt ameyo pê. Nika ko, newal û deştan ra gêreno. Estanekanê verê xo heşneno. Bi estanekî cuyeno. Do xeylî estanekan zî binuso.

No welato letekerde zî do wina bireso azadîye û serfîrazîye!

Pisînga Min ya Qijkeke

Se bî ke xaftila şewe de balefirên ceng yê dewleta tirk amey û bombe nuqtayanê ma ser de varnayî. Gale çend roje dewam kerd. Herêma ma Xinêre de teba bi embazan nêame. Xora embazan tafilê ciwîyayîşê xo vurna. Gerîla goreyê şertan û şûrtan eşkena xo rew bivurno. Serre 2015 a. Menga tîrmehe peynî bî ma kewtî menga tebaxe. Wexto hêrişî dest pêkerd, embazanê ma cayê xo vurna. Embazî şîyêne cayêko winî ke dişmen ne şewe ne zî roje nêşeno înan bi vîno.

Mi zî pêşnîyaz kerd, mi va ez ca de bimana. Embazan zî qebûl kerd. Semedo ke nuqta de xeylê erzakê ma, tef û talê ma estê, mi waşt înan ver de vinderî. Cayê ma geme de yo. Ma ra vêşêr kes çin o la ge-gane dewijî yenê geme ra çerexînê. Geme de xeylê ajalî; heş, lûye û wawikî estî. Nê ma rehet nêverdanê erzakê ma wenê, oyo ke zêde mend rijnenê erd ro. Coka ez menda cayê xo de.

Şeşê tebaxe 2015 de êre dima bî şan. Tarî kewt erd ro. Mi texto ke bi textikan viraşt o ser de, xo kerd derg. Tayê wext ravêra. Pisînga min a qijkeke ame mi het.

Na pisînge emser no wisar de maya xo ra bîya. Mi qet dest nêda ci. Mi waşt ke a bi xozayîya xo pîl bibo. Êyê ke

nêzanê rê ez vajî: Eke merdim wexto ke leyr maya xo ra beno û dima dest bido ci nê xozayî pîl nêbenê.

Semedo ke pisînga ma ya qijkeke xozayî pîl biba û sey pisînge bo embazan zî dest nêda ci. Coka pisînga ma ya qijkeke hetê maya xo de pîl bîye û perwerdeyê maya xo dîye. Na pisînga ma çi cinî ba çi zî camêrd, xo nêzdî merdiman nêkena. Pisîngê ke xozayî pîl nêbenê, benê gewende. Yenê saqe û verara merdimî. Yenê cilan ser zî nêverdanê ke merdim biarasîyo. Pisînga ma wina nîya.

A şewe fina yewine pisînga ma ame mi het. Pisînge wexto ke ame mi het, qet vengê xo nêkerd. Sere de destê min o ke mi kerdo bin sereyê xo ra, lêst. Dima zî destê mi gaz kerd û ant. No hereket newe yo ke pisînga ma kena. Hereketê pisînge mi rê zaf ecêb ame. Mi xobixo xo rê persa û vat:

_Na pisînge mi ra çi çî wazena?

Yew, dide, hîrê her ke ez fikirîyena çîyî yenê vîrê mi. Çend serî ra ver yew embazê ma qala pisîngan kerdbî û vatbîy:

_Şewe de ez hewn de ya. Pisînga mi ame ez aya kerda. Sernî de ez hêrs bîya, mi xo pisînge ra zî hêrs kerd ke a mi aciz kena. Reyna mi waşt ez hewn bikera. Pisînga ma reyna nêverda ke ez rakewa. O wext mi fam kerd ke çîyêk esto. Coka ez werişt. Mi çila destan wekerde, çorşme ra ewna, teba nêasa. Dima senî ame vîra mi nêzana, mi bin basna xo ra ewna. Ewna ki çi ewna! Yew dimpiştika girde bin basna

mi der a. Bi sewlîya xo mi dimpiştike kişte û fina ez kewta cilan mîyan. Pisînge zî hewna nêame û ez nêrehet nêkerda.

Wexto ke nê vateyê embazê mi amey mi vîr, ez zî weriştâ mi çila destan wekerde. La mi teba nêdî. Ne bin ne zî ser textî de. Mi reyna text ser o xo derg kerd. Pisînge qet nêvinderte ame û reyna destê mi bi didananê xo tepîşt, ant ha ant. Mi dî ke wina nêbeno. Mi xo ser û bin kerd. Sereyê xo na hetê pa, pa zî na hetê sere. Pisînga ma ya qijkeke reyna linga mi gaz kerde û ante. Mi dî ke nêbeno ez weriştâ. Mi sewlî wegirewtî. Pisînge kewte mi ver û kerd mîyyyav. Pisînge şîye hetê kulinde û erzakî. Mi zî qet bawer nêkerd ke o het de teba est bo. Coka ez şîya hetê bîn, rayîra maşînan ser o. Ez şenik şîya, mi dorûver goşdarî kerd. Çi veng çin o. Tayê vinderta û badê cû ageyraya ameya cayê xo. Êdî kerm kewt zereyê mi. Çîyê esto labelê çi!

Wexto ke ez doman bîya cîf girotena manga ma ra ma fam kerdêne ke do varan bivaro. Manga serê xo berz kerdêne û zincîya xo dergî hewa kerdêne û nefes antêne badê wextêk ra varan varayêne. Wexto ke manga ma axur de lewê xo bilêsta ma fam kerdêne ke manga ma teyšan bîya û awe wazena. Wexto ke bêmabên manga ma ra biewna, ma fam kerdêne ke manga veyşan a û vaş wazena. Êdî ez qaneh bîya ke ajalan de zî aqil, hest, hîs û ziwanê bedenî esto.

Na pisînga qijkeke qet xo nêdana dest, senî bî ke ame û bi dindanê xo mi ancena wazena biba hetna. Her tim werdê xo wena û şona xo rê fetelîna. Tirêm na fin çi bîyo?

Ez şewdir ra werişta. Giran-giran şîya kulinde. Teba çin o. Çend gamê bîn şîya. Mi tewreyanê ardî ra ewna ke haylo, ardê ma tēmîyan bîyo. Yew tewre zî panc metre dûrî ra yo. Ameyo dirnayene û ardî zî rijîyayê. Mi a vîste de fam kerd ke pisînga qijkeke waşt mi rê çî vajera. La çî heyf! Semedo ke ma xozaya ajalan ra dûrî kewtî, mi ci ra teba fam nêkerdbîy. Ma êdî ziwandê înan zî fam nêkenê. Yan wawik yan zî heş ameyê ardî tēmîyan kerdî û şîyê. Eke mi ziwane pisînga qijkeke fam bikerda, mi şayê 50-60 kîlo ardî ke ajalî rijnayo, raxelesnî.

Wawikî her şewe yenê dorûverê nuqta ma û veng vejenê, la pisînge heme şew nêyena û ma aya nêkena. Na şewe cîya bî wawikî fek eşto ardî coka pisînge ame û waşt ke ez şirî wawikî biqewirnî.

Reyna mi embazêk ra heşna yo, mi rê vatbî:

_Serranê 90an ra ver, yew koma gerîla, eyaleta Mêrdîn de manena. Kome roje mîyan de nuqta de ronîşta. Yew heşe yena verê embazan de vindena. Xo mojnena embazan. Embaz aye vînenê. Labelê serî de teba fam nêkenê. Heşe yena nêzdî şina dûrî, yena nêzdî reyna şina dûrî. Peyra embaz fam kenê ke heşe wazena embazan aye ra dima şirê la na heşe ra embazî tay bo zî tersenê. Badê cû embazî kewenê dima û şinê. Heşe şina cayêko bikerra ser o vindena. Embaz zî şinê nêzdîyê heşe benê.

Ewnenê ke bin kerran de leyîrê heşe estê. Ne leyîrî şenê uca ra bivejîyê, ne jî maya înan şena înan veja. Embazî hetkarî yewbînî kenê û xo veracêr danê. Leyran genê verara xo û raxelesnenê. Heşe bi coşêko gird leyîranê xo kena verara xo û zaf şa bena. Dima zî kewena rayîr û şina. Embazî wazenê dima na bîyayîşê kê mînayaye agêrê bêrê cayê xo. Labelê heşe reyna wazena embazî aye ya ra şîrê. Embazî na fin rew ziwanê heşe ra fam kenê. Danê dima û şînê. Heşe ver darêka mazêre de vindena. Lepê xo dana piro. Dare qilaşnena ra. Hingimên vejîyeno, embazî nêzanê êdî se vajê. Heşe wina embazan xelat kena û leyîranê xo zî gêna û şina. Embazê ma hingimên arê danê û mirdîya xo wenê.

Kurdîstana ma seserra vîst û yewine de bin top, roket, lînê teqemenî yên tirkan de ya. Başurê Kurdîstan ra hetanî Vakurê Kurdîstan, heme dever yeno bombevarankerdiş û veşnayîş. Ne dar û ber ne zî ajal maneno. Heme çî veşeno beno sîya.

Êdî winî bîyo ke ajalî tayê merdîman ra merdimêr ê. Merdimê ke bêaqil, bêwijdan, bêhîs î, vejîyayê raste. Tivana qey nê ganî nîyê. Merdimê la nêşenê qasî ajalêk zî merdîman rê merdimayî bikerê. Tirê m, ma merdimanê winasî ra vajerê çî?

O QISAYÎ NÊKENO

Serra 1993, ca Munîh, Almanya yo. Mi newe dest bi şorişgêrî kerdo. Ma keye bi keye geyrenê. Hewnê ma o bî ke ma do dinyayêka newe bironayê. Ma genc bîy, bi bire bîy. Ma şî keyeyê. Zama ma ra yo veyve almanij a. Embaz Xocayî newe dest bi girweyê weşana radyo kerdibîy. Radyoyêk ra kurdî goşdaritiş, xeylê keyf dano merdimî. Ma wazenê xebatê winasî aver berê. La hetê xebatkaran ra kemanî esta. Ê ke ziwanê maya xo zanê, şenê radyo de sipîkerî bikerê, peyda kerdiş xeylê zehmet o. Zamayê keyeyê almanij, wextêk no girwe kerdo, dima zewejîyo û fek no gure ra verdayo. Ma wazenê ey razî bikerê. Ma vanê: “Her mîlçik qefleyê xo ya pereno”; bê ti zî qefleyê xo ra cîya mebi. Ma vanê: “Nê erdî ra to rê welat, nê keyeyî ra to rê netew nêbeno. Yê ma va ik nêva gik. Sey kaptano keştîya xo xelisnayo, ê xo ra nêame war.

Seba çi nêzana la beno ke seba ma kurd bî, ma rê çaye arde. Ma çaye şimite, ma waşt hewayo ke esto bivurnî. Ma çimanê xo dekorasyonê keyeyî ser ra çarna. Erd de pitikêko çend mengî rakewto. Vistewre û vistewrîya kokimî, kursî ser de ronîşteyê, bala embazê ma ant. Embaz tayê almankî

zano, waşt terraqe akero: Ma wina bêveng û bêvaj zî nêbeno ke. Ma tayn bo zî sîyasîyê, partîyê sîyasî û sîyaseta Almanya ser de ma tayn xoşebere kerde. Senî bî se qalî geyray û amey ser cengê cîhangîrî yê diyine ser. Merdim nêşeno bê qalkerdişê Almanan, Hîtler, Faşîzm qala cengê dinya yê diyinî bikero. Zamayê kurd bê hesabkerdişê peynîye vat:

_Vistewreyê mi Rusya de ceng kerdo.

Ez, vatenanê pratîkî ra xeylê hes kena. Des kitaban ra vêşî çîyan musnenê. 1915 komkiştina Ermenîyan, serewedaritişê Şêx Seîd, tertileyê Dêrsimî qijikîya xo ra nata ez goşdarî kena. Xeylê çîyên ke mi goşdarî kerdê, kitabê ke mi dima wendê de qet çin bîy. Ganî naye ra bo, oyo ke cuyayo ra goşdarî kerdiş mi rê hîna rindêr o. Ca de mi pers kerd, mi vat:

_Ey ra vajê wa ma rê tayn qalî bikero.

Zamayî vistewrîyî ra aye zî mêrdeyê xo ra, xo vera goşê ci çewt kerd, bi vengêde berz vat, bi a almankî ya ke ez zêde ci ra fam nêkena. Mêrdekî cinîya xo goşdarî kerde dima, serê xo çarna dot hetê dêsî ra. Embazê mi xo eşt vernî, qala cengê ke Kurdîstan de yeno kerdiş kerd. Cinîke serê xo têşanena, seke vaja: “E, winî yo”. Kêneka ke bîya veyva ma kurda ra qet veng û vaj çin o. Aye sey êyê ke baxçeyê dewlete de deresayê ya, qet kaxu nêkena. Bê hemdê xo mi verê xo da kokimî û:

_Ey ra vajê wexta Rusya de ceng kerdo çi çi yî cuyayo, wa ma rê qal bikero.

Kokimo ke heta o wext zî hetê raste ra ewnêno, serê xo kerd xo ver û winî vindert. Cinîya kokime zî ge-ge mi ra ge-ge zî ê bînan ra ewnêna û xeylê kewt xo ver.

Pitiko ke rakewto hewn ra werişt, weriştîşî ra dest bi bermayîşî kerd. Wexto ke maya ci ey ra mijul bîye ey bala ma zî ant xo ser. Ma ge maye ra ge zî pitikî ra ewnenê la pitik bê maben bermenê. Maya ke kurdan rê bîya veyvik, bêçare pitik girewt û şî odaya kîşte ke ma hîna vêşî nêrehet mebê. Embaz zî no mabên de bi çîmanê xo îşaret kerd û vat:

_Êdî ma rawerzê.

Mi zî kokimo nazîyîj ra ewna û fina pers kerd:

_Çîyê ke kerdê ra poşman bîyo?

Serê camêrdî zîyadêrî vera verê ey çewt bî. Ziwanê mi ra fam nêkerdêne la zanayêne ke ez wazena biresa kamcîn hedefî. Serê ci mîyanê her di doşan ra şî. No mabên de cinîke dest bi qisayan kerd û zama zî çarneno. Cinîke vat:

_O hema bêveng o, qet qala şerî nêkeno, nêşeno bikero zî.

Mi vat:

_Her tim wina yo?

Aye vat:

_E, cengî ra agêyra ra tepîya heta nika wina yo.

